

แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย

โดย
นางอรชร ว่องพรรณงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย

โดย
นางอรชร ว่องพรรณงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THAILAND'S MICE PROGRAM COMPETENCY DEVELOPMENT GUIDELINES
FOR HIGHER DIPLOMA STUDENTS

By
MRS. Orachorn WONGPAN-NGAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2022
Copyright of Silpakorn University

631220113 : การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : อุตสาหกรรมไมซ์ (MICE), สมรรถนะ, หลักสูตร, กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

นาง อรชร ว่องพรรณงาม: แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องในมุมมองของผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สมรรถนะบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์กับความคาดหวังของผู้ประกอบการ และให้สอดคล้องกับทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียน และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรไมซ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถามจากการทบทวนวรรณกรรม จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 48 ราย ประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ครูผู้สอน ด้านไมซ์ (ครูประจำการ) นักเรียน และผู้ประกอบการไมซ์ โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาผลสรุปการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปสมรรถนะหลักของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ในระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทย ด้านคุณลักษณะ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ อีกทั้งยังต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั้งผู้สอนและนักเรียนตามสมรรถนะอาชีพโดยยึดกรอบโครงสร้างของมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดการประชุมและนิทรรศการ (MICE) ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) 5 ตำแหน่งงานที่สำคัญ คือ สาขาอาชีพการจัดการจัดการประชุม สาขาอาชีพการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ สาขาอาชีพการจัดการสถานที่จัดงาน สาขาอาชีพการจัดการการเดินทาง เพื่อเป็นรางวัล และ สาขาอาชีพการจัดการงานอีเวนต์ และในอนาคตต้องผ่านการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพจากหน่วยงานรับรองหลัก คือ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. นอกจากนี้ในอนาคตยังนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ทันสมัยเน้นการปฏิบัติงานจริงจากผู้ประกอบการ ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์ เพื่อให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ มีความเป็นสากลและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

631220113 : Major TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT

Keyword : MICE INDUSTRY, COMPETENCY, CURRICULUM VOCATIONAL, QUALIFICATIONS FRAMEWORK

MRS. ORACHORN WONGPAN-NGAM : THAILAND'S MICE PROGRAM COMPETENCY DEVELOPMENT GUIDELINES FOR HIGHER DIPLOMA STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR LT. KAEDSIRI JAROENWISAN, Ph.D.

The objectives of this research were to study relevant competencies of MICE personnel in the perspective of vocational education executives in Thailand and expectations of operators. And to suggest guidelines for the professional competency framework of the Higher Vocational Certificate Program in Meetings and Exhibitions (MICE curriculum) at the vocational level in Thailand according to the framework of professional qualifications in line with the needs of MICE entrepreneurs. This qualitative research based on a structured in-depth interview from questions from literature review with 48 representatives from executives in vocational education, MICE teachers (full-time teacher) students and MICE entrepreneurs according to the objective. Focus groups are also done to find results showing that the core competencies of MICE personnel at the vocational level in Thailand includes characteristics, skills, knowledge, attitudes and other characteristics which needs to be adjusted to meet the needs of MICE operators and to be developed the competence of both teachers and students according to the professional competence by adhering to the framework of the Professional Qualifications Standards and Professional Qualifications for Meetings and Exhibitions (MICE) of Thailand Professional Qualifications Institute (Public Organization) 5 professional areas of Convention management, Exhibition management, Venue Management, Incentive Travel Management and Event Management. It must be certified by the certifying body, namely the Thailand Convention and Exhibition Bureau (Public Organization) or TCEB in the future. In addition, the development of curriculum needs to be up-to-date and focuses on real practice from entrepreneurs to be align with the MICE professional qualification framework to set standards and meet the need of MICE entrepreneurs which also are international and suitable for the context of Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกตุศิริ เจริญวิศาล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในการทำวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวคิด และคำปรึกษาที่ดีในการทำวิจัย ดร. วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา นาคปฐม ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล และ ดร. ทรงสิน อีระกุลพิศุทธิ์ เป็นอย่างสูง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแบบสอบถาม สำหรับการทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเมืองทองธานี ทุกท่าน ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ครูผู้สอน (ครูประจำการ) นักเรียน และผู้ประกอบการไมซ์ ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้เขียนหนังสือ ตำรา เอกสาร วารสาร เอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ทั้งไทยและต่างประเทศทุกเล่ม ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลอันมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าและจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ รวมทั้งขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ให้ความร่วมมือ และสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูล

ท้ายสุดของความสำเร็จและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแก่ พันตำรวจโท บุญธรรม คำมะวาปี และนางประพัฒน์ คำมะวาปี ซึ่งเป็นบิดาและมารดาของผู้วิจัย ครอบครัวคำมะวาปี และครอบครัววงพรรณงาม เพื่อนในอุตสาหกรรมไมซ์ทุกคน ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร รวมทั้งขอขอบคุณครูปาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ และให้ความรู้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมาในช่วงระหว่างที่เรียนด้วยสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

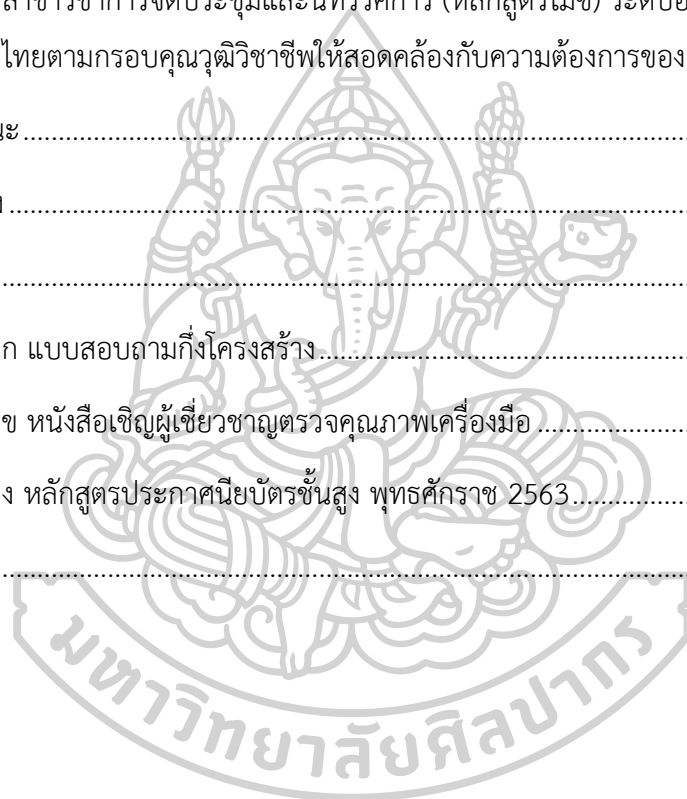
นาง อรชร ว่องพรรณงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดวิจัยเชิงคุณภาพ.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.6 ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย.....	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์.....	9
2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมไมซ์.....	9
2.1.2 ความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์.....	10
2.2 การพัฒนากำลังคนด้านไมซ์ในระดับอาชีวศึกษา.....	11
2.2.1 กำลังคนระดับอาชีวศึกษาด้านไมซ์ในปัจจุบัน.....	11
2.2.2 ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาในตลาดโลก.....	12

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)	13
2.4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมใหม่	18
2.4.1 ความหมายของสมรรถนะ	18
2.4.2 องค์ประกอบของสมรรถนะ	25
2.4.3 ประเภทของสมรรถนะ	26
2.4.4 สมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมใหม่	29
2.5 มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมใหม่	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ	42
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ	42
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	42
3.3 ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก	45
3.4 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ	46
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	46
3.6 ตรวจสอบข้อมูล	47
3.7 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	49
4.1 มุมมองจากผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา	53
4.2 มุมมองจากครูผู้สอนด้านใหม่ (ครูประจำการ)	59
4.3 มุมมองจากนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)	74
4.4 มุมมองจากผู้ประกอบการใหม่	90

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
สรุปและอภิปรายผล	115
1. ศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องในมุมมองของผู้บริหารของอาชีวศึกษาในประเทศไทย.....	115
2. ศึกษาสมรรถนะที่คาดหวังของผู้ประกอบการของบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรม ไมซ์	116
3. เสนอแนะแนวทางกรอบสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ไทยตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์..	117
ข้อเสนอแนะ	119
รายการอ้างอิง	122
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง.....	128
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ	137
ภาคผนวก ง หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง พุทธศักราช 2563.....	148
ประวัติผู้เขียน.....	167

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ.....	15
ตารางที่ 2.2	สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์.....	19
ตารางที่ 2.3	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	33
ตารางที่ 2.4	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ).....	36
ตารางที่ 3.1	แสดงระยะเวลาการทำวิจัย.....	48
ตารางที่ 4.1	ตารางเปรียบเทียบสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตรไมซ์) .	105

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดวิจัยเชิงคุณภาพ	7
ภาพที่ 2.1 สมรรถนะระดับผู้ปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์	41
ภาพที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
ภาพที่ 3.2 วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ	46
ภาพที่ 5.1 การสังเคราะห์ของผู้วิจัย	121

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) หมายถึง การจัดงานหรือกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย การประชุมองค์กร (Meetings) การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Travel) การประชุมสัมมนา ระดับชาติและนานาชาติ (Conventions) งานแสดงสินค้า (Exhibitions) และการจัดกิจกรรมพิเศษ ต่างๆ (Events) หรือเรียกว่าอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) อุตสาหกรรมไมซ์มีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว เพราะไมซ์เป็นลูกค้าคุณภาพของการท่องเที่ยว ทำให้อุตสาหกรรมบริการเป็นอีกหนึ่งจุดแข็งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจเข้ามาลงทุนในประเทศไทย สร้างรายได้เกิดการหมุนเวียนบูรณาการกันอย่างสอดคล้องและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันในระบบนิเวศไมซ์ (MICE Eco System) หรือระบบนิเวศนี้ให้แก่อุตสาหกรรมบริการของประเทศไทย

บทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ คือ การนำเสนอการจัดงานและกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์อันน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมงานทั้งในและต่างประเทศ เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาและลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการสร้างงาน กระจายรายได้ไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ที่สำคัญอุตสาหกรรมไมซ์ยังเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะจากการจัดงานระดับโลก อาทิ ประเทศไทยชนะการประมูลสิทธิ์การเป็นเจ้าภาพมหกรรมพืชสวนโลกในปี 2569 ซึ่งคาดว่าจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศไทยได้เป็นอย่างมาก สามารถเพิ่มเงินสะพัดระหว่างการจัดงานได้ประมาณ 32,000 ล้านบาท เพิ่มมูลค่าการสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ประมาณ 20,000 ล้านบาท และเกิดการสร้างงาน การจ้างงาน ประมาณ 81,000 อัตรา สำหรับงานมหกรรมพืชสวนโลกเป็นงานมหกรรมจัดแสดงด้านพืชสวนกลางแจ้ง โดยมีสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH) เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์การจัดงาน ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมวิชาการเกษตรเข้าเป็นสมาชิก AIPH ในนามประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 และไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกมาแล้วจำนวน 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2549 และ ครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2554 ณ จังหวัดเชียงใหม่ และชนะการประมูลสิทธิ์ในการเป็นเจ้าภาพในการจัดงานอีกครั้งในปี พ.ศ. 2569 ที่จังหวัดอุดรธานี สำหรับวัตถุประสงค์ที่ประเทศไทยเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดงานนั้นคือ การแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาด้านพืชสวนของไทยและเป็นเวทีแลกเปลี่ยนทางวิชาการและเทคโนโลยีด้านพืชสวนในระดับชาติและระดับนานาชาติ รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำกระจายรายได้ด้วยการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศผ่านการจัดงาน และส่งเสริมการพัฒนาและต่อยอดการเกษตรด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีและ

การวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้เป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) สร้างจังหวัดอุดรธานีให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรม ด้านการเกษตรของภูมิภาคลุ่มน้ำโขง GMS เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตและการต่อยอดสู่ BCG Model (Bio Economy, Circular Economy, Green Economy)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมไมซ์ เป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่สำคัญเป็นกลไกกระตุ้น เศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล โดยคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้วันที่ 26 เมษายน ของทุกปีเป็น “วันจัดประชุมและนิทรรศการแห่งชาติ” เพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของ อุตสาหกรรมไมซ์ ยึดตามการเกิดงานแสดงสินค้าครั้งแรกของประเทศเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2425 มีการใช้กิจกรรมไมซ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของชาติ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ยุค คือ ช่วงฟื้นฟูประเทศในตอนต้นรัตนโกสินทร์ (สมัยรัชกาลที่ 1 - รัชกาลที่ 3) เป็นการประชุม และแสดงสินค้าเพื่อฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ช่วงสยามสู่เวทีโลก (สมัยรัชกาลที่ 4 - สมัยรัชกาลที่ 8) เป็นปฐมบทสู่เวทีโลก ใช้การจัดประชุมและการแสดงสินค้าเพื่อความภาคภูมิใจ และปูทางสู่การแก้ไข สนธิสัญญาไม่เป็นธรรมกับนานาประเทศ และช่วงที่สามคือความเป็นปึกแผ่นของอุตสาหกรรมไมซ์ (สมัยรัชกาลที่ 9 จนถึงปัจจุบัน) ก้าวเข้าสู่โมเดลยุคใหม่ ที่เกิดสมาคมภาคเอกชนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาประเทศอย่างเด่นชัดขึ้น (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2564)

ในอดีตก่อนเกิดวิกฤตโควิด-19 อุตสาหกรรมไมซ์ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีการเจริญเติบโตสูง ขยายตัวอย่างต่อเนื่องทั่วโลก และประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีการเติบโต เฉลี่ย 10-15% อย่างต่อเนื่องทุกปี เมื่ออุตสาหกรรมไมซ์เติบโตอย่างก้าวกระโดด ทำให้ประสบปัญหา 3 ส่วน หลักๆ คือ 1) ขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะบุคลากรระดับปฏิบัติการที่มีความชำนาญเฉพาะทาง 2) คุณภาพ ของหลักสูตรไมซ์ การผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีหลักสูตรเพื่อให้องค์ความรู้ทั้ง ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้อง กับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ 3) ขาดแคลนครูผู้สอน (ครูประจำการ) ที่มีศักยภาพและประสบการณ์ใน การถ่ายทอดองค์ความรู้สู่นักเรียนระดับอาชีวศึกษา ซึ่งที่มาและปัญหาดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้จาก การศึกษาแผนแม่บทการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไมซ์ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ นิทรรศการ (องค์การมหาชน) ประจำปี พ.ศ 2561-2565 (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ นิทรรศการ, 2561)

นับตั้งแต่ทศวรรษที่ผ่านมาอุตสาหกรรมไมซ์ในฐานะอุตสาหกรรมบริการประเภทหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยห่วงโซ่ที่เชื่อมโยงหลายภาคส่วนย่อยหลายภาคส่วนได้แก่ การค้า การขนส่ง การท่องเที่ยว การพักผ่อนธุรกิจที่พัก ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจสถานที่จัดประชุม ธุรกิจสารสนเทศ และธุรกิจการเงิน จนอาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมไมซ์ เป็นอุตสาหกรรม พหุภาคส่วน (Multifaceted Industry) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2559)

แม้ว่าทั่วโลกจะประสบกับสถานการณ์โควิด-19 ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมไมซ์ยังเดินหน้าต่อไปในรูปแบบวิถีใหม่ (MICE New Normal) ปัญหาการพัฒนาบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะทางยังเป็นหนึ่งปัจจัยที่ต้องเตรียมความพร้อม ประเทศไทยมีหน่วยงานที่กำกับดูแลอุตสาหกรรมไมซ์ คือ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. (Thailand Convention & Exhibition Bureau หรือ TCEB) เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทองค์การมหาชน ที่จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาตามประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ พ.ศ. 2545 ทั้งนี้ เพื่อให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแล ประสาน และอำนวยความสะดวก ในการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ และสนับสนุนให้มีการนำเสนอศิลปและวัฒนธรรมของประเทศในการจัดการประชุมและการจัดนิทรรศการ เพื่อให้เกิดภาพความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ รวมทั้งให้บริการด้านความรู้ และฝึกอบรมแก่บุคลากรเกี่ยวกับธุรกิจการประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย ภายใต้การกำกับดูแลของ สสปน. มีฝ่ายที่รับผิดชอบในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไมซ์ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ร่วมกับมหาวิทยาลัยและอาชีวศึกษา กว่า 100 สถาบันทั่วประเทศ (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2563) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2569 ซึ่งเป็นแผนแม่บทระยะยาว 20 ปี ที่สถานศึกษาต่างๆ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเป้าหมาย 2.1 กำหนดไว้ว่า กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และยุทธศาสตร์ที่ 4 คือ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา เป้าหมาย 4.2 เพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย ยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนด สถานศึกษาที่ผลิตกำลังแรงงานให้กับประเทศ คือ สถาบันอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้ละเลยความสำคัญของการอาชีวศึกษาทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ในสถานศึกษาต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาลดลงและโยงไปถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มาจากความไม่สอดคล้องระหว่างอุปสงค์และอุปทานด้านทักษะและประสบการณ์ของหน่วยผลิต (แก้วขวัญ ตั้งติพงศกุล, 2555) อุตสาหกรรมไมซ์ เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความต้องการบุคลากรด้านทักษะในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเมื่ออุตสาหกรรมไมซ์เติบโตอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากรโดยเฉพาะบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะทาง รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญนี้ โดยมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา คำสั่งที่ สอศ. 37/2559 ลงวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2559 แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษากลุ่มอาชีพไมซ์ (MICE) อ. กรอ. อศ. กลุ่มอาชีพไมซ์ เพื่อสนับสนุนการทำงานของ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา โดยทำงานร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และมอบหมายให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น เป็นอนุคณะกรรมการและฝ่ายเลขา โดยแต่งตั้ง สสปน. เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรกลุ่มอาชีพไม้

จุดเริ่มต้นนี้ทำให้เกิดการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2559 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ ปัจจุบันมีสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนไม้จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ อาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยเทคนิคพังงา (สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559) ปัญหาของการพัฒนาหลักสูตรไม้ในระดับอาชีวศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการของผู้ประกอบการไม้คือสมรรถนะของนักเรียนอาชีวศึกษาไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการไม้ เกณฑ์สมรรถนะของหลักสูตรอาชีวศึกษาในประเทศไทยไม่ชัดเจน ปัญหาการขาดครูประจำการที่มีคุณสมบัติและขาดประสบการณ์องค์ความรู้ด้านไม้ ผู้บริหารไม่สนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของอุตสาหกรรมไม้ เพื่อสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไม้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไม้) ในประเทศไทย

ด้วยเหตุผลการขาดแคลนคุณภาพบุคลากรด้านไม้ในปัจจุบัน สสปน. จึงเร่งเดินหน้ายุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไม้ ผลิตแรงงานไม้คุณภาพ โดยความร่วมมือบูรณาการความร่วมมือพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไม้ด้านเครือข่ายการศึกษาเพื่อขับเคลื่อนไม้ภูมิภาค กระจายการสร้างบุคลากรไม้คุณภาพ พัฒนางค์ความรู้ สร้างงาน สร้างอาชีพให้กับคนไม้รุ่นใหม่ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไม้ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ เพื่อเตรียมรองรับการเปิดประเทศ ปัจจุบันจากการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไม้เครือข่ายการศึกษาทุกภูมิภาค ร่วมกับสถาบันการศึกษาทั่วประเทศเพิ่มเติม สามารถนำหลักสูตรไม้บรรจุในการเรียนการสอนแล้วทั้งสิ้น 136 แห่ง โดยระดับอุดมศึกษาจำนวน 87 แห่ง และระดับอาชีวศึกษาจำนวน 49 แห่ง อีกทั้งเปิดสาขาวิชาไม้ หรือ อีเวนต์จำนวน (MICE Major) 33 แห่ง ซึ่งสามารถผลิตนักศึกษาไม้จากสถาบันการศึกษาทั้งในระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษาทั่วประเทศแล้วเฉลี่ยปีละกว่า 50,000 คน นอกจากนี้ สสปน. ต่อยอดพัฒนาสถาบันการศึกษาเป็นศูนย์ธุรกิจไม้ ที่จะช่วยขับเคลื่อนไม้กระจายไปยังทั่วประเทศ การสร้างเครือข่ายการศึกษาจึงเป็นอีกกลไกหลักสำคัญ ที่จะช่วย สสปน. เจาะตลาดไม้ไปยังภูมิภาคและทุกภาคส่วนในพื้นที่ รวมถึงประสานงานและส่งเสริมการตลาด ร่วมกันพัฒนาศักยภาพไม้ทุกมิติ สร้างรายได้ สร้างงาน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ผ่านเวทีจัดงานไม้ในภูมิภาค

ได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันมีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายด้านการศึกษาไมซ์ (MICE Business Center) ให้บริการครบวงจรแบบ One Stop Service ซึ่งขณะนี้มีทั้งสิ้น 11 ศูนย์ กระจายครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศทั้งภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและตอนล่าง ภาคเหนือตอนบนและตอนล่าง และภาคใต้ เพื่อร่วมกันเร่งขับเคลื่อนและพัฒนาธุรกิจไมซ์ในทุกภูมิภาค โดยมีเป้าหมายผลักดันให้ธุรกิจไมซ์ไทยขยายการเติบโตอย่างมีรากฐานมั่นคงและยั่งยืน ด้วยมาตรฐานที่แข่งขันได้ในระดับโลก ซึ่งตลาดไมซ์ในประเทศไทยมีมูลค่าสูงถึง 2.3 แสนล้านบาท ในปี 2562 และคาดว่าจะสูงถึง 4.2 แสนล้านบาทในปี 2570 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีที่ 11.63% จากปี 2564 ถึง 2570 <https://siamrath.co.th/n/357519>

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้ แนวทางพัฒนา

1. ศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องจากมุมมองผู้บริหารของอาชีวศึกษา
2. ศึกษาสมรรถนะบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์กับความคาดหวังของผู้ประกอบการ และให้สอดคล้องกับทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียน
3. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรไมซ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ แนวคิดและความหมายของอุตสาหกรรมไมซ์ ทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์ ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาในตลาดโลก ทบทวนหลักสูตรไมซ์ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ที่มีการเปิดการเรียนการสอน และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพระดับปฏิบัติการของอุตสาหกรรมไมซ์

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1. ผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา 6 สถาบัน สถาบันละ 1 ท่าน รวม 6 ท่าน
- 2.2. ผู้ประกอบการไมซ์ จำนวน 10 บริษัท บริษัทละ 1 ท่าน รวม 10 ท่าน โดยใช้วิธีคัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญ

ดังกล่าวมีประสบการณ์ความชำนาญด้านอุตสาหกรรมไมซ์ และสามารถให้มุมมองความต้องการบุคลากรให้สอดคล้องกับสมรรถนะของตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการในระดับอาชีวศึกษา

2.3 ครูผู้สอนด้านไมซ์ (ครูประจำการ) 6 สถาบัน สถาบันละ 2 ท่าน รวม 12 ท่าน

2.4 นักเรียนที่ โดยวิธีอาสาสมัครจาก 6 สถาบันที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) รวม 20 ท่าน

3. ขอบเขตด้านสถานที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถาบันอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรไมซ์ ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดพังงา จังหวัดสุพรรณบุรี และกรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านเวลา

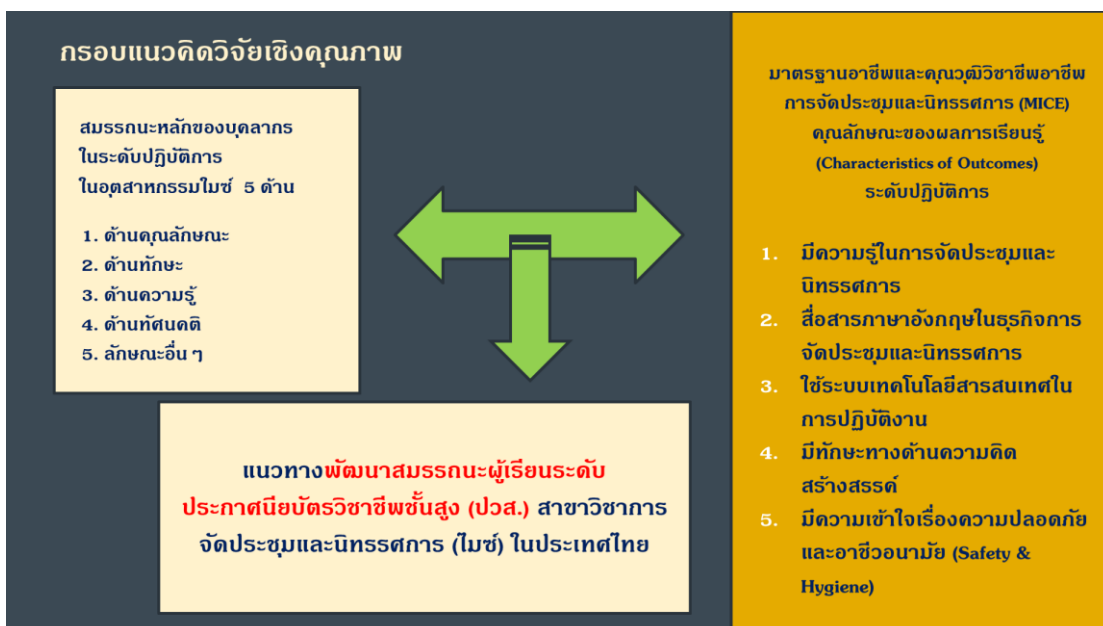
ใช้เวลาดังตั้งแต่วันที่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2565

5. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี และ วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา

1.4 กรอบแนวคิดวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยศึกษาประเด็นแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ เพื่อนำมาวิเคราะห์งานเปรียบเทียบกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์มากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี KSA โมเดล

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดวิจัยเชิงคุณภาพ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสมรรถนะจากมุมมองของผู้บริหารอาชีพศึกษา
2. ได้ข้อมูลและเข้าใจความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อสมรรถนะของนักเรียน
3. ทราบข้อมูลทัศนคติด้านสมรรถนะของผู้สอนและนักเรียน
4. ได้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนในระดับปฏิบัติการที่จำเป็นและสอดคล้องกับ

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์

ซึ่งประโยชน์ดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรไมซ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) เพื่อให้ทันสมัยเน้นการปฏิบัติงานจริงจากผู้ประกอบการ สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์ เพื่อให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ มีความเป็นสากลและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบุคคล ในการสรรหาบุคลากรตรงตามสมรรถนะของผู้เรียน

1.6 ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย

ด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เกิดขึ้นทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ดังนั้นจึงเป็นข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย ในการเก็บข้อมูลช่วงระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจึงใช้วิธีรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มในรูปแบบระบบออนไลน์ (Zoom) เพื่อความคล่องตัวในการศึกษาวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

อุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) หมายถึง การจัดงานหรือกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย M, I, C, E การประชุมองค์กร (Meetings) การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Travel) การประชุมสัมมนาระดับชาติและนานาชาติ (Conventions) งานแสดงสินค้า (Exhibitions) และการจัดกิจกรรมพิเศษต่างๆ (Events)

สมรรถนะ หมายถึง หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะด้านความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษในเชิงธุรกิจ มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) และใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและสามารถนำเทคโนโลยีระบบดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานจริง ออกแบบสื่อเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ มีความเข้าใจพื้นฐานของการตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพไมซ์

หลักสูตร หมายถึง เป็นข้อกำหนดว่าด้วยจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเพื่อผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารการศึกษา ที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการจัดการของการศึกษาของประเทศไทย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง หลักสูตรแผนมาตรฐานการศึกษา และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามศักยภาพ เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง ที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กร มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ

กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ (Vocational Qualifications Framework) หมายถึง เกณฑ์ในการกำหนดระดับคุณวุฒิวิชาชีพให้สอดคล้องกับระดับสมรรถนะ แสดงถึงระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในกลุ่มอาชีพต่างๆ ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษางานวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาแนวทางแผนพัฒนาดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์
2. การพัฒนากำลังคนด้านไมซ์ในระดับอาชีวศึกษา
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์)
4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์
5. มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์

2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมไมซ์

สมาคมส่งเสริมการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย (Asian Association Convention and Visitor Bureaus : AACVB) ให้คำนิยาม MICE ว่าเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดประชุมขององค์กรการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดงานนานาชาติ และการจัดแสดงสินค้า โดยมีการจัดการที่ดีและสมบูรณ์อย่างมืออาชีพ ทั้งด้านการบริการด้านสถานที่ด้านการจัดประชุม ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการรับส่งสินค้าที่จะจัดแสดง ด้านพิธีการศุลกากร ฯลฯ ซึ่งประกอบด้วย 4 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจการจัดประชุมขององค์กร (Meetings: M) ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentives: I) ธุรกิจการประชุมนานาชาติ (Conventions: C) และการจัดงานแสดงสินค้า (Exhibitions: E) รวมเรียกว่า MICE (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2554; เขียวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์, 2560)

หนังสือ Meetings 101 การประชุมองค์กร (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ, 2563) ได้กล่าวถึงอุตสาหกรรมไมซ์ว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ อุตสาหกรรมการประชุมองค์กร (Meetings) การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Travel) การประชุมวิชาชีพ (Conventions) และงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ (Exhibitions)

จากความหมายและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมไมซ์ จะเห็นได้ว่ามีหลากหลายอาชีพมีความแตกต่างกันหากจะต้องพัฒนาหลักสูตรให้ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ประกอบการ ต้องศึกษาแนวคิดจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน WIL (Work Integrated Learning) ซึ่งการพัฒนาบุคลากรที่ขาดแคลนในการเรียนของอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ เป็นอีกหนึ่งการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรไมซ์ในอนาคตอย่างยั่งยืนต่อไป

ดังนั้นอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) หมายถึง การจัดงานหรือกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย การประชุมองค์กร (Meetings) การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Travel) การประชุมสัมมนา ระดับชาติและนานาชาติ (Conventions) งานแสดงสินค้า (Exhibitions) และการจัดกิจกรรมพิเศษต่างๆ (Events) หรือ เรียกว่าอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่ธุรกิจ ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มธุรกิจผู้จัดงาน (MICE Organizer) กลุ่มสถานที่จัดงาน (MICE Venue) และกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ที่พัก จัดเลี้ยง ร้านอาหาร การขนส่ง ผู้รับเหมา ผู้ให้บริการด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย เป็นต้น

2.1.2 ความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์

MICE เป็นหนึ่งหน่วยอุตสาหกรรมทางการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจสูง และการจ้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อมเป็นจำนวนมาก แนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น ในฐานะกลไกสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการเติบโตสูงและมีความสำคัญต่อการสร้างรายได้ และการจ้างงานให้แก่ประเทศ (อ้างถึงใน หนังสือ Meetings 101 การประชุมองค์กร (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ), 2563) เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE มีเป้าหมายเฉพาะทางธุรกิจ นักท่องเที่ยวมีอำนาจการซื้อสูงและมีความต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพทั้งอาหารและเครื่องดื่ม สายการบิน โรงแรม ธุรกิจการขนส่งสินค้า การเดินทางในประเทศ เป็นต้น ทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของกลุ่ม MICE สูงกว่า นักท่องเที่ยวทั่วไปประมาณ 2-3 เท่า (อรรถพล สรสุชาติ, 2552: 44; เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์, 2560)

จะเห็นได้ว่าธุรกิจไมซ์เป็นธุรกิจที่สำคัญต่อประเทศอย่างยิ่ง เพราะรายได้จากธุรกิจไมซ์จัดอยู่ในรายได้ของภาคบริการในบัญชีเดินสะพัดของประเทศที่ค่อนข้างสูงมากยังก่อให้เกิดการจ้างงาน และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องด้วยกัน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน เช่น การเพิ่มสายการบินในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาชุมชนเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ใหม่ สร้างรายได้และภาษีให้แก่ประเทศเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมภาพลักษณ์ของการเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับนานาชาติ สร้างความประทับใจและประสบการณ์ที่ดี ทำให้เกิดแรงจูงใจให้เดินทางกลับเข้ามาทำธุรกิจอีกครั้ง ช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับธุรกิจไมซ์ ทำให้

เกิดการอบรมสร้างเสริมความรู้ ทักษะ การทำงานที่นำไปสู่การสร้างผลงานคุณภาพและควมมีประสิทธิภาพในการรองรับธุรกิจไมซ์ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนากำลังคนด้านไมซ์ในระดับอาชีวศึกษาตามนโยบายของภาครัฐและความต้องการของภาคผู้ประกอบการ

2.2 การพัฒนากำลังคนด้านไมซ์ในระดับอาชีวศึกษา

2.2.1 กำลังคนระดับอาชีวศึกษาด้านไมซ์ในปัจจุบัน

การจัดการทรัพยากรและการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมไมซ์ มีทักษะ ความรู้คุณลักษณะ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์การสำคัญที่มีภารกิจโดยตรงในการผลิตและพัฒนาบุคลากรคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ โดยที่ผ่านมาได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมรับผิดชอบ และมีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษาร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการผลิตกำลังคนที่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงานในทุกสาขาวิชาชีพ (สำนักงานรัฐมนตรี, 2557) และในห้วงเวลาแห่งการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ยังนับเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ ในการเตรียมกำลังคนให้พร้อมกับการดำเนินการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในภูมิภาคอาเซียนตามกรอบความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอให้สร้างภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากการเคลื่อนย้ายกำลังแรงงานเสรี โดยการให้ความสำคัญกับการผลิตกำลังคนระดับปฏิบัติการอย่างมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนภาคบริการของประเทศ และจัดระบบเพื่อเตรียมการรับคนที่ จะเข้ามาในประเทศไทยและคนไทยที่จะออกไปต่างประเทศที่เหมาะสมและสอดคล้องกับคนกลุ่มต่าง ๆ รวมถึงจัดทำฐานข้อมูลแรงงานที่มีทักษะฝีมือ 46 และแรงงานกึ่งฝีมือของไทยและต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยในสาขาอาชีพสำคัญต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) ซึ่งอุตสาหกรรมไมซ์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมบริการที่ขาดแคลนบุคลากรด้านปฏิบัติการที่มีความชำนาญเฉพาะด้านระดับอาชีวศึกษา จึงเป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ในประเทศไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ และนโยบายของรัฐบาล

ดังนั้นความไม่สอดคล้องของการผลิตแรงงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์ คือขาดแรงงานคุณภาพ จึงจำเป็นยิ่งในการการพัฒนาส่งเสริมบุคลากรตามสายอาชีพตามทักษะ ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมไมซ์ไทย อาทิ ช่างไฟฟ้าไมซ์ เจ้าหน้าที่ประสานงาน (Project coordinator) เจ้าหน้าที่ออกแบบกราฟฟิคดีไซน์ เป็นต้น จากการประชุมของคณะ อนุกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา หรือ อ.กรอ.อศ.

ในการขับเคลื่อนการจัดการอาชีวศึกษาตามนโยบาย เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2562 ณ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้เร่งปรับปรุงโครงการพัฒนาหลักสูตรใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ โดยหลักสูตรใหม่ขอให้พัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ได้มาตรฐานสากล โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) รับผิดชอบดูแลดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

สำนักงานศึกษาธิการภาค 15 (2564) แสดงแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 พ.ศ.2563-2565 (ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564) โดยคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) กำหนดแผนงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา เกี่ยวกับการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 8 ประเด็น ได้แก่ (กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษาสำนักงานศึกษาธิการภาค 15 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

- (1) การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- (2) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- (3) การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
- (4) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา
- (5) ระบบความปลอดภัย และระบบสวัสดิภาพของผู้เรียน
- (6) การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (7) การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา
- (8) การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (National Institute of Curriculum and Learning)

ซึ่งหลักสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษา คือ การปฏิรูปอาชีวศึกษา การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และเพิ่มการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.2 ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาในตลาดโลก

พจนานต์ ตันติกรพรรณ และศศิวิมล สุขบท (2561) กล่าวว่าปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านปริมาณและคุณภาพเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหานี้ส่งผลต่อการพัฒนาโครงสร้างการเติบโตความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เช่นเดียวกันกับในหลายประเทศ ผลการวิจัยจากประชากรในประเทศลัตเวียแสดงให้เห็นว่ามีความต้องการทักษะของพนักงานส่งผลกระทบต่อ

ตลาดแรงงานอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนอย่างมีนัยสำคัญ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาหลักสูตรแก่นักเรียนอาชีวศึกษาและผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานรุ่นใหม่ในการเตรียมความพร้อมด้านทักษะให้สอดคล้องต่อตลาดแรงงาน (Arkan, 2016; LiCe, A. 2018) แม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกา อดีตประธานาธิบดีโอบามาได้กล่าวว่าสหรัฐอเมริกาอาจจะมีการยกระดับและฟื้นฟูการฝึกอาชีพให้แก่เยาวชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและเพิ่มทักษะอาชีพให้แก่เยาวชน (Hanushek et al., 2017) และอ้างอิงผลงานวิจัยของ Hanushek et al (2017) จากกลุ่มตัวอย่าง 11 ประเทศที่ได้เข้าร่วมแบบสำรวจ The International Adult Literacy Survey (IALS) มีการยกตัวอย่างหลายประเทศในยุโรปที่มีการพัฒนาการศึกษาแบบควบคู่ (Dual) ระหว่างองค์ความรู้ด้านทฤษฎีและทักษะในการปฏิบัติงาน เช่น ประเทศเยอรมนีมีการจัดให้การศึกษาอาชีวศึกษาควบคู่ไปกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเพื่อผลักดันการมีส่วนร่วมของการพัฒนาทักษะในอุตสาหกรรม

ในขณะเดียวกันยังพบว่าบุคลากรที่ได้รับการศึกษาทั่วไปต้องเผชิญกับการจ้างงานที่ลดลงในทางกลับกันผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีการจ้างงานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะบุคคลที่มีทักษะซึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาภาคอาชีวศึกษา โดยรูปแบบความต้องการการจ้างงานของบุคลากรอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นเห็นได้ชัดในประเทศที่มีการฝึกทักษะการทำงานควบคู่กับการศึกษาอย่างเช่นประเทศ เดนมาร์ก เยอรมนี และสวิตเซอร์แลนด์ ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพื้นฐานการศึกษาที่เน้นทักษะเฉพาะทางอาชีวะทั่วโลก ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคลากรในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลแก่ระบบเศรษฐกิจโลก

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ มีจุดประสงค์ของสาขาวิชา ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหาร และจัดการวิชาชีพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการของงานอาชีพ ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพ การจัดประชุมและนิทรรศการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการ และกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านการจัดประชุมและนิทรรศการ

4. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และเทคโนโลยีด้านการจัดประชุมและนิทรรศการในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

5. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานวิเคราะห์ แก้ปัญหา สร้างสรรค์และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางาน ด้านการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมองค์กร และการจัดนิทรรศการ

6. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการจัดประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมองค์กร และการจัดนิทรรศการในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง และ 3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ

สมรรถนะ	มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	<p>1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้นการละเว้นสิ่งเสพติดและการพนันการมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสังคม ภูมิใจ และรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>1.2 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สนใจใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน ประหยัด อดทน พึ่งตนเอง ต่อต้านความรุนแรงและการทุจริต ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความปลอดภัย อาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม</p>
2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง	<p>2.1 ด้านความรู้ ได้แก่</p> <p>2.1.1 หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร</p> <p>2.1.2 หลักการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ</p> <p>2.1.3 หลักการดำรงตนและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม</p> <p>2.1.4 หลักการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่</p> <p>2.2 ด้านทักษะ ได้แก่</p> <p>2.2.1 ทักษะการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ต่อ)

สมรรถนะ	มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
	<p>2.2.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาและการจัดการ โดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์</p> <p>2.2.3 ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตตามหลักศาสนา วัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง และหลักการพัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัย</p> <p>2.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่</p> <p>2.3.1 สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ</p> <p>2.3.2 แก้ไขปัญหาและพัฒนางานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์</p> <p>2.3.3 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง</p> <p>2.3.4 พัฒนาบุคลิกภาพสุขอนามัยและคุณลักษณะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอาชีพและ การอยู่ร่วมกับผู้อื่น</p>
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ	<p>3.1 ด้านความรู้ ได้แก่</p> <p>3.1.1 หลักทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพ</p> <p>3.1.2 หลักการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหา</p> <p>3.1.3 หลักการประสานงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานและบริหารจัดการงานอาชีพ</p> <p>3.1.4 หลักการด้านความปลอดภัยและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการงานอาชีพ</p>

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ต่อ)

สมรรถนะ	มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพพระดับคุณวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
	<p>3.1.5 หลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และพัฒนางานอาชีพ</p> <p>3.2 ด้านทักษะ ได้แก่</p> <p>3.2.1 ทักษะการเลือกและประยุกต์ใช้วิธีการ เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน 3.2.2 ทักษะการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน</p> <p>3.2.3 ทักษะการวางแผนการบริหารจัดการการ ประสานงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ</p> <p>3.2.4 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>3.2.5 ทักษะด้านสุขภาพและความปลอดภัยตาม ระเบียบข้อบังคับที่เชื่อมโยงกันในการปฏิบัติงาน</p> <p>3.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความ รับผิดชอบ ได้แก่</p> <p>3.3.1 วางแผน ดำเนินงานตามหลักการและ กระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การ อนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนา มัยและความปลอดภัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3.3.2 ปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ ตามหลักการและแบบแผนที่กำหนด โดยใช้/เลือกใช้/ปรับใช้ กระบวนการปฏิบัติงานที่เหมาะสม</p> <p>3.3.3 เลือกใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ใน งานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงความ ประหยัดและความปลอดภัย</p> <p>3.3.4 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ สารสนเทศ เพื่อพัฒนาและสนับสนุนงานอาชีพ</p>

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ต่อ)

สมรรถนะ	มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพระดับคุณวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
	<p>3.3.5 บริหารจัดการประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ สาขางานการจัดประชุมและนิทรรศการ</p> <p>3.3.6 ตัดสินใจ วางแผน และแก้ไขปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมในงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ ที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง</p> <p>3.3.7 ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานการจัดประชุมและนิทรรศการ</p> <p>3.3.8 บริหารจัดการ ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการด้วยตนเอง</p>

2.4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์

2.4.1 ความหมายของสมรรถนะ

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นตามสมรรถนะของตนเอง, (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2561)

สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่จำเป็นสำหรับระดับการปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรมไมซ์ตามความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ 2.2 สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์

สมรรถนะ	คำอธิบายสมรรถนะ
1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ด้านคุณลักษณะต้นทุนและการมีไว้ใช้	ความรู้และความเข้าใจในเรื่องของผลิตภัณฑ์และบริการในหน่วยงานหรือองค์กร ค่าใช้จ่าย และความสามารถในการให้บริการ รวมถึงบริการเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ความรู้เกี่ยวกับลูกค้า ลูกค้า ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมไมซ์ต่าง ๆ ความต้องการและเป้าหมายเชิงธุรกิจ อำนาจการตัดสินใจของลูกค้า	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการของกลุ่มลูกค้า กลุ่มลูกค้า และวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมไมซ์ รวมทั้งความสามารถในการตัดสินใจของลูกค้า
3. ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มทางการตลาดและข่าวกรองทางการตลาด รวมถึงสถานการณ์ทางการแข่งขันของอุตสาหกรรม	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ แนวโน้มข่าวสาร การตลาดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ย่อยต่าง ๆ
4. ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ สภาวะแวดล้อมสถานการณ์ ทั้งในและต่างประเทศ	ความสามารถในการติดตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม ข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่กระทบกับงาน ทำให้สามารถติดต่อเจรจาธุรกิจได้ทันเหตุการณ์และสร้างสรรค์
5. ทักษะการคิดที่เป็นตรรกะ สามารถทำความเข้าใจ การวิเคราะห์ การวิจารณ์ และประยุกต์ได้	ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สังเกต แสวงหาข้อมูลเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบความคิด การมองปัญหาได้อย่างกระจ่าง ชัดเจน ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง
6. ทักษะการสื่อสารที่กระชับ ชัดเจน และมีตรรกะ	ความสามารถทางการสื่อสารที่ชัดเจน ตรงประเด็น ตรงความต้องการ สื่อสารข้อมูล สถานการณ์ต่างๆ ถึงผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ เรียบเรียงได้อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 2.2 สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ)

สมรรถนะ	คำอธิบายสมรรถนะ
7. ทักษะการวางแผนและการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ	ความสามารถในการทำงานได้อย่างราบรื่นกลมกลืนกับผู้อื่นรวมทั้งสามารถเป็นผู้นำในกลุ่มทำให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงด้วยดี
8. ทักษะการนำเสนอที่กระชับชัดเจน มีตรรกะ	ความสามารถในการสื่อสาร และนำเสนอสินค้าและบริการแนวคิดต่างๆ ไปยังลูกค้า ผู้ร่วมงาน และผู้จัดหาสินค้า ด้วยความสมบูรณ์และชัดเจน
9. ทักษะการวิเคราะห์ ต้นทุนกำไรเบื้องต้น	มีความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ ควบคุมต้นทุนคำนวณผลกำไรจากการจัดกิจกรรมไมซ์ และสามารถกำหนดราคาได้อย่างมีประสิทธิภาพจากองค์ประกอบที่แตกต่างกันของแต่ละโครงการ
10. ทักษะการประสานงาน	ความสามารถในการประสานงานกับลูกค้า ผู้ร่วมงาน ผู้จัดหาสินค้า และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ
11. ทักษะทางภาษาอังกฤษ	ความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
12. ทักษะการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีต่างๆ ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย การสืบค้นข้อมูลตลอดจนการสื่อสารกับผู้อื่น
13. ทักษะการตั้งคำถามเชิงกลยุทธ์	ความสามารถในการตั้งคำถามอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลและความเข้าใจที่จำเป็นต่อการพิจารณาการออกแบบโครงการและข้อเสนอทางการขาย

ตารางที่ 2.2 สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ)

สมรรถนะ	คำอธิบายสมรรถนะ
14. ทักษะการเจรจาต่อรองอย่างเป็นระบบ ยุติธรรม และเท่าทันสถานการณ์	ความสามารถในการเจรจาต่อรองกับลูกค้าเพื่อนร่วมงานและผู้จัดจำหน่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบยุติธรรม และทันสถานการณ์
15. ทักษะการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากงานและเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า
16. ทักษะการสื่อสารที่มีชั้นเชิง และมีเชาว์ทางสังคม	ความสามารถในการรวมความมีชั้นเชิงกับความมีเชาว์ทางสังคมเข้าด้วยกันกับการสนทนาและการสื่อสารรูปแบบอื่นๆ
17. ทักษะการจัดการข้อขัดแย้งที่เป็นระบบและคำนึงถึงภาพรวม	ความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์ที่มีข้อขัดแย้งที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพและในขณะเดียวกันสามารถรักษาความต่อเนื่องของการดำเนินโครงการ
18. เชาวน์ปัญญา ไหวพริบ	ความสามารถในการคิดและสามารถสะท้อนกลับได้สามารถตัดสินใจอย่างฉับไวหลังจากได้รับสารหรือข้อมูล
19. ความมีเกียรติและเห็นคุณค่าในตนเอง	ความมีศีลธรรม ความรอบคอบในการทำงานการทำงานโดยสุจริตและความภาคภูมิใจในงาน
20. ทักษะคิดเชิงบวกในการทำงาน	ทัศนคติเชิงบวกต่อการทำงานหนัก ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน
21. ความช่างสังเกตและใส่ใจในงานสนใจในละเอียดของงาน	ความสามารถในการแยกแยะรายละเอียดของงานที่เกี่ยวข้องและสามารถปรับแก้ได้อย่างดี
22. ความมีจิตบริการ	ความใส่ใจ ยินดี และเต็มใจในการให้บริการ ทำให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี
23. ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง	ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ความตึงเครียด และแรงกดดันในบริบทของการทำงาน

ตารางที่ 2.2 สมรรถนะหลักในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ)

สมรรถนะ	คำอธิบายสมรรถนะ
24. ความประณีต ละเอียดลออ	แนวโน้มในการพยายามแสดงให้เห็นถึงข้อบกพร่องและแก้ไขอย่างฉับไวและไร้ที่ติ
25. ทักษะคนที่มุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมาย	ความมุ่งมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในสถานที่ทำงานถึงแม้จะมีอุปสรรคและปัญหา

ที่มา: คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานผู้ประสานงานและผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ (ไทย), Nuttapon Jotikasthira, et al., 2014 MICE working standard manual for MICE Coordinator and MICE Operation Planner (Thailand), (Bangkok: Thailand Incentive and Convention Association (TICA), 2014)

จิระประภา อัครบวร (2549) พบว่า แนวคิดเรื่องเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงาน (Competency) เกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่ 1970 โดยนักวิชาการชื่อ David McClelland ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยว่าทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันจึงมีผลงานที่แตกต่างกัน จึงทำการศึกษาวิจัยโดยแยกบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีออกจากบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้ แล้วจึงศึกษาว่าบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ (Competency) คุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย ต้องเป็นบุคลากรที่มีการแสดงออกในลักษณะที่เป็นพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์

การนำแนวคิดเรื่องสมรรถนะมาใช้ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นนิยามแพร่หลายในปัจจุบัน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยสมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมพื้นฐานที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ แรงจูงใจ อุปนิสัย ทักษะคนที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่งๆ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานได้โดดเด่นตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือเหนือกว่า (David McClelland, 1970; ดุจเดือน พิงคยงกุล, 2555; Boam and Sparrow, 1992; ชำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์, 2550; พยัต วุฒิรงค์, 2555, พันธุ์พรหม รั้งสิทธารานนท์, 2558) โดยสมรรถนะแต่ละตัวจะมีความสำคัญต่องานแต่ละงานแตกต่างกันไป (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2547) ซึ่งสมรรถนะสามารถพัฒนาได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝนและการปฏิบัติจนเป็นนิสัย (อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ, 2543)

Boyatzis (1982) กล่าวว่า ให้คำจำกัดความของคำว่า “competency” ว่าหมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ในแต่ละบุคคล (an underlying characteristic) คุณลักษณะนี้อาจหมายถึง แรงขับ (motive) บุคลิกที่ค่อนข้างถาวร (trait) ทักษะ (skill) บทบาททางสังคมหรือการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (social role or aspect of one’s self-image) หรือ องค์ความรู้ (a body of knowledge) ต่าง ๆ ที่คนต้องนำมาใช้ (นิสตาร์ก เวชยานนท์, 2549)

Spencer and Spencer (1993) และ ศิริภรณ์ งามรุ่งเรืองกิจ (2551) กล่าวว่า ให้ความหมายของสมรรถนะว่าเป็น ลักษณะที่เป็นฐานรากของบุคคลหนึ่งๆ ซึ่งมีความเชื่อมโยงเชิงเหตุ และผลกับผลการปฏิบัติงานที่เหนือกว่า และ/หรือ ประสิทธิภาพที่สามารถอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐานในงานหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ๆ ได้ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ลักษณะที่เป็นฐานราก หมายความว่าสมรรถนะเป็นส่วนที่ฝังอยู่ค่อนข้างลึก และเหนียวแน่นของบุคลิกภาพของบุคคลและสามารถพยากรณ์พฤติกรรมในลักษณะและสถานการณ์ที่หลากหลายและกว้างขวาง
2. การเชื่อมโยงเหตุและผล หมายความว่า สมรรถนะพยากรณ์หรือเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมและผลการปฏิบัติงาน
3. การอ้างอิงตามเกณฑ์มาตรฐาน หมายความว่า สมรรถนะพยากรณ์ได้จริงว่า ใครทำงานได้ดีหรือไม่ดี โดยวัดจากมาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง ตัวอย่างเกณฑ์ ได้แก่ ยอดขายคิดเป็นดอลลาร์ของพนักงานขาย หรือจำนวนผู้ใช้บริการ (clients) ที่ประสบความสำเร็จในการเลิกแอลกอฮอล์ เป็นต้น

นอกจากนี้ จิรประภา อัครบวร (2549) ได้สรุปเรื่องสมรรถนะในประเทศไทย หรือคำว่า Competency ซึ่งจริงๆ แล้วเรื่องนี้มีการศึกษามากกว่า 50 ปีในสหรัฐอเมริกา ดูจากหนังสือที่เขียนโดย Orin B. Graff & Calvin M. Street 2 ซึ่งเป็นอาจารย์จาก Tennessee เมื่อปี ค.ศ. 1956 ท่านใช้คำว่า Competency Pattern มากำหนดคุณสมบัติของคนเป็นผู้บริหารการศึกษา ที่ผ่านมา Competency มีคำแปลภาษาไทยที่แตกต่างกันตั้งแต่แปลว่า ความสามารถ ขีดความสามารถ สมรรถนะ สมรรถภาพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แต่ความหมายของคำๆ นี้ คืออะไรกันแน่ Competency ต่างจาก Competence หรือไม่? เปิดหาคำว่า Competency ใน Dictionary หลากๆ เล่มจะพบแต่คำว่า Competence มากกว่า คำว่า Competency จากพจนานุกรมภาษาไทย จะพบว่าคำๆ นี้ เป็นคำคุณศัพท์ หมายถึง มีความสามารถ ซึ่งสะท้อนความชำนาญ ประสบการณ์ และคุณสมบัติที่เหมาะสมอื่นๆ เพียงพอในการทำงาน Longman Dictionary และ Oxford Dictionary ให้ความหมาย Competence เป็นทั้งคำคุณศัพท์ และคำนาม หมายถึง การมีความสามารถ หรือความรู้เพียงพอที่จะทำงานได้ตามมาตรฐาน (Satisfaction standard) แต่อาจไม่ทำให้ถึงกับดีกว่ามาตรฐาน (Not especially good, not excellent)

การนิยาม Competency เช่นนี้มองว่าตรงกับแนวทาง Competency ในประเทศอังกฤษมากกว่าสหรัฐอเมริกา เพราะทางอังกฤษรวมถึงประเทศในยุโรปใช้ Competency เพื่อกำหนดมาตรฐานชาติด้านความสามารถในการทำงานของคนที่ทำงานด้านอาชีวศึกษา (NVQ: National Vocational Qualification) ส่วนนิยาม Competency ในสหรัฐอเมริกาที่ David McClelland ให้ไว้ในปี 1973 นั้นมาจากการศึกษาบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ (Superior Employees) ซึ่ง Competency ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ อุปนิสัย (Trait) บทบาททางสังคม (Social role) การรับรู้ตนเอง (Self-image) และ แรงจูงใจ (Motive) ดังนั้นคงตอบได้ว่า Competency และ Competence มีความหมายเช่นเดียวกันตามแนวทางการศึกษาของอังกฤษและประเทศในกลุ่มยุโรป แต่แตกต่างกันในนิยามของสหรัฐอเมริกาที่กำหนดว่า Competency หมายถึงคุณลักษณะที่เป็นเลิศ ไม่ใช่แค่คุณลักษณะมาตรฐานธรรมดา Competency คือ Ability หรือ Capability กันแน่ Ability และ Capability มีความหมายแตกต่างกันทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ คำว่า Ability แปลเป็นไทยว่า ความสามารถ ซึ่งมีความหมายกว้างมาก ส่วน Capability แปลว่า ประสิทธิภาพ สมรรถภาพ สมรรถนะ และปริมาณบรรจุ ในพจนานุกรมภาษาอังกฤษแปลคำ 2 คำนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน Ability หมายถึง ความสามารถทางร่างกาย จิตใจ (Mental skill or physical power) ที่ทำให้ทำงานบางอย่างได้ ส่วน Capability เป็นความสามารถที่มาจากธรรมชาติ (Natural ability) หรือเป็นความสามารถที่ติดมากับสิ่งๆ นั้นที่ทำให้คนๆ นั้น หรือสิ่งๆ นั้นสามารถทำงานได้ เช่น พนักงานคนนี้มีความสามารถทางด้านภาษาดี ซึ่งไม่ใช่ทุกคนจะมีความสามารถด้านนี้ แต่ละคนอาจมีความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิดแตกต่างกัน และมีข้อจำกัดในแต่ละเรื่องที่แตกต่างกันด้วย จะฝึกฝนอบรมเท่าไร ความสามารถในความหมายของ Capability ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงไปมาก เป็นข้อจำกัดของคนๆ นั้น ที่เราชอบพูดกันว่า มี Cap ในการพัฒนาจากความหมายดังกล่าวข้างต้น คงยอมรับได้ว่า Competency หากนิยามตาม David McClelland แล้วมีบางส่วนของอาศัยความสามารถของคนๆ นั้นมา เช่น อุปนิสัย และแรงจูงใจ แต่การกำหนด Competency โดยทั่วไปเราสามารถใช้ในเรื่องการพัฒนาบุคลากร เมื่อมองนิยาม Competency โดย Scott Parry (1998) พบว่า Competency จะต้องสามารถทำการฝึกอบรมและพัฒนาได้ ซึ่งนิยามนี้ใกล้เคียงกับคำว่าทักษะ หรือ Skill มากที่สุด ดังนั้น Competency ต่างจาก Capability อย่างแน่นอน แต่การมี Competency นั้นแน่นอนทำให้เกิด Ability หรือความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง Competency เหมือนกันหรือต่างจาก Characteristic

Characteristic หมายถึง ลักษณะเฉพาะ หรือลักษณะพิเศษ ในนิยาม Competency ของ David McClelland (1973) และ David D. Dubois & William J Rothwell (2004) ใช้คำๆ นี้ อธิบายความหมายของ Competency ว่าเป็นลักษณะเฉพาะที่ทำให้คนๆ นั้นประสบความสำเร็จในการทำงาน William J Rothwell ซึ่งมาบรรยายเรื่อง Competency ในเมืองไทย ท่านได้กล่าวว่า

Competency มี 2 สำนักคิด สำนักคิดแรกมองว่า Competency หมายถึงความรู้ทักษะเท่านั้น ส่วนอีกสำนักคิดหนึ่ง Competency หมายถึงคุณลักษณะที่สนับสนุนการทำงาน ซึ่งสำนักคิดนี้รวม ความของสำนักแรกบวกกับระดับแรงจูงใจ และบุคลิกลักษณะ ของคนด้วย ซึ่ง Rothwell (2012) มักจะย้ำอยู่เสมอว่าการกำหนด Competency ต้องดูที่คนทำงานไม่ใช่งานที่คนๆ นั้นทำ ดังนั้นก่อนที่องค์กรใดก็ตามต้องการใช้ Competency เพื่อการบริหารงานบุคคลของตนนั้น ควรมั่นใจว่าคนในองค์กรเข้าใจคำๆ นี้ตรงกันก่อน เพราะจะนำมาซึ่งการค้นหาและการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน เช่น หากท่านยึดแนวทางตามสำนักคิดที่สอง ท่านจะไม่นำคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) มากำหนด Competency ของพนักงานในบริษัท แต่จะต้องค้นหาพนักงานที่ทำงานเป็นเลิศในงานนั้น มาเป็นต้นแบบของ Competency

กองทุนส่งเสริมการจัดประชุมนานาชาติ (2557) ได้นิยามไว้ในคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประสานงานและผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ (ไทย) ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถที่คงทนถาวร ของบุคคลหนึ่งในการทำงานในขอบเขตที่ได้รับมอบหมายตามมาตรฐานของงานที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกมา ทางพฤติกรรม อาจหมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่หลากหลายอื่นๆ ที่ทำให้ บุคคลสามารถสร้างผลงานให้โดดเด่นและประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ การฝึกฝน อย่างสม่ำเสมอ จนกลายเป็นคุณลักษณะเฉพาะ

2.4.2 องค์ประกอบของสมรรถนะ

David McClelland ได้ศึกษาวิจัยผลการปฏิบัติงานของพนักงานที่แตกต่างกัน โดยแยก ศึกษาพนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานดี และพนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้โดยค้นพบว่า สิ่งที่พนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานดี มีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า Competency ในขณะที่พนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้ไม่มี โดย McClelland ได้เขียนบทความเรื่อง “Testing for Competency rather than Intelligence” อธิบายแนวคิดเรื่องขีดความสามารถ ที่อธิบายบุคลิก ลักษณะของคน คล้ายกับภูเขาน้ำแข็ง (The Iceberg Model) (กิริติ ยศยิ่งยง, 2549) โดยได้อธิบายองค์ประกอบ 5 ประการของสมรรถนะ ไว้ดังนี้ (สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548)

1. Skill เป็นสิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ เช่น ทักษะของหมอฟันในการอุดฟันโดยไม่ทำให้คนไข้รู้สึกเสียวเส้นประสาทหรือเจ็บ
2. Knowledge เป็นความรู้เฉพาะด้านของบุคคล เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านการบริหารต้นทุน เป็นต้น

3. Self-Concept เป็นทัศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ ของตนหรือ สิ่งที่คุณคิดว่าตนเองเป็น เช่น คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะเชื่อว่าตนเองสามารถ แก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ได้ เป็นต้น

4. Traits เป็นบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลผู้นั้น เช่น เป็นคนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ

5. Motives แรงจูงใจหรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่สิ่งที่เป็น เป้าหมายของเขา เช่น บุคคลที่มุ่งผลสำเร็จมักชอบตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและพยายามทำงานสำเร็จ ตามเป้าที่ตั้งไว้ ตลอดจนพยายามปรับปรุงวิธีการทำตลอดเวลา

นอกจากนี้ David McClelland (1970) ได้แบ่งองค์ประกอบสมรรถนะตามระดับความ ยากง่ายของการพัฒนาเปรียบได้กับภูเขาน้ำแข็ง ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ ได้แก่ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) สังเกตเห็นได้ง่าย และพัฒนาได้ง่าย ด้วยการศึกษาค้นคว้า ซึ่งส่วนนี้นักวิชาการ บางท่านเรียกว่า “Hard Skills” ในขณะที่ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ ได้แก่ องค์ประกอบส่วนที่เหลือ ประกอบด้วย ทัศนคติ ค่านิยม (Self-Concept) บุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล (Traits) และ แรงจูงใจ (Motives) มองเห็นได้ยากและเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยาก เพราะเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใน ตัวบุคคล ในส่วนนี้ นักวิชาการบางท่านเรียกว่า “Soft Skills” เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) ความอดทนต่อความกดดัน (Stress Tolerance) เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ สำหรับบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ และบุคลิกภาพ ซึ่งอุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องเรียนรู้ หาความรู้ในแต่ละบริบทของแขนงต่างๆ อาทิ การจัดประชุมอย่างมืออาชีพต้องเริ่มต้นที่อะไร เมื่อเกิดความเข้าใจปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ เกิดทักษะความเป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการประชุมอย่างมืออาชีพ ส่วนเรื่องทัศนคติและ บุคลิกภาพยิ่งเป็นสิ่งสำคัญมากกับการได้เผชิญหน้าบริการลูกค้า ต้องสร้างความเชื่อมั่น สร้างความ ประทับใจเพื่อให้ลูกค้าเกิดการจดจำและมีความต้องการอยากกลับมาใช้บริการซ้ำ

2.4.3 ประเภทของสมรรถนะ

Woolf (วรรณวิสา แยมัทพ, 2558) แบ่งประเภทของสมรรถนะเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะหลักขององค์การที่ยึดถือแบบ เดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์การ

2. สมรรถนะวิชาชีพ (Professional Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะของแต่ละวิชาชีพ ที่กำหนดว่าต้องการผู้ปฏิบัติงานที่มีสมรรถนะอย่างไร ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานตามแต่ละ กิจกรรมที่สำคัญๆ และมีความจำเป็นในวิชาชีพ

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical Competency) เป็นสมรรถนะด้านวิชาชีพ ที่จำเป็น และส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ สมรรถนะเชิงเทคนิคจะแตกต่างกันตาม ลักษณะเฉพาะของแต่ละงาน

Bayot (2014, อ้างถึงใน วรณวิสา แยมทัพ, 2558) ได้แบ่งสมรรถนะเป็น 4 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ พฤติกรรมของบุคคล เช่น ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะที่บุคคลทุกกลุ่มงานและทุกระดับในองค์กรต้องมี ที่จะส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. สมรรถนะด้านการบริหาร (Managerial Competency) คือ ความสามารถในการบริหารจัดการจัดการสิ่งต่าง ๆ ผู้บริหาร และพนักงานจะมีแตกต่างกันตามบทบาทและภาระหน้าที่การปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

3. สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน (Functional Competency, Job Competency หรือ Technical Competency) คือ ความสามารถเฉพาะของแต่ละงาน ที่สะท้อนความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของบทบาทและภาระหน้าที่การปฏิบัติงาน

4. สมรรถนะส่วนบุคคล (Individual Competency) คือ ความสามารถเฉพาะบุคคลที่สะท้อนความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เกิดขึ้นจริงจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2550) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. Core Competency เป็นสมรรถนะที่สะท้อนค่านิยมหลักที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของพนักงานทุกคน และภาระงานของทุกหน่วยงานในองค์กร เป็นสมรรถนะร่วมที่องค์กรคาดหวังให้พนักงานทุกคน ต้อง “มี” เช่น การทำงานเป็นทีม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

2. Managerial Competency หมายถึง กลุ่มสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับทักษะ ด้านการบริหารจัดการ โดยองค์กรคาดหวังให้พนักงานในตำแหน่งหัวหน้างาน หรือผู้บริหารระดับต้นต้องมีทักษะดังกล่าว เช่น การตัดสินใจ การวางแผน เป็นต้น

3. Functional Competency เป็นกลุ่มสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทักษะของกลุ่มงานหรือฝ่ายงานหนึ่ง ๆ (Job Family) ซึ่งสมรรถนะในกลุ่มนี้จะเป็นสมรรถนะร่วมของพนักงานทุกคนที่ทำงานในกลุ่มงานหรือฝ่ายงานนั้น ๆ (ในหนึ่งกลุ่มงานหรือฝ่ายงานหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วยตำแหน่งต่าง ๆ) เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์ เป็น Functional Competency ของพนักงานทุกตำแหน่งงานใน “ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์” เป็นต้น

4. Job Competency/Technical Competency หมายถึง สมรรถนะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานของพนักงานในตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ โดยพนักงานแต่ละคน

จะมี Job Competency แตกต่างกันไปตามตำแหน่งงานของตน เช่น พนักงานขายควรมีทักษะ การเจรจาต่อรอง เป็น Job Competency นักทรัพยากรบุคคลที่ทำงานด้านการสรรหาและคัดเลือก พนักงานควรมีทักษะการสัมภาษณ์งาน เป็น Job Competency เป็นต้น

5. Personal Attributes เป็นกลุ่มสมรรถนะที่เป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ในบุคคลแต่ละคน มีผลอย่างมากต่อทัศนคติในการทำงาน และความสำเร็จในงานของบุคคลนั้น ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ความอดทนต่อแรงกดดัน เป็นต้น

พันธุ์พรหม รังสิธารานนท์ (2558) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ คุณสมบัติ ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ของบุคคลที่มีอยู่เพื่อผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานในองค์กรได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จ

2. สมรรถนะตามหน้าที่งาน (Functional Competency) คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น ตามหน้าที่งานและความรับผิดชอบที่องค์กรกำหนด และสามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ขององค์กร

คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประสานงานและผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ (ไทย) (2557) ได้จำแนกสมรรถนะเป็น 3 ระดับ คือ

1. สมรรถนะขั้นพื้นฐาน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งเป็นฐานของการผลการปฏิบัติงานระดับพื้นฐาน ซึ่งสมรรถนะในระดับนี้ควรนำไปใช้ในการคัดเลือกผู้สมัครหรือการพัฒนาพนักงานใหม่

2. สมรรถนะจำแนกระดับ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่เป็นฐานในการจำแนกความแตกต่างระหว่างผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานระดับดีเลิศและผู้ปฏิบัติงานระดับทั่วไป ซึ่งองค์กรควรนำไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อมอบหมายงานและการพัฒนาบุคลากรเดิม

3. สมรรถนะระดับอุดมคติ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งเป็นฐานของการผลการปฏิบัติงานระดับอุดมคติ องค์กรควรใช้ในการตัดสินใจเพื่อเลื่อนตำแหน่ง และฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานระดับดีเลิศ

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปประเภทของสมรรถนะได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competency) ซึ่งสะท้อนค่านิยมหลักและจุดมุ่งหมายขององค์กรที่บุคคลทุกคนในองค์กรต้องมีร่วมกัน และสมรรถนะตามหน้าที่ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานและความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล (Managerial Competency) ที่เป็นสมรรถนะของผู้บริหาร (Functional Competency) ที่เป็นสมรรถนะร่วมของกลุ่มงานหนึ่งๆ ที่บุคคลทุกคนในกลุ่มงานต้องมีร่วมกัน และ Job Competency ที่เป็นสมรรถนะเฉพาะงานที่แต่ละบุคคลต้องปฏิบัติ

2.4.4 สมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์

คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประสานงานและผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ (กองทุนส่งเสริมการจัดประชุมนานาชาติ, 2557) ได้กำหนดสมรรถนะหลักพื้นฐานของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ไว้ 18 สมรรถนะหลัก ดังนี้

- (1) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ด้านคุณลักษณะ ต้นทุน และการมีไว้ใช้
- (2) ความรู้เกี่ยวกับลูกค้า วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมไมซ์ ความต้องการ เป้าหมายเชิงธุรกิจ ปัจจัยความสำเร็จหลัก และกระบวนการตัดสินใจ
- (3) ข่าวกองทางการตลาด: แนวโน้มทางการตลาด และข่าวกรองเกี่ยวกับสถานการณ์การแข่งขัน
- (4) ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันทั้งในและต่างประเทศ
- (5) ทักษะการคิดเป็นตรรกะ การทำความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ และการพิจารณา
- (6) ทักษะการสื่อสารที่ชัดเจน กระชับ และมีตรรกะ
- (7) ทักษะการทำงาน และการวางแผนเป็นหมู่คณะ
- (8) ทักษะการนำเสนอที่ชัดเจน และมีตรรกะ
- (9) ทักษะต้นทุนกำไรเบื้องต้น
- (10) ทักษะการประสานงาน
- (11) สัมฤทธิ์ผลทางภาษาอังกฤษระดับสูง
- (12) ทักษะการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
- (13) เชาวน์ปัญญา
- (14) ความมีเกียรติในตนเอง
- (15) ทศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน
- (16) ความช่างสังเกตและใส่ใจรายละเอียด
- (17) ความมีจิตบริการ
- (18) ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง

การกำหนดสมรรถนะพื้นฐานของผู้ประสานงาน และผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ สมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ พบว่า มี 4 พื้นฐานหลักที่ควรพิจารณา คือ องค์ความรู้ ทักษะต่างๆ ทศนคติเชิงบวก และความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่ได้คาดการณ์

2.5 มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (2563) ได้กำหนดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการจัดประชุมและนิทรรศการให้มีมาตรฐานอาชีพ และคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ มีความเป็นสากลและเหมาะสมกับประเทศไทย คุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ประกอบด้วย 5 สาขาอาชีพหลัก คือ สาขาอาชีพการจัดการการจัดประชุมและสาขาอาชีพการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ สาขาอาชีพการจัดการสถานที่จัดงาน สาขาอาชีพการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และ สาขาอาชีพการจัดการงานอีเวนต์โดยทั้ง 5 สาขาอาชีพนี้มีสมรรถนะร่วมกัน 4 สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย

1. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ รู้จักความหมายของการจัดประชุมและนิทรรศการแต่ละประเภทได้ เข้าใจเป้าประสงค์และจุดประสงค์ของการจัดประชุมและนิทรรศการในแต่ละประเภท และสามารถเข้าใจความแตกต่างและจำแนกประเภทของการจัดประชุมและนิทรรศการได้
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 4 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การทำงานตามขั้นตอนด้วยภาษาอังกฤษได้ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ อ่านสื่อหรือเอกสารสารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมถึงจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การใช้ชุดโปรแกรมสำนักงานได้เป็นอย่างดีในการปฏิบัติงาน การใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และ การใช้ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานได้
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ มีทักษะทางด้านศิลปะ สามารถเสนอความคิดเห็นในงานอย่างสร้างสรรค์ และออกแบบสื่อเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาคูระดับของคุณวุฒิวิชาชีพแล้วจะพบว่า คุณวุฒิวิชาชีพ ระดับ 3 และระดับ 4 เป็นทักษะที่เหมาะสมกับการเตรียมความพร้อมของผู้ปฏิบัติการระดับอาชีพศึกษา โดยมีคุณลักษณะ ทักษะที่แตกต่างกัน 5 สาขาวิชาชีพ ดังนี้

อาชีพนักจัดการการจัดประชุม ระดับ 3 คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการประสานงานการจัดประชุม โดยทำหน้าที่ในการสนับสนุนการทำงานของโครงการ และประสานงานกับทีมงานทั้งภายในและภายนอก โดยเป็นบุคคลที่

1. มีความรู้ในการจัดประชุมและนิทรรศการ
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์

5. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

อาชีพนักจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ ระดับ 3 คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านประสานงานการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ การประสานการขาย การประสานการตลาด และดำเนินงานปฏิบัติการ โดยเป็นบุคคลที่

1. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์
5. ความปลอดภัย และอาชีวอนามัย

อาชีพนักจัดการสถานที่จัดงาน ระดับ 4 คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการจัดการสถานที่จัดงานประชุมและนิทรรศการ วิเคราะห์และดำเนินการขายสถานที่จัดงาน วิเคราะห์และทำการตลาดเพื่อขายสถานที่จัดงาน บริหารการเงิน บริหารทรัพยากรมนุษย์และบริหารทีมงาน โดยเป็นบุคคลที่

1. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์
5. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

อาชีพนักจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล ระดับ 3 คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) ผู้สอบได้หน่วยสมรรถนะนี้ต้องมีทักษะทางเทคนิคในการประยุกต์หลักการ เลือกใช้ และทำงานตามมาตรฐานในด้านการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล แก้ไขปัญหาทางเทคนิคหน้างาน ใช้สารสนเทศเพื่อควบคุมคุณภาพของผลงาน ภายใต้การแนะนำของหัวหน้างาน โดยเป็นบุคคลที่

1. สื่อสารภาษาอังกฤษธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการได้
2. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานได้
3. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์
5. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

อาชีพนักจัดการงานอีเวนต์ ระดับ 4 คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) เป็นผู้ที่มีความทักษะในการปฏิบัติงานด้านจัดการงานอีเวนต์ การผลิตและการดำเนินการควบคุมทรัพยากร การลงทะเบียนและการจัดการ ดูแลการขายและการตลาด รวมถึงการประสานงาน การจัดการสถานที่และการขนส่ง และเป็นบุคคลที่

1. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์
5. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เมื่อนำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษา มาพิจารณาร่วมกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ จะสามารถแสดงแนวทางพัฒนาสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการมิซ์ได้ และจากการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีแนวคิดในการที่จะนำหลักสูตรฐานสมรรถนะมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาทั้งระบบ ซึ่งข้อกำหนดความสำคัญของหลักสูตรฐานสมรรถนะ คือ จะต้องนำสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละอาชีพมาพัฒนาเป็นหลักสูตร จึงทำให้จำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพไทยขึ้น เพื่อเป็นตัวกำหนดมาตรฐานสมรรถนะของอาชีพต่างๆ ขึ้นสำหรับนำมาพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะต่อไป การพัฒนาร่าง 33 มาตรฐานอาชีพนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์หน้าที่ (Functional Analysis) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในอาชีพแต่ละสาขามาเป็นตัวแทนกลุ่มอาชีพและครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพมาร่วมกันดำเนินการ, (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน), 2554) กรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ ถูกจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเกณฑ์ในการกำหนดระดับคุณวุฒิวิชาชีพที่กำหนดโดยระดับสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพโดยกรอบคุณวุฒิวิชาชีพในแต่ละระดับจะอธิบายถึงกฎเกณฑ์ความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ขอบเขตความรับผิดชอบ ผลผลิตที่พึงจะได้จากการปฏิบัติงาน นวัตกรรม และระดับความยากง่ายของการทำงาน โดยเฉพาะนวัตกรรมในระดับต้นอาจจะยังไม่สามารถมีนวัตกรรม แต่กำหนดว่าสามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์การปฏิบัติการ แต่ในระดับคุณวุฒิสูง ๆ จะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ หรือวิธีการในการทำงานหรือคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ในอาชีพของตนเองความต้องการของผู้ประกอบการมิซ์ในปัจจุบันมีหลากหลาย อีกทั้งแต่ละสถาบันการศึกษาใช้มาตรฐานที่แตกต่างกันในการผลิตนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา เพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมไมซ์ ซึ่งไม่สามารถผลิตตามความต้องการได้โดยตรง จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความต้องการของสถานประกอบการ (Demand side) ต่อบุคลากรที่ผลิตขึ้นมาจาก

สถาบันการศึกษา (Supply Side) เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการพัฒนาบุคลากรด้านสายอาชีพ (Skill base) ด้วยแนวคิดทฤษฎีภูเขาน้ำแข็งของ David McClelland และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งเป็นเกณฑ์กำหนดระดับสมรรถนะ แสดงถึงระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน จะนำไปสู่แนวทางการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะของหลักสูตรระดับอาชีวศึกษาด้านไม้ซ์ของประเทศไทย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไม้ซ์) ในสถาบันอาชีวศึกษาจัดอยู่ในหมวดสมรรถนะวิชาชีพ แบ่งเป็น กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งหลักสูตรไม้ซ์จัดอยู่ในสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

ตารางที่ 2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

รหัสวิชา	สาขาวิชา / วิชาเรียนรวม	กลุ่มวิชา
3xx00	หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	11 กลุ่มวิชาภาษาไทย 12 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ 13 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 14 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ 15 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 16 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 17 กลุ่มวิชาบูรณาการ 20 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 9X วิชาเลือกเสรี
30001	หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (การจัดการวิชาชีพ) 20 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
3xx00	หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	00 วิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพประเภทวิชา 10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมประเภทวิชา 0X กลุ่มวิชาเรียนร่วมกลุ่ม / สาขาวิชา

ตารางที่ 2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 (ต่อ)

รหัสวิชา	สาขาวิชา / วิชาเรียนรวม	กลุ่มวิชา
3xxxx	หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	00 วิชาปรับวิชาชีพพื้นฐานวิชาชีพสาขาวิชา 10 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน 20 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ 21-49 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก 51-79 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก (ทวิภาคี) 80 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ 85 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ 9X วิชาเลือกเสรี

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติมาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพโดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจและโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษานอกระบบสถานประกอบการและองค์กรต่างๆทั้งในระดับชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเป็นไปตามหลักสูตรที่คณะกรรมการอาชีวศึกษากำหนดและตามประกาศคณะกรรมการอาชีวศึกษาเรื่องเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพ.ศ. 2562 ลงวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2562 ให้การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาชีวศึกษา ให้เพิ่มสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ ภายใต้ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมเป็น 4 สาขา ประกอบด้วย สาขาวิชาการโรงแรม สาขาการท่องเที่ยว สาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ และสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2563)

กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ 21 หน่วยกิต ประกอบด้วย

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์
2. การจัดการประชุมและท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล
3. การจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ
4. การตลาดสำหรับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
5. กฎหมายและจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพไมซ์
6. การเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจไมซ์
7. สัมมนาในอุตสาหกรรมไมซ์

จากการทบทวนโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาการจัดการประชุมและนิทรรศการ พบว่ารายวิชาของหลักสูตรเป็นเพียงองค์ความรู้พื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจธุรกิจไมซ์เบื้องต้น ส่วนเนื้อหารายละเอียดเพิ่มเติมนักเรียนจะได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมโครงการทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์

จากการค้นคว้าและศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากรไมซ์ พบว่าโดยส่วนใหญ่จะศึกษาในมุมมองของการสร้างสมรรถนะแบบ KSA (K: Knowledge, S: Skill, A: Attribute) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโปรแกรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของซิมส์ ที่ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมและพัฒนาที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะของพนักงานโดยอาศัยโมเดล KSAO ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติอื่น ๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2559; Huang,Y-L.,& Lin,C-T, 2010)

จากงานวิจัยของวัชรภรณ์ สุรสี และ ฉลองศรี วิมลสมพงศ์ (2556) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการสมรรถนะของบุคลากรในอุตสาหกรรมจัดการประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า อุตสาหกรรมไมซ์ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในการทำงานเป็นอันดับแรก มากกว่าระดับวุฒิการศึกษา นอกจากนี้ลักษณะงานในอุตสาหกรรมไมซ์ ต้องติดต่อประสานงานกับคนหลากหลายและงานมีรายละเอียดมาก จึงต้องการบุคลากรที่มีจิตบริการ มีอัธยาศัยดี เป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุภาพและมีมารยาท โดยต้องมีความรู้รอบด้าน เพราะงานมีลักษณะยืดหยุ่นต้องปรับเปลี่ยนตามความต้องการของลูกค้า เช่น ทักษะในการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า โดยสมรรถนะหลักของ

บุคลากรในอุตสาหกรรมการจัดประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทยที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ ด้านทักษะ และด้านความรู้ตามลำดับ ซึ่งสมรรถนะหลักทั้ง 3 ด้าน สามารถแยกเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ

ด้านคุณลักษณะ ได้แก่ 1) มีจิตบริการ เต็มใจให้บริการผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 2) มีอัธยาศัยดี เป็นมิตร ยิ้มแย้ม 3) มีความสุภาพและมีมารยาท เช่น ยิ้ม ไหว้ หรือทักทาย เหมาะสมกับสถานภาพของบุคคลและสถานที่ 4) มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง สดชื่น กระปรี้กระเปร่า ไม่เชื่องซึม และ 5) มีบุคลิกภาพที่ดีเชื่อมั่นในตนเองแต่งกายเหมาะสมกับเวลาและสถานที่

ด้านทักษะ ได้แก่ 1) มีความสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีและมีความประนีประนอม 2) มีทักษะในการทำงานในหน้าที่ของตนเองแบบมืออาชีพด้วยการตรงต่อเวลา มีความละเอียดรอบคอบ และมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน 3) มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ในระหว่างการทำงาน ทั้งกับผู้ร่วมงานและต่อผู้มาใช้บริการ 4) มีทักษะการสื่อสารได้อย่างครบถ้วน ชัดเจน ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน และ 5) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้างความแตกต่าง สร้างจุดขายของงานให้มีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร

ด้านความรู้ ได้แก่ 1) มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศในระดับดีสามารถสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง 2) มีความรู้และความเข้าใจในงานที่ให้บริการหรือรับผิดชอบเป็นอย่างดี สามารถตอบข้อซักถามจากผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ 3) มีความรู้ความเข้าใจ และมีเทคนิคในการจัดการงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างราบรื่นตามข้อตกลงกับลูกค้า 4) มีความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน และเพิ่มคุณค่าของงาน และ 5) มีความรู้เกี่ยวกับระบบและลักษณะงานในอุตสาหกรรมไมซ์ และอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำงานจะยืดหยุ่นไปตามฤดูกาลของการจัดงานหรือฤดูกาลของการท่องเที่ยว

ชลลดา มงคลวนิช และรัตนาภรณ์ ชาติวงศ์ (2560) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ**คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์** ประกอบไปด้วยคุณลักษณะหลัก 5 เรื่องดังนี้

ตารางที่ 2.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	รายละเอียด
1. ด้านความพร้อมและความเต็มใจในการบริการ	ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีจิตบริการ เนื่องจากงานในอุตสาหกรรมไมซ์ต้องพบปะกับกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย อารมณ์ และลักษณะงานมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การทำงาน ต้องมีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการให้บริการ มีความอดทนสูง สามารถปฏิบัติงานภายใต้ความกดดันได้ดี

ตารางที่ 2.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	รายละเอียด
2.ด้านความซื่อสัตย์	ให้ความสำคัญด้านความซื่อสัตย์ทั้งต่อผู้ใช้บริการ หน้าที่ที่ปฏิบัติ เพื่อนร่วมงาน และองค์กร เพื่อสร้างความไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง
3. ด้านความเอาใจใส่ในการบริการ	ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ที่ปฏิบัติ ความกระตือรือร้นและความรวดเร็วในการให้บริการ สามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีระบบ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด และสร้างความประทับใจให้กับลูกค้า
4. ด้านการสื่อสารที่ถูกต้อง ชัดเจน	ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารที่ถูกต้อง ชัดเจน เสียงดัง ฟังชัด และมีทักษะการใช้คำพูดที่เหมาะสมกับบุคคลต่างสถานะ
5. ด้านความสุภาพ อ่อนโยน	ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อธิษาศยดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้คำพูดสุภาพ อ่อนโยน และมีความอ่อนน้อมถ่อมตน
6. ด้านความรู้ความสามารถในการบริการ	ให้ความสำคัญกับทักษะการทำงานอย่างมืออาชีพ สามารถปฏิบัติงาน ได้หลากหลาย มีความรู้ความสามารถรอบด้าน ใฝ่เรียนรู้และหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีความรู้ด้านเทคนิคในการจัดงานต่างๆ ทักษะการเจรจาต่อรอง ปฏิภาณไหวพริบ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
7. ด้านความน่าเชื่อถือ	ให้ความสำคัญกับเทคนิคในการสร้างความน่าเชื่อถือ เนื่องจากต้องพบปะกับลูกค้า หลากหลายระดับ การแต่งกายมีความสุภาพเหมาะสม มีบุคลิกดี น่าไว้วางใจ และมีความมั่นใจในตัวเอง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการไม่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยคุณลักษณะที่โดดเด่นที่สุด คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความพร้อมและความเต็มใจในการบริการ และด้านความสุภาพอ่อนโยน โดยคุณลักษณะที่ให้ความสำคัญลำดับแรกคือ ด้านความพร้อมและความเต็มใจในการบริการ รองลงมาคือ ด้านความซื่อสัตย์และด้านความเอาใจใส่ในการบริการ

ธนพล รุ่งเรือง และโชคชัย สุเวชวัฒนกุล (2558) พบว่า สมรรถนะบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยในภาพรวมมีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 4 ตัวแปร คือ ทักษะการสื่อสารที่ชัดเจน กระชับ มีตรรกะ, ความรู้เกี่ยวกับความต้องการของลูกค้า ทั้งวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม เป้าหมายเชิงธุรกิจ ปัจจัยความสำเร็จหลักและกระบวนการตัดสินใจ, เซวน์ปัญญา, ทักษะการประสานงาน

พงศธร ลิมนเวทย์สกุล และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) พบว่าคุณลักษณะที่ควรมีของบุคลากรในธุรกิจการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ ได้แก่ มีทักษะการสื่อสารที่ดีมีความรู้หลายภาษาสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมีคุณธรรมและจริยธรรม

นุช สัทธาฉัตรมงคล, เกิดศิริ เจริญวิศาล และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2562) พบว่าสมรรถนะที่ผู้ประกอบการต้องการในด้านที่มีช่องว่างสมรรถนะสูงสุด คือ ด้านความรู้ รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะ และด้านทักษะตามลำดับ โดยการพัฒนาจากการศึกษาก่อนเข้าสู่การทำงาน ด้านกระบวนการเรียนการสอนมีผลต่อการพัฒนาในระดับสูงมาก รองลงมาคือด้านเนื้อหาหลักสูตร

1) สมรรถนะด้านความรู้ คือ ความรู้เกี่ยวกับการจัดประชุมและประชุมนานาชาติ ลักษณะและรูปแบบการจัดงานประชุม สถานการณ์แนวโน้ม เพื่อนำมาวางแผนและรายละเอียดในการจัดงานระบบโลจิสติกส์ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่าง ๆ สำหรับอำนวยความสะดวกในการจัดประชุม ความรู้เกี่ยวกับความต้องการของลูกค้า และพฤติกรรมผู้บริโภค

2) ด้านคุณลักษณะ คือ มีจิตบริการ ยิ้มแย้ม มีความใฝ่รู้เรียนรู้ มีการเรียนรู้ตลอดเวลา และมีประสบการณ์ทำงาน

3) สมรรถนะด้านทักษะ คือ ภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์และการใช้โปรแกรมในการนำเสนอ ทักษะแก้ไขปัญหา การประสานงาน

มยุรี สมบูรณ์, บงกชมาศ เอกเอี่ยม, เฉลิมชัย ปัญญาดี และอนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2562) พบว่า สมรรถนะที่เหมาะสมในการจัดการธุรกิจไมซ์ (MICE) ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 15 สมรรถนะหลัก เช่น ความรู้เกี่ยวกับลูกค้า ทักษะการสื่อสารที่ชัดเจนและ 9 สมรรถนะตามหน้าที่ คือ สมรรถนะด้านความรู้ 4 สมรรถนะ สมรรถนะด้านทักษะ 6 สมรรถนะ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะ 5 สมรรถนะ และ สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competency) ในการจัดการธุรกิจไมซ์

(MICE) ที่เหมาะสมกับจังหวัดเชียงใหม่ ตามหน้าที่ของ M-I-C-E รวม 9 สมรรถนะ คือ สมรรถนะด้านการจัดประชุม Meetings Conventions 1 สมรรถนะ สมรรถนะด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล Incentives 6 สมรรถนะ และสมรรถนะด้านการจัดแสดงและนิทรรศการ Exhibitions 2 สมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ David C. McClelland (McClelland, D. C., 1973) เรื่อง Competency ว่า “IQ ไม่ใช่ตัวชี้วัดที่ดีของผลงาน และความสำเร็จโดยรวม แต่ Competency กลับเป็นสิ่งที่สามารถทำนายความสำเร็จในงานที่ดีกว่า” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ที่ทำงานเก่งมิได้หมายถึงผู้ที่เรียนเก่ง แต่ผู้ประสบผลสำเร็จในการทำงานต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการหรือองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวเองเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในงานที่ตนทำ ซึ่งบุคคลดังกล่าวเรียกว่าเป็นผู้มี Competency

สอดคล้องกับอาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2549: 23) กล่าวว่า ชีตความสามารถ หมายถึง ความสามารถ ศักยภาพหรือสมรรถนะ ซึ่งเป็นตัวกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรม การแสดงออกอันจะส่งผลให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ ซึ่งการกำหนด ชีตความสามารถมองได้ 3 มิติ คือ ความรู้ (Knowledge : K) ทักษะ (Skill : S) และ คุณลักษณะ (Attributes : A) ทั้งนี้เป็นไปตาม สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) ได้กำหนด ต้นแบบสมรรถนะ (Competency model) สำหรับระบบราชการพลเรือนไทย ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะ 2 ส่วนคือ

1) สมรรถนะหลัก (Core competency) คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมร่วมของตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนทุกตำแหน่งเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน

2) สมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Function competency) คือ คุณลักษณะที่กำหนดเฉพาะ สำหรับกลุ่มงานเพื่อสนับสนุนให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่และส่งเสริมให้ สามารถปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น และช่องว่างของสมรรถนะ (Competency Gap) จะพบว่า ช่องว่างสมรรถนะของสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามหน้าที่เมื่อเรียงลำดับช่องว่างมากที่สุดไปหา ช่องว่างน้อยที่สุดตามดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล (PNI) และองค์ประกอบของสมรรถนะ ที่ประกอบไปด้วยความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ แล้วจะพบว่าช่องว่างที่มากที่สุดหมายถึงสมรรถนะ ตามความคาดหวังกับสมรรถนะในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างมีความต่างกันมาก จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อลดช่องว่างและพบว่าการฝึกอบรมเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนา สมรรถนะของบุคลากรได้

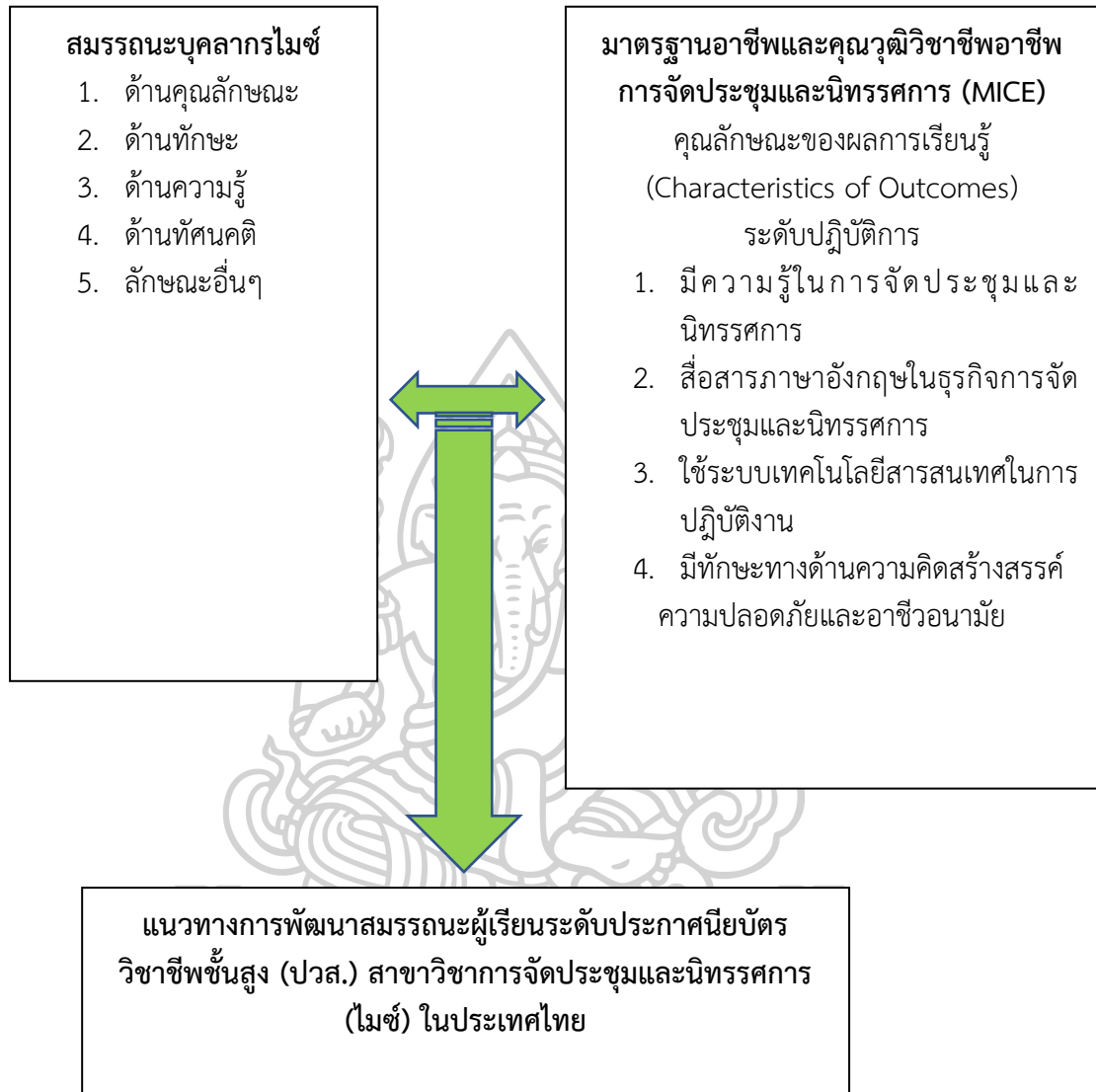
ศุภกานต์ พวงซ้อ และพัทริยา หลักเพ็ชร (2562) พบว่า การพัฒนาสมรรถนะของ ผู้ประสานงานการจัดประชุม ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความต้องการสมรรถนะที่ พึงประสงค์ในตัวผู้ประสานงานการจัดประชุมและการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ การได้มาซึ่ง บุคลากรที่มีสมรรถนะ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาสมรรถนะระดับบุคคล

กลุ่มและองค์กร ดังนั้นการออกแบบกระบวนการการพัฒนาสมรรถนะผู้ประสานงานการจัดประชุม จึงประกอบด้วย 1) การคัดเลือกบุคคลที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการขององค์กร 2) การนำเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาผ่านการสร้างความตระหนักรู้ของบุคคล 3) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระดับบุคคล ทีมและองค์กร 4) การสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลและทีมงาน 5) การสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาในทุกระดับ 6) การเรียนรู้จากการปฏิบัติและนำความรู้มาสู่การปฏิบัติ และ 7) การให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ผู้ประสานงานการจัดประชุมมีสมรรถนะพึงประสงค์ และผลการปฏิบัติงานที่ดี

ภูวตล งามมาก (2563) พบว่ามีปัญหาในการขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ทักษะ และลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ หากสามารถผลิตบุคลากรที่มีศักยภาพ สอดคล้องตัวแปรตามทฤษฎีที่ศึกษากับอุตสาหกรรมไมซ์ได้ก็จะช่วยผลักดันประเทศไทยไปสู่การเป็น ศูนย์กลางการประสานงานแบบเบ็ดเสร็จภายใต้แนวคิดการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน WIL (Work Integrated Learning) ซึ่งการพัฒนาบุคลากรที่ขาดแคลนในการเรียนของอุตสาหกรรม การจัดประชุมและ นิทรรศการ เป็นอีกหนึ่งในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อก้าวผ่าน จากประเทศในระดับ ปานกลางไปสู่ประเทศในระดับสูงอย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดวิจัยเชิงคุณภาพ

ภาพที่ 2.1 สมรรถนะระดับผู้ปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

การศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถาม และแบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งในบทนี้จะได้กล่าวถึงสาระสำคัญวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก ขั้นตอนการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และตรวจสอบข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถามจากการทบทวนวรรณกรรม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเชิญผู้บริหารการศึกษาอาชีวศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์เข้าร่วมประชุม มีการบันทึกเทป และถอดเทปสรุปเนื้อหาวิเคราะห์ข้อมูล ก่อนสรุปแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามโดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการทบทวนวรรณกรรม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงภายในสถาบัน จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงจากภายนอกสถาบัน จำนวน 1 ท่าน เครื่องมือในการวิจัยแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ 1.) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และ 2.) การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถามแบ่งเป็น 4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามแต่ละกลุ่มจะมีคำถามที่แตกต่างกัน ดังนี้

แนวคำถามสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักกลุ่มที่ 1 : ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา

1. ท่านคิดว่าวิสัยทัศน์ที่เหมาะสมต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยควรเป็นอย่างไร
2. ท่านมีแผนด้านการพัฒนาศักยภาพสมรรถนะบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อย่างไร
3. ในฐานะดูแลเรื่องนโยบาย ท่านมีโครงการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน (ครูประจำการ) อย่างไร เพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานที่ดีสำหรับการนำไปถ่ายทอด เป็นแม่พิมพ์ของชาติ
4. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของผู้บริหาร
5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

แนวคำถามสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักกลุ่มที่ 2 : ผู้ประกอบการไมซ์

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ประกอบการไมซ์ ซึ่งมีความต้องการ (Demand) บุคลากรสำหรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานต่างๆ ท่านมีความคาดหวังอย่างไรกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย
2. ในมุมมองของท่าน การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน (ครูประจำการ) ต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร
3. ท่านมีทัศนคติ มุมมอง ข้อเสนอแนะอย่างไรกับสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)
4. ท่านมีตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับอาชีวศึกษาในสถานประกอบการของท่าน ตำแหน่งใดบ้าง และแต่ละตำแหน่งควรมีสมรรถนะอย่างไร
5. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของผู้ประกอบการไมซ์
6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

2. **แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group)** โดยมีการตั้งคำถาม เจาะประเด็นที่ต้องการเป็นวิธีการอันหนึ่งในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจตรงกันกับประเด็นคำถาม และประเด็นปัญหา รูปแบบจะเป็นการระดมสมอง พร้อมบันทึกเทป นำบทสนทนาดังกล่าวมาสรุปผลประเด็นปัญหา และสรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล

แนวคำถามสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักกลุ่มที่ 3 : ครูผู้สอน (ครูประจำการ)

1. ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ” ที่เหมาะสมในปัจจุบันควรมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนอย่างไรเพื่อตอบสนองในความต้องการของผู้ประกอบการ อย่างไร เช่น วิชาบังคับ วิชาเลือก เป็นต้น

2. ท่านคิดว่าสมรรถนะของครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ควรมีลักษณะอย่างไร และควรได้รับการพัฒนาอย่างไร

3. ท่านมีความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีวศึกษาที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมไมซ์อย่างมีอาชีพอย่างไร

4. ท่านคิดว่าสถานศึกษามีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูทุกคนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง หรือไม่ เหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์อย่างไร

5. ท่านมีทัศนคติ มุมมอง กับสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อย่างไร

6. เพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษาสู่การเป็นมีอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ ในฐานะครูผู้สอน (ครูประจำการ) ท่านต้องการได้รับการสนับสนุนอย่างไรบ้างจากผู้บริหารสถานบันการศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์ในมุมมองของความต้องการ (Demand)

7. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของครูประจำการ

8. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

แนวคำถามสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักกลุ่มที่ 4 : นักเรียน

1. ท่านมีความเข้าใจในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) มากน้อยเพียงไร

2. ท่านมีความต้องการให้สถานบันศึกษายกระดับสื่อการเรียนรู้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อะไรเพิ่มเติมบ้าง

3. แหล่งการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ในรูปแบบทวิภาคีมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้หรือไม่ ระยะเวลาเพียงพอหรือไม่
4. ท่านมีทัศนคติอย่างไรกับสมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)
5. ในมุมมองของท่านคิดว่าสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ที่พึงประสงค์หลังจบการศึกษาแล้ว ควรเป็นอย่างไร
6. ท่านต้องการพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพอะไรในอุตสาหกรรมไมซ์ อาทิ ด้านการจัดประชุม ด้านการจัดงานอีเวนต์ ด้านการจัดงานแสดงสินค้า ด้านการบริหารจัดการเดินทาง เพื่อเป็นรางวัล และด้านการบริการในสถานที่จัดงาน หรือไม่
7. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

3.3 ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายหลัก ดังนี้ ผู้บริหารการศึกษาอาชีวศึกษา ผู้ประกอบการไมซ์ ครูผู้สอน (ครูประจำการ) และนักเรียน โดยสถาบันอาชีวศึกษาจำนวน 6 สถาบัน ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี และ วิทยาลัยพาณิชยการบางนา

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 1. ผู้บริหารการศึกษาอาชีวศึกษา 6 สถาบัน สถาบันละ 1 ท่าน รวมจำนวน 6 ท่าน

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 2. ผู้ประกอบการไมซ์ เนื่องจากผู้ประกอบการไมซ์มีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเฉพาะเจาะจงคัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้ประกอบการดังกล่าวมีประสบการณ์ความชำนาญด้านอุตสาหกรรมไมซ์ และสามารถให้มุมมองความต้องการบุคลากรให้สอดคล้องกับสมรรถนะของตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการ

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3. ครูผู้สอน (ครูประจำการ) 6 สถาบัน สถาบันละ 2 ท่าน รวมจำนวน 12 ท่านโดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purpose Sampling) เฉพาะครูผู้สอนไมซ์เท่านั้น เพื่อเจาะจงให้กลุ่มเป้าหมายหลัก ตอบแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นการประกันระดับหนึ่งถึงคุณภาพข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 4. นักเรียน เป็นนักเรียนที่เรียนสาขาไมซ์ในปัจจุบัน โดยวิธีอาสาสมัคร จาก 6 สถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรด้านไมซ์

ภาพที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก	จำนวน (คน)
1. ผู้บริหารการศึกษาอาชีวศึกษา 6 สถาบัน	6
2. ครูผู้สอนไมซ์ (ครูประจำการ) 6 สถาบัน	12
3. นักเรียน	20
4. ผู้ประกอบการไมซ์ 10 บริษัท	10
รวมผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งสิ้น	48

3.4 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ

ภาพที่ 3.2 วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบหลักสูตรจากสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์มาตรฐานสมรรถนะของตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์ โดยนำ

กรอบคุณวุฒิวิชาชีพระดับปฏิบัติการและแนวคิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ มาเป็นส่วนผสมเพื่อให้มาซึ่งสมรรถนะงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ กรอบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก นำมาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษา การรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนหลักสูตรไมซ์ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ ทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์ และศึกษากรอบคุณวุฒิวิชาชีพระดับปฏิบัติการ วิเคราะห์ข้อมูล ทำการสรุปผล และอภิปรายผลข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. สังเคราะห์ สรุปผลการวิจัย นำเสนอในรูปแบบการพรรณนา ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อกำหนด แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย

3.6 ตรวจสอบข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพมีความยืดหยุ่นสูง ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นสำคัญ เพราะเนื่องจากข้อมูลที่ได้จะต้องเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือและถูกต้องมากที่สุด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็นตามวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย กรณีที่ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความขัดแย้งในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารการศึกษาอาชีวศึกษา ครูผู้สอนไมซ์ (ครูประจำการ) นักเรียนและผู้ประกอบการไมซ์ ไม่ตรงกับข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์คนใดคนหนึ่ง ผู้วิจัยต้องนำคำถามเดิมสอบถามผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามใหม่อีกครั้งเป็นการยืนยันและหาข้อสรุปข้อมูลนั้นให้เกิดความชัดเจน ส่วนข้อมูลที่เป็นข้อสงสัยและไม่สามารถพิสูจน์ให้ทราบได้ หรือไม่น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลไปใช้ ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะผู้วิจัยสามารถกำหนดแนวคำถาม และนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรฯ ให้กับผู้เข้าร่วมประชุมในการเสนอข้อแนะนำเพิ่มเติม และถ้าได้ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะศึกษา ผู้วิจัยก็จะเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมให้สมบูรณ์มากที่สุด

3.7 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้เวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2565 รวมระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ 18 เดือน ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินงานดังนี้ ตารางแสดงระยะเวลาการทำวิจัย

ตารางที่ 3.1 แสดงระยะเวลาการทำวิจัย

ลักษณะงาน	ช่วงเวลาที่ใช้					
	2564			2565		
	พ.ค-ก.ค	ส.ค-พ.ย	ธ.ค	ม.ค-ส.ค	ก.ย	ต.ค
ศึกษาที่มาและความสำคัญของปัญหา						
ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง						
ศึกษาวิธีดำเนินการวิจัย						
ออกแบบสอบถามสัมภาษณ์						
สัมภาษณ์รวบรวมข้อมูล						
ประชุมระดมสมอง (Focus Group Meeting)						
ประมวลผลข้อมูล						
วิเคราะห์ผลการวิจัย						
สรุปผลการวิจัย						
ปรับปรุงเอกสาร (ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์)						
นำเสนอผลงานวิจัย						

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไม่ซ์) ในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อกำหนดสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไม่ซ์) ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องในมุมมองของผู้บริหารของอาชีวศึกษาในประเทศไทย สมรรถนะที่คาดหวังของผู้ประกอบการของบุคลากรระดับปฏิบัติการตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไม่ซ์ในปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 6 สถาบัน ครูผู้สอนด้านไม่ซ์ (ครูประจำการ) จำนวน 2 ท่านต่อสถาบัน นักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไม่ซ์) จำนวน 20 ราย และ ผู้ประกอบการไม่ซ์ จำนวน 10 บริษัท คัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไม่ซ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมีประสบการณ์ความชำนาญด้านอุตสาหกรรมไม่ซ์ และสามารถให้มุมมองความต้องการบุคลากรให้สอดคล้องกับสมรรถนะของตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการในระดับอาชีวศึกษา รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักในสัมภาษณ์ จำนวน 48 ราย สรุปรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในรูปแบบการประชุมระดมสมอง โดยมีที่ตั้งคำถามเจาะประเด็นที่ต้องการ เป็นวิธีการอันหนึ่งในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจตรงกันกับประเด็นคำถาม และประเด็นปัญหาพร้อมบันทึกเทป นำบทสนทนาดังกล่าวมาสรุปผลประเด็นปัญหา และสรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

ลำดับ	ตำแหน่งและสถานประกอบการ	พื้นที่	นามสมมุติ
1	ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 1
2	ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 2

ลำดับ	ตำแหน่งและสถานประกอบการ	พื้นที่	นามสมมุติ
3	ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 3
4	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ชลบุรี	ชลบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 4
5	ผู้อำนวยการ วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 5
6	ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 6
7	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ขอนแก่น	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 7
8	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ขอนแก่น	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 8
9	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 9
10	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 10
11	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 11
12	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 12
13	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	ชลบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 13
14	ครูประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	ชลบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 14
15	ครูประจำการ วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 15
16	ครูประจำการ วิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 16

ลำดับ	ตำแหน่งและสถานประกอบการ	พื้นที่	นามสมมุติ
17	ครูประจำการ วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 17
18	ครูประจำการ วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 18
19	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 19
20	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 20
21	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 21
22	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 22
23	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 23
24	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 24
25	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	ชลบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 25
26	นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	ชลบุรี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 26
27	นักเรียน วิทยาลัยพาณิชยการบางนา	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 27
28	นักเรียน วิทยาลัยพาณิชยการบางนา	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 28
29	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 29
30	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 30

ลำดับ	ตำแหน่งและสถานประกอบการ	พื้นที่	นามสมมุติ
31	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 31
32	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 32
33	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 33
34	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 34
35	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 35
36	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 36
37	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 37
38	นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพังงา	พังงา	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 38
39	กรรมการผู้จัดการ บริษัท คิงส์แมน ซี.เอ็ม. ที.ไอ. จำกัด (มหาชน)	ปทุมธานี	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 39
40	ผู้อำนวยการอาวุโสฝ่ายขาย รอยัล พารา กอน ฮอลล์ และ ทรูไอคอน ฮอลล์	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 40
41	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ฝ่ายคอนเวนชัน บริษัท เอ็น. ซี. ซี. แมนเนจमेंท์ แอนด์ ดีเวลลอปमेंท์ จำกัด	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 41
42	ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ไบเทคแมนเนจमेंท์ จำกัด	สมุทรปราการ	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 42
43	ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไรท์แมน จำกัด	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 43

ลำดับ	ตำแหน่งและสถานประกอบการ	พื้นที่	นามสมมุติ
44	กรรมการผู้จัดการ บริษัทไมซ์ โซลูชั่น (ประเทศไทย) จำกัด	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 44
45	ผู้จัดการทั่วไป โรงแรมดิลาโนนา ริเวอร์ไซด์ สปา รีสอร์ท	เชียงใหม่	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 45
46	ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท วิเอ็นยู เอ็กซิชั่นส์ เอเชีย แปซิฟิก จำกัด	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 46
47	ผู้อำนวยการ ศูนย์ประชุมแสดงสินค้านานาชาติ ขอนแก่น (ไคซ์)	ขอนแก่น	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 47
48	กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอ็กซ์ไปซิชั่น เทคโนโลยี จำกัด	กรุงเทพมหานคร	ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 48

ผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักรวมทั้งสิ้น 48 รายจาก 4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

4.1 มุมมองจากผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ประเด็นคำถามที่ 1. วิสัยทัศน์และมุมมองของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย

“เพิ่มเติมทักษะด้านภาษา และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ผลิตรากำลังคนที่มีคุณภาพ มีทักษะที่ครอบคลุมกับสายอาชีพ ส่งเสริมให้มีการศึกษานอกห้องเรียน และเรียนรู้ในสถานการณ์จริงมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 1, 2565)

“พัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ ระดับสากลและกรอบคุณวุฒิวิชาชีพการยกระดับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบสองภาษาหรือภาษาต่างประเทศ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 4, 2565)

“ควรส่งเสริมทักษะในการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ และพัฒนาการเรียนรู้นอกห้องเรียน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการเพื่อให้ตรงตามเป้าหมายและเรียนรู้ในสถานการณ์จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 5, 2565)

“การผลิตและพัฒนากำลังคนอย่างเต็มศักยภาพ ส่งเสริมกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนก้าวทันเทคโนโลยี มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าแสดงออกในแนวทางที่เหมาะสม การเรียนรู้ผ่านการฝึกประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ เพื่อตอบสนองต่อตลาดแรงงานในอนาคต” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 3, 2565)

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนเพื่อเป็นกำลังคนด้านการจัดประชุมและนิทรรศการที่มีคุณภาพ ทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามมาตรฐานสากล ตอบสนองความต้องการของประเทศ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 2, 2565)

“มุ่งสร้างและพัฒนานักวิชาชีพไมซ์เชิงสร้างสรรค์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศ เทียบเท่ามาตรฐานสากล” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 6, 2565)

มุมมองของผู้บริหารด้านวิสัยทัศน์ของการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สรุปโดยรวมคือ พัฒนายกระดับหลักสูตรฯ ให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) และเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพิ่มเติมสมรรถนะด้านทักษะ อาทิ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเสริมด้านการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าแสดงออก เพิ่มสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งเสริมสร้างการฝึกประสบการณ์จริงนอกห้องเรียนจากผู้ประกอบการ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมายและเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

ประเด็นคำถามที่ 2. แผนด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์)

“จัดให้มีการอบรมทักษะที่จำเป็นสำหรับครูอย่างสม่ำเสมอ และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอนทั้งการอบรมภายในและร่วมอบรมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 1, 2565)

“ส่งเสริมครูและบุคลากร ศึกษาดูงานกิจกรรมการประชุมและจัดนิทรรศการ เข้ารับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ เข้ารับการทดสอบสมรรถนะอาชีพตามมาตรฐานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เข้ารับการฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพ พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับภาคีเครือข่าย และสถานประกอบการ (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 2, 2565)

“การเข้ารับการอบรมในโครงการต่างๆ ทั้งโครงการจาก สสพ. (TCEB) และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายทั้งในระดับภาค เช่น EEC, ภาคตะวันออกและกรุงเทพฯ รวมถึงสถานศึกษาเครือข่าย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 3, 2565)

“ยกระดับความสามารถของครูผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพตามสาขาโดยส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนด้านภาษาต่างประเทศเช่นกัน การเชื่อมโยงและบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายภาคเอกชนอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่องเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกประสบการณ์จริงในการทำงานและพัฒนามาตรฐานบุคคลของบุคลากรในด้านไอซีทีให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพในระดับสากล” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 4, 2565)

“ส่งเสริมทักษะวิชาชีพสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการอย่างให้กับครูประจำอย่างสม่ำเสมอ และพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ สำหรับวิชาชีพใหม่” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 5, 2565)

“ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการพัฒนาโดยการอบรม ประชุม สัมมนา จากหน่วยงานภายใน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไอซีที สามารถนำความรู้ประสบการณ์ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ สนับสนุนเงินทุนครูเพื่อการสร้างและพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยรูปแบบที่หลากหลาย พัฒนาระบบการนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง และมีคณะกรรมการ นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครูโดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ศึกษาดูงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไอซีทีโดยใช้วิธีการผสมผสานทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศในรูปแบบ Onsite และ Online เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาระบบการสรรหา การจูงใจและค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่ครูและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านไอซีที และจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญในอาชีพเป็นครูผู้สอน (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 6, 2565)

มุมมองของผู้บริหารด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) สรุปรวม คือส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการเข้าอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายใน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไอซีที สามารถนำความรู้ประสบการณ์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนยกระดับทดสอบสมรรถนะอาชีพตามมาตรฐานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพในกรอบวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE)

ประเด็นคำถามที่ 3. การพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน (ครูประจำการ) เพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานที่ดีสำหรับการนำไปถ่ายทอดเป็นแม่พิมพ์ของชาติ

“อบรมทักษะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสายอาชีพ อบรมด้านการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน อบรมทักษะการผลิตสื่อ สำหรับการสอนให้ทันสมัย และสนับสนุนการฝึกอาชีพสำหรับครูผู้สอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 1, 2565)

“อบรมเชิงปฏิบัติการ เข้าร่วมโครงการอบรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการเข้าฝึกอาชีพสำหรับครูผู้สอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 3, 2565)

“ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านวิชาชีพและด้านทักษะเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนดำเนินกลยุทธ์การจัดการฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติจริง (On the job training) เพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงาน ประยุกต์สู่การจัดการเรียนการสอนอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและทักษะเป้าหมายของผู้เรียน การจัดการกิจกรรมโครงการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในเชิงการฝึกทักษะและประสบการณ์ระหว่างสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านไม้และสถานประกอบการ ประเมินและติดตามผลการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องทั้งความรู้ความสามารถทักษะทางวิชาชีพภาษาและเทคโนโลยี (มีระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาว่าเป็นไปตามมาตรฐานอย่างไรบ้าง)” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 4, 2565)

“อบรมด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการให้ เป็นไปตามเป้าหมาย และสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพสำหรับครูประจำที่สอนสาขาวิชาชีพไม้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 5, 2565)

“โครงการพัฒนาศักยภาพครูในหลักสูตร Coach the Coaches for MICE Industry โครงการการสร้างสื่อ คลังสื่อ และแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้เพื่อการจัดการเรียนการสอนของครู โครงการพัฒนาและยกระดับทักษะดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครู โครงการพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้านมาตรฐานอาชีพไม้ของครู โครงการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนครูสร้างและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรมไม้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และโครงการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครู (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 6, 2565)

“สร้างขวัญ กำลังใจ และการยกย่องเชิดชูเกียรติ พัฒนางค์ความรู้ทางด้านวิชาการ วิชาชีพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย พัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมทางด้านวิชาชีพ ศึกษาดูงาน การประชุม การสัมมนาแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาชีพ ร่วมกับสถานประกอบการ พัฒนาระบบการนิเทศการจัด การเรียนการสอน พัฒนาการผลิตสื่อการเรียนการสอน และนวัตกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมการทำ ผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 2, 2565)

มุมมองของผู้บริหารด้านการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน (ครูประจำการ) เพื่อนำไปสู่การสร้าง รากฐานที่ดีสำหรับการนำไปถ่ายทอดเป็นแม่พิมพ์ของชาติ สรุปโดยรวม คือ สนับสนุนและส่งเสริมให้ ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านวิชาชีพและด้านทักษะเทคโนโลยีอันทันสมัยใหม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์การจัดการจัดการกิจกรรมการฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติจริง (On the job training) เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ นำมาประยุกต์สู่การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ สร้างขวัญ กำลังใจ และการยกย่องเชิดชูเกียรติ พัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมทางด้านวิชาชีพครู

ประเด็นคำถามที่ 4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับ อาชีวศึกษาในประเทศไทย

“ปัจจุบันยังคงมีแผนฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ (หลักสูตรทวิภาคี) ที่ครู ฝึกในสถานประกอบการ ต้องร่วมกับครูผู้สอนเขียนแผนฝึกสำหรับนักศึกษา ฝึกประสบการณ์ในแต่ละ แห่งควรจัดให้ทำแผนฝึกให้สอดคล้องกับแต่ละสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 1, 2565)

“หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับอาชีวศึกษา สาขาวิชาการจัดประชุมและ นิทรรศการ ควรเป็นไปในลักษณะของการบูรณาการเรียนรู้อย่างบูรณาการทั้งในด้านองค์ความรู้ การฝึกปฏิบัติให้ เกิดความชำนาญ และความมีคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับสถานประกอบการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้สมรรถนะ อาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 2, 2565)

“ให้ สสพ. ดูแลเรื่องการจัดจัดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวส. กับ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การจัดการให้ ความรู้กลุ่มย่อยเชิงปฏิบัติเพื่อเรียนรู้งานโดยที่มิวิทยาการจาก สสพ. หรือผู้ประกอบการเครือข่าย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 3, 2565)

“หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นสามารถพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยได้เป็นหลักสูตรเทียบเคียงกับมาตรฐานสากลเชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมจัดทำหรือพัฒนารายวิชาและหลักสูตรร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน พัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอน รายวิชาภาคปฏิบัติ (วิชาชีพ) จัดอบรมและพัฒนาด้านการจัดทำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 4, 2565)

“การให้นักศึกษาเข้าร่วมฝึกงานในสถานประกอบการ เพื่อเรียนรู้วิชาชีพให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น และเขียนแผนการฝึกให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 5, 2565)

“พัฒนาหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพ เชื่อมโยงหลักสูตรกับมาตรฐานสากล เนื้อหารายวิชามีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 6, 2565)

มุมมองของผู้บริหารสำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรฯ สรุปรวม คือ บูรณาการการเรียนรู้ทั้งในด้านองค์ความรู้ การฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และควมมีคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับสถานประกอบการหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นสามารถพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยได้เป็นหลักสูตรเทียบเคียงกับมาตรฐานสากลเชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ประเด็นคำถามที่ 5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

“พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบที่เน้นการฝึกผู้เรียน ให้มีความคิดเชิงสร้างสรรค์การประยุกต์ใช้ความรู้ในการทำงาน พัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะกับวิชาชีพภาษาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติการฝึกประสบการณ์การอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ การระดมทรัพยากรทั้งรัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติจริง พัฒนาคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานระดับสากล และการจัดทำเส้นทางอาชีพให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในการเป็นผู้ประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 4, 2565)

“มีการพัฒนา Digital Learning Platform การสนับสนุน Infrastructure และครุภัณฑ์ เฉพาะทาง ที่เพียงพอ และทันสมัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงในสถาน ประกอบการที่มีคุณภาพ พัฒนาเครือข่ายและขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการ สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และมีคณะกรรมการร่วมภาครัฐ และเอกชน เพื่อการผลิตกำลังคนในอุตสาหกรรมไมซ์ให้มีคุณภาพสูง (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 6, 2565)

มุมมองของผู้บริหารด้านอื่นๆ สรุปโดยรวม คือ พัฒนาคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานระดับสากล ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงใน สถานประกอบการที่มีคุณภาพ สร้างพัฒนาเครือข่ายร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อการผลิตกำลังคนใน อุตสาหกรรมไมซ์ให้มีคุณภาพสูงตรงตามความต้องการ อีกทั้งพัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะกับวิชาชีพ ทั้งภาษา และเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง

4.2 มุมมองจากครูผู้สอนด้านไมซ์ (ครูประจำการ)

ประเด็นคำถามที่ 1. โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย

“วิชาบังคับเพิ่มเติมรายวิชาที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการออกแบบ และผลิตสื่อการใช้งาน สารสนเทศการสื่อสารภาษาอังกฤษการสนับสนุนการศึกษาดูงานการทัศนศึกษาของนักศึกษาเพื่อให้ เกิดความคุ้นชินกับการจัดงานในหลากหลายรูปแบบ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“วิชาบังคับการใช้เทคโนโลยีการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์การใช้ภาษาอังกฤษการสื่อสาร ภาษาอังกฤษการใช้ระบบสารสนเทศการศึกษาดูงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“วิชาเลือกต้องปรับให้มีความหลากหลายทั้งรายวิชาหรือคำอธิบายรายวิชาและต้อง สอดคล้องกับสมรรถนะที่สถานประกอบการต้องการจำเป็นต้องใช้งานจริงเช่นด้านเทคโนโลยีเฉพาะ ทางด้านการจัดงานไมซ์เฉพาะทางและองค์ประกอบอื่นๆในอุตสาหกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 9, 2565)

“การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพที่สถานประกอบการต้องการและ ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเช่นการจัดงานในอุตสาหกรรมไมซ์ โลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมไมซ์ เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับอุตสาหกรรมไมซ์ เป็นต้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“การสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานผ่านหัวหน้างานในสถานประกอบการโดยอาจมีการจัดวิทยากรเข้าร่วมเป็นผู้ปรับปรุงเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรรวมถึงการหารือกับสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาในท้องถิ่นขอความร่วมมือในการพัฒนารายวิชาให้เหมาะสมสอดคล้องเพื่อต่อยอด การเรียนแนวทางการศึกษาต่อให้นักศึกษาต่อไป” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“จัดให้การอบรมเขียนแผนการเรียนและหลักสูตรที่มองให้เห็นภาพของแนวโน้มเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยว ธุรกิจเกี่ยวกับการจัดประชุมและสัมมนา มุมมองของสถานประกอบการที่จะเป็นส่วนที่ รองรับบริการฝึกงานของนักศึกษารวมทั้งจัดให้มีการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในสาขาวิชานี้จากการ อบรมและการศึกษาดูงานในสถานประกอบการจริง (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“ในส่วนของรายวิชาบังคับให้มีการปรับเปลี่ยนรายวิชาที่ชัดเจนมากขึ้นเข้าถึงง่ายขึ้น เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในระดับ ปวส. เน้นการเตรียมความพร้อมเพราะฉะนั้นควรเป็นวิชาที่เจาะลึกเป็น อย่งๆ เช่น วิชาการจัดประชุมและนิทรรศการควรแยกกัน และเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งให้ลึกซึ้งเพื่อเป็น ฐานของสมรรถนะตนเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“ในหมวดสมรรถนะวิชาชีพกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรเปลี่ยนเป็นเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลในปัจจุบัน และควรมีการเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการจัดประชุม และนิทรรศการออนไลน์ในรูปแบบ Virtual ทั้ง Virtual Event และ Virtual Meeting Space” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“พัฒนาและปรับเปลี่ยนในรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ในด้านของ เทคโนโลยีใหม่ๆ การพัฒนาด้านภาษา” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เหมาะสม และหลักสูตรเนื้อหา รายวิชานำไปใช้กับสถานประกอบการได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“วิชาเลือกควรเพิ่มรายวิชาที่มีความเฉพาะด้านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกได้สอดคล้องกับ ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน และควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้เป็นวิชาบังคับ ทุกภาคเรียน เนื่องจาก เด็กอาชีวะจะอ่อนภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“โครงสร้างหลักสูตรในระดับ ปวส. ของอาชีวศึกษานั้น มีรายวิชาที่ได้ถูกถอดสมรรถนะมา จากการทำงานโดยตรง แต่เนื่องจากในบางรายวิชาอาจจะมีขาดอยู่ และไม่ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาส ในการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่นๆ ในปัจจุบัน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้สถาน ประกอบการมีนวัตกรรมหรือ เทคนิคในการปรับตัวมากยิ่งขึ้น หลักสูตรหรือกลยุทธ์ที่มีการปรับมาก ขึ้น ทำให้ รายวิชา ที่เรียนกันในปัจจุบันนั้นอาจจะไม่เหมาะกับการทำงานอีกต่อไป ดังนั้นคิดว่า สถานศึกษาหรือ อาชีวศึกษา อาจจะต้องมีการปรับหลักสูตรหรือเนื้อหาที่มีการปรับเปลี่ยน กับ สถานประกอบการ MICE และถอดสมรรถนะ ที่ได้เกิดใหม่ และมีความต้องการมากที่สุด เพื่อให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนด้านโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สรุปโดยรวม คือมี ความเห็นแตกต่างเพื่อนำมาปรับปรุงโครงสร้างให้ทันสมัยต่อความต้องการของผู้ประกอบการ โดยให้ ถอดสมรรถนะในแต่ละวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ เพิ่มวิชาเลือกให้สอดคล้อง กับแต่ละสายอาชีพเช่นกัน เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล ตอบสนองการจัด ประชุมในรูปแบบออนไลน์ตามความต้องการในยุคปัจจุบัน

ประเด็นคำถามที่ 2. สมรรถนะของครูผู้สอนสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)

“ครูผู้สอนในสาขาใหม่เป็นครูจากสาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรมการตลาดเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งยังไม่มีความชำนาญในด้านการจัดงานประชุมและนิทรรศการและงานอีเวนต์อื่นๆ เท่าที่ควรจึงควร จัดให้ครูผู้สอนในสาขานี้มีโอกาสฝึกงานในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานเพื่อนำเอาประสบการณ์ จริงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“ครูผู้สอนสาขาไมซ์ส่วนมากจบสาขาโรงแรมท่องเที่ยวการตลาดเป็นส่วนใหญ่มิม่ครุที่เชี่ยวชาญและมีความชำนาญด้านการจัดประชุมและนิทรรศการดังนั้นครุสาขาไมซ์ควรได้รับโอกาสในการฝึกงานในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มประสบการณ์จริงมาใช้ในการเรียนการสอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“ครุผู้สอนในหลักสูตรไมซ์ ควรเป็นผู้มีความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับการบริหารจัดการการตลาดธุรกิจไมซ์อย่างเข้าใจและควรมีทักษะในระดับที่ยอมรับในด้านการจัดการในวิชาชีพไมซ์ เช่น ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพรวมถึงต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพตามสาขางาน การพัฒนาครุผู้สอนในหลักสูตรไมซ์ การอบรมด้านวิชาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องของการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มทักษะการปฏิบัติงานจริงการศึกษาดูงานสถานประกอบการกิจกรรมไมซ์ การฝึกประสบการณ์และการมีส่วนร่วมในการจัดงานจริงการพัฒนาครุผู้สอนให้ได้รับการรับรองด้านคุณวุฒิวิชาชีพการส่งเสริมให้ครุผู้สอนได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาเพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“ครุผู้สอนในหลักสูตรฯ ควรเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ การบริหารจัดการการตลาดสำหรับอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว มีทักษะในด้านวิชาชีพไมซ์ การพัฒนาครุผู้สอนควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานการศึกษางานในสถานประกอบการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการการพัฒนาครุผู้สอนให้ได้รับการรับรองด้านคุณวุฒิวิชาชีพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“มีความรู้ในสายงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวการโรงแรมการท่องเที่ยวการจัดประชุมและนิทรรศการเพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาบูรณาการการสอนมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในแต่ละส่วนงานเทคโนโลยีการนำเสนอการตัดต่อวิดีโอภาพนิ่งการใช้ Social media ควรได้รับโอกาสในการเข้าฝึกประสบการณ์จากสถานประกอบการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการได้รับการอบรมหรือการเข้าศึกษาดูงานที่งานวิทยากรของ สสพน เพื่อเพิ่มพูนทักษะการนำเสนอการจัดทำสื่อและรูปแบบการปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อนำไปถ่ายทอดให้นักศึกษาต่อไป” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสายงานและการสอนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเช่นการโรงแรมการท่องเที่ยวการจัดประชุมและนิทรรศการเพื่อนำความรู้มาพัฒนาและบูรณาการการสอนของครุมีประสบการณ์การฝึกงานจากสถานประกอบการจริงมีทัศนคติที่ดีต่องานด้านการท่องเที่ยวจัดประชุมและนิทรรศการและการโรงแรมมีทักษะด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อประกอบการเรียน

การสอนมีทักษะด้านการใช้โซเชียลมีเดียเป็นอย่างดีเข้าถึงได้ง่ายและทันยุคทันสมัยกับโลกปัจจุบัน ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขางานโดยการจัดฝึกประสบการณ์ให้อาจารย์ผู้สอนได้เห็นหน้างานมากยิ่งขึ้น (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“สามารถบริหารจัดการประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านไอซ์ ได้อย่างเป็นระบบพัฒนาโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างเข้มข้นไม่เพียงแต่แค่มานั่งฟังบรรยายพอครบชั่วโมงการบรรยายก็ผ่านไปเองว่าตนเองรู้จริง สามารถจัดการประชุมและนิทรรศการออนไลน์ในรูปแบบ Virtual ได้อย่างหลากหลายและเป็นระบบ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“อบรมหลักสูตรของ การจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมแบบนานาชาติ การจัดอบรมการจัดนิทรรศการระดับนานาชาติ และให้นักเรียนนักศึกษาได้เข้าร่วมด้วยต้องมีเอกสารแจกให้ครูผู้สอนในสถานศึกษาเปิดสอนวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“ครูควรมีความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ในการทำงานอาจจะให้ครูได้ฝึกงานกับสถานประกอบการ และเสริมทักษะทางด้านภาษาเนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“ครูผู้สอนควรจะได้รับการพัฒนา โดยต้องผ่านการอบรมหลักสูตรใหม่ๆ ทางด้านไอซ์ทุกภาคเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 หลักสูตร อาจจะเป็นการอบรมผ่านระบบออนไลน์ หรือออฟไลน์ และครูผู้สอนวิชาชีพไอซ์ ควรได้รับการฝึกประสบการณ์ฝึกงานทางด้านไอซ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งๆ ละไม่ต่ำกว่า 5 วัน เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพผ่านการฝึกประสบการณ์จริง มีทักษะในการวางแผนการจัดการ และการประสานงาน ทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟิก การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) Design Thinking เพื่อการนำไปในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการบริหารจัดการ และทักษะในศตวรรษที่ 21 (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“ลักษณะของครูผู้สอน MICE ความรู้ที่หลากหลายและมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูจำเป็นต้องมีการศึกษา หาข้อมูล วิเคราะห์ หรือมีการเตรียมข้อมูลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รูปแบบการสอนที่มีความยืดหยุ่น มีความจำเป็นมากขึ้น เกี่ยวกับการสอนนักเรียนให้มีความรู้ครบ รอบด้าน ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ทำให้นักศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการ ของสถานประกอบการ และสถานการณ์โควิด การพัฒนาครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างเครือข่าย ความร่วมมือ ในด้านธุรกิจ MICE เพื่อสนับสนุนเนื้อหาด้านวิชาการ และการอัปเดตข้อมูล

ใหม่ๆ ที่จำเป็น เนื่องจาก กลยุทธ์ที่เฉพาะในแต่ละองค์กร ล้วนแล้วแต่เป็นความลับ หรือ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ พัฒนารูปแบบการสอนที่มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน หลักสูตรของ MICE อาจจะต้องมีการปรับให้ความหลากหลายมากขึ้น การฝึกงานที่จำเป็นมากยิ่งขึ้น และมีการวัดผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนด้านสมรรถนะของครูผู้สอนสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) สรุปรวม คือ สมรรถนะของครูผู้สอนใหม่เริ่มต้นจากครูสอนด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นการปรับสมรรถนะหลัก คือการเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยสามารถเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพใหม่ได้ เข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตรใหม่อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาครูสู่การรับรองคุณวุฒิวิชาชีพใหม่ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่มีคุณภาพ

ประเด็นคำถามที่ 3. ความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีพที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมใหม่อย่างมืออาชีพ

“ณ ปัจจุบันจำนวนเด็กนักศึกษาและครูผู้สอนในสาขาอาชีพใหม่มีจำนวนน้อยซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นจึงควรเพิ่มปริมาณผู้เรียนครูผู้สอนด้วยคุณภาพและทักษะที่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการซึ่งปัจจุบันครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาไปฝึกปฏิบัติมากขึ้นผลักดันให้ร่วมงานกับสถานประกอบการท้องถิ่นโดยการเป็นเจ้าหน้าที่ในระหว่างเรียนดังนั้นนักเรียนที่จบไปแล้วนั้นจึงเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการเป็นอย่างมาก ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“จำนวนนักเรียนนักศึกษายังมีจำนวนน้อยซึ่งไม่เพียงพอต่อตลาดแรงงานในท้องถิ่นซึ่งควรมีการเพิ่มผู้เรียนที่มีคุณภาพให้มากขึ้นเพื่อส่งต่อสถานประกอบการ ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“อาชีวศึกษาต้องสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่จบการศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถทำงานในสถานประกอบการที่ตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพได้และเป็นที่ยอมรับทั้งนี้ต้องให้ผู้เรียนสาขาใหม่ของอาชีวศึกษาได้มีงานทำมีรายได้แท้จริง ผู้จบการศึกษาต้องพัฒนาตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้เกิดทักษะและสามารถสอบผ่านมาตรฐานด้านฝีมือ ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“ความคาดหวังของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและสามารถทำงานในสถานประกอบการได้ตรงตามสาขาวิชาชีพ ผู้จบการศึกษาต้องมีการ พัฒนาตนเองด้วยการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“หากสถานการณ์โลกมีแนวโน้มไปในทางที่ดีขึ้นการเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการศึกษาดูงานในสถานประกอบการจริง อาจมีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้แรงบันดาลใจและเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ความรู้และความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพมากขึ้นไม่มากก็น้อย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“จากแนวโน้มการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันยังมีความเสี่ยงเนื่องจากภาวะโควิดโรคติดต่อทำให้การท่องเที่ยวลดน้อยลงแต่หากสถานการณ์ดีขึ้นแนวโน้มด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวก็คงจะดีขึ้นตามไปด้วยดังนั้นคาดหวังว่าจำนวนและกำลังคนอาชีวศึกษาจะมีมากขึ้นตามไปด้วยเช่นกันเป็นจำนวนมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“มีความสามารถตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและมีความสามารถรอบด้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“สามารถคิดวิเคราะห์และแยกแยะข้อมูลเพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีดิจิทัล” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“มีสถานประกอบการรองรับที่กว้างกว่านี้ นักเรียนจะได้มีงานทำและสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนมา” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“นักศึกษาได้ทำงานจริงกับสถานประกอบการโดยตรงกับสายงานไม่ซ้ำ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“ปัจจุบัน อุตสาหกรรมไมซ์ถือเป็นสาขาการท่องเที่ยวรายได้ดี ที่กำลังได้รับการส่งเสริมจาก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยมีสถานต่างๆ ในสังกัด สอศ. สนใจที่จะเปิดสอนในสาขานี้ กันเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนนักเรียนในสาขาไมซ์ สังกัด สอศ. เพิ่มขึ้น และอาจจะเปิดสอนในระดับ ปวช. เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับ ปวส. อันจะทำให้เด็กมีความรู้พื้นฐาน และทักษะในวิชาชีพไมซ์เพิ่มสูงขึ้นเพื่อสำหรับการศึกษาในระดับ ปวส.” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 17, 2565)

“นักศึกษาสามารถเข้าร่วมเป็นทั้งแรงงาน และผู้นำของอุตสาหกรรมไมซ์ ทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งฟันเฟืองของอุตสาหกรรม ผู้จัดการ และสามารถพัฒนาตนเองมีธุรกิจส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไมซ์ (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนมีความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีวะที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมไมซ์ อย่างมืออาชีพ สรุปรวม คือ นักเรียนที่เรียนหลักสูตรนี้มีจำนวนยังน้อยมากเมื่อเทียบกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ในแต่ละสาขา ดังนั้นความคาดหวังของครูผู้สอนจึงต้องการพัฒนา ผู้เรียนให้มีจำนวนมากขึ้นและมีคุณภาพและสามารถทำงานในสถานประกอบการได้ตรงตามสาขา วิชาชีพสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพไมซ์เพื่อก้าวสู่อุตสาหกรรมไมซ์อย่างมืออาชีพ

ประเด็นคำถามที่ 4. สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน เหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์

“มีการประเมินผลโดยให้รายงานผลการปฏิบัติการสอนเทอมละ 4 ครั้งให้ครูทุกคนบันทึกผล หลังการสอนซึ่งมีความเหมาะสมกับหลักสูตรเนื่องจากเป็นหลักสูตรทวิภาคีการเรียนในภาคทฤษฎีจึง เป็นช่วงที่ครูต้องเร่งให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานที่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ประเมินผลทำให้ทราบถึงทักษะจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนและ ครูก็สามารถปรับปรุงแบบการเรียน การสอนให้ตรงกับนักศึกษาแต่ละคนด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“มีการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องโดยใช้รายงานผลการปฏิบัติการสอนภาคเรียนละ 4 ครั้ง และให้ครูทุกคนบันทึกผลหลังการสอนซึ่งคิดว่ามีความเหมาะสมกับหลักสูตรเนื่องจากเป็นหลักสูตร ทวิภาคีครูจะปรับปรุงส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานและปฏิบัติงานให้ตรงกับความต้องการของ สถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“สถานศึกษาได้ประเมินผลการจัดกิจกรรมของครูผ่านการประเมินประสิทธิภาพของครูทุกภาคเรียนอยู่แล้วโดยครูผู้สอนต้องวางแผนการสอนผ่านการใช้แผนการเรียนการสอนแต่ละหน่วยมีการนิเทศการสอนตามลำดับการประเมินผลอย่างต่อเนื่องตามกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระยะควรรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและในส่วนของหลักสูตรไมซ์ การประเมินผลเช่นระยะที่กำหนดไว้ชัดเจนจะทำให้สามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงรวมถึงสามารถวิเคราะห์ปัญหาแก้ไขได้อย่างทันเหตุการณ์พัฒนาอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“สถานศึกษามีการประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของครูผู้สอนทุกภาคเรียนอยู่แล้ว โดยที่ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอนผ่านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีการออกแบบกิจกรรมการสอนแต่ละหน่วยมีการทำการทดสอบ และสรุปผลตามลำดับ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565) “เหมาะสมมากค่ะเพื่ออัพเดทข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและส่งต่อให้นักศึกษาได้อย่างทันยุคทันสมัย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“มีความเหมาะสมเพราะมีการประเมินผลการวัดการเรียนรู้ ทำให้ครูมีการพัฒนาตนเองให้ทันกับโลกปัจจุบันอยู่เสมออัพเดทข้อมูลข่าวสารได้อย่างทันท่วงที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ล้าสมัย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“สถานศึกษามีการประเมินอย่างต่อเนื่องเนื่องจากให้โอกาสให้ผู้เรียน ได้ออกงานฝึกประสบการณ์กับงานต่างๆ ของวิทยาลัยทำให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนให้กับทุกท่านได้เห็นไม่ว่าจะเป็นงานจัดประชุม สัมมนาหรือกิจกรรม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“ปัจจุบันไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“ควรจะมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาได้มีกระบวนการในการเรียนรู้ และได้มีกิจกรรมในชั้นเรียนครูและนักเรียนได้มีการเรียนรู้ร่วมกัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“มีการประเมินต่อเนื่องและเหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“สถานศึกษาควรมีการประเมินผลทั้งหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพภาคเรียน และควรมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนในสาขาวิชาชีพในแต่ละภาคเรียน จะทำให้สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และตามโอกาสการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงที่มีการจัดงานวิชาชีพของสถานประกอบการหรือหน่วยงานต่างๆ ที่จะให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการจัดงานในสถานการณ์จริง สำหรับการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องจะทำให้มองเห็นปัญหา อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ในช่วงต่อไป” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“ในด้านสถานศึกษามีการประเมินครูผู้สอนในสาขาวิชาอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากเป็นสาขาที่เพิ่งเปิดใหม่ และความสำคัญของการขับเคลื่อนภายใต้ศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา หรือ Excellent Center ในสาขาพาณิชยกรรม และบริการฐานวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเทคนิคพังงา ในส่วนเกณฑ์การประเมินที่มีความหลากหลายและมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เกี่ยวกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ในทุกมิติ ก่อนสำเร็จการศึกษา” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนกับความเหมาะสมของหลักสูตรฯ และการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปโดยรวม คือ มีความคิดเห็นแตกต่างด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ บางแห่งยังไม่มีผลการประเมินผลแต่ส่วนใหญ่มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับหลักสูตร ซึ่งเป็นสาขาเปิดใหม่ที่เน้นด้านการจัดกิจกรรมให้ทั้งครูผู้สอนและนักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงนอกห้องเรียน ปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมของสถาบันอาชีวศึกษาขอเปิดสอนสาขาวิชาชีพเพิ่มเติมในระดับ ปวส.

ประเด็นคำถามที่ 5. ครูผู้สอนมีทัศนคติมุมมองกับสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรอย่างไร

“นักเรียนสามารถปฏิบัติงานในสายอาชีพได้ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาแต่ขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“นักเรียนนักศึกษาสามารถปฏิบัติงานในสาขาอาชีพได้ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาและยังต้องเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“สมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรนี้ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจะอยู่ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงทั้งด้านความรู้ด้านทักษะด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบมีความเหมาะสมสอดคล้องกับคุณวุฒิวิชาชีพแต่ในส่วนของสมรรถนะด้านความรู้ควรเพิ่มเติมในส่วนความรู้เฉพาะแต่ละด้านของอุตสาหกรรมไมซ์ เข้าไปเพิ่มเติมและความสามารถด้านการประยุกต์ใช้ก็ควรให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมไมซ์โดยเฉพาะให้ครบทุกด้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“สมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนหลักสูตรไมซ์ (ปวส) ด้านความรู้ด้านทักษะด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับคุณวุฒิวิชาชีพแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“ถือว่าเหมาะสมแล้วหากแต่การเรียนรู้ในห้องเรียนช่วงแรกควรให้มีช่องทางการเรียนรู้ที่ปรับสื่อการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยเช่นการใช้ช่องทาง social media นำเสนอสื่อกระตุ้นความอยากเรียนรู้ให้ทั้งคนทั่วไปหรือนักศึกษาที่สนใจให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“ถือว่ามีความเหมาะสมในระดับหนึ่งแต่ถ้าจะให้ดีกว่านี้คือเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากสถานที่จริงการจัดอีเวนต์การดูงานการจัดประชุมและให้นักเรียนได้รับโอกาสในการทำงานให้ตรงสายและมีสถานประกอบการให้ฝึกประสบการณ์รองรับให้ทั่วถึง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“ก่อนอื่นเด็กนักเรียนต้องรักในสิ่งที่กำลังจะทำสิ่งที่จะเรียนรู้โดยเปิดใจกับสาขาอาชีพก่อน มีความพยายามจะเรียนรู้ในสิ่งใหม่และลงมือทำอย่างผู้มีใจรักมีความช่างสังเกตมีไหวพริบและมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“หลักสูตรบางอย่างควรปรับปรุงให้ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“มุมมองของครูผู้สอนในสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการควรจัดเฉพาะด้าน มี 4 ตัว MICE ควรแยกเฉพาะไปเลย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“เป็นหลักสูตรที่ดีและสร้างโอกาสให้นักศึกษาในอุตสาหกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“ผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ต้องเป็นผู้ที่ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับตำแหน่งงานอย่างแท้จริง โดยต้องเป็นผู้ที่สามารถวางแผนจัดการ และการทำงานในระดับปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ มีทักษะการสื่อสารที่ดี สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“นักศึกษา MICE ต้องเป็นผู้ที่มีความยืดหยุ่น กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น และมีการทำงานเป็นทีมที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารที่ดี พัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้าน MICE” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนมีทัศนคติมุมมองกับสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตร ระบุโดยรวม คือ โดยภาพรวมสมรรถนะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรนี้มีพื้นฐานรักในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น และมีการทำงานเป็นทีมที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารที่ดี อาจต้องเพิ่มด้านภาษาอังกฤษ และลงมือปฏิบัติงานจริงให้เพิ่มขึ้น

ประเด็นคำถามที่ 6. การพัฒนาบุคลากรอาชีพสู่การเป็นมืออาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ ในฐานะครูผู้สอนต้องการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานบันการศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์ในมุมมองของความ ต้องการ (Demand)

“ผลักดันและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ศึกษางานในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมทั้ง MICE Event อดภาระงานอื่นๆ เพื่อให้ครูได้สอนนักเรียนอย่างเต็มที่” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“ผลักดันและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้ฝึกงานในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐาน ครอบคลุมทุกแขนงของไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“ต้องการการสนับสนุนจากสถานศึกษาโดยการจัดกิจกรรมไมซ์ในระดับสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนสาขาไมซ์ ร่วมดำเนินกิจกรรมเพิ่มผู้เรียนสาขาไมซ์ ด้วยวิธีการหลากหลายสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ต้องการสนับสนุนจากสถานประกอบการคือโอกาสในการให้ผู้เรียนได้ไปฝึกทักษะจากการจัดกิจกรรมจริง การเรียนรู้แบบต่างๆและการศึกษาดูงานการทำงานความร่วมมือในการเป็นสถานประกอบการฝึกอาชีพในระบบปกติและทวิภาคีเต็มรูปแบบทุนการศึกษาตามความเหมาะสมการศึกษาต่อการสนับสนุนด้านอาชีพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“อุปกรณ์ในห้องเรียนให้มีความพร้อมต่อรายวิชาเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมบูรณ์และหลากหลายมิติเพราะเชื่อว่าความสร้างสรรค์ของผู้เรียนแตกต่างกัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“การสนับสนุนจากสถานศึกษา คือมีส่วนร่วมสนับสนุนผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานศึกษา และสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาผู้เรียนในสาขาวิชาชีพ สนับสนุนจากสถานประกอบการโดยการทำความร่วมมือให้สถานประกอบการในการฝึกอาชีพในการสนับสนุนทุนการศึกษาสวัสดิการในการฝึกอาชีพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“การอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอการประสานงานจากสถานประกอบการการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรนี้ให้มากขึ้นและแนวโน้มการเรียนในสาขางานนี้ว่าจบไปแล้วประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“มุมมองการสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาเห็นภาพแนวทางการเรียนรู้มุมมองความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและกระตุ้นการพัฒนาตนเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565) “ต้องการการสนับสนุนจากผู้บริหารโดยเปิดโอกาสให้สร้างประสบการณ์ใหม่ใหม่ร่วมกับผู้ประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“อยากให้ผู้บริหาร สนับสนุนสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการในด้านเทคโนโลยีให้นักเรียน นักศึกษาด้านผู้ประกอบการไม่ช้อยากให้สถานประกอบการเข้ามาอบรมให้นักเรียน นักศึกษาเพื่อให้ได้ความรู้ เพิ่มเติมในการจัดประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานในสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“เปิดโอกาสให้ MOU กับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“สนับสนุนด้านการอบรม และพัฒนาตนเอง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการไมซ์ และการส่งเสริมให้มีการศึกษาดูงานทั้งครูผู้สอนและการพาผู้เรียนไปศึกษาดูงานทางด้านอุตสาหกรรมไมซ์อย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“ความคาดหวัง ที่ต้องการให้ สถานประกอบการ เผยแพร่ข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักเรียน นักศึกษา ในสาขา MICE เนื่องจาก กลยุทธ์หรือหรือแผนต่างๆที่มีการสนับสนุนในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น โควิด 19 และคาดหวังให้สถานประกอบการรับนักศึกษา ที่เรียนอาชีวะ เข้ารับการฝึกงานในสาขา หรือตำแหน่ง ที่ตรงสายที่เรียนมา เนื่องจาก หลายๆครั้งที่ครูได้มีการส่งนักศึกษาที่เข้ารับการฝึกงานนั้น มีหลายสถานประกอบการปฏิเสธนักศึกษาอาชีวศึกษา เข้าร่วมการฝึกงาน และรับเฉพาะนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีเท่านั้น หรือหากสถานประกอบการไหน รับนักศึกษาเข้ารับการฝึกงาน นั้น จะให้นักศึกษา ไปทำงานในตำแหน่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับ MICE สุดท้ายผู้เรียนก็ไม่สามารถที่จะฝึกงานตรงสายตามที่เรียนมาได้ (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนมีความต้องการได้รับการสนับสนุนความร่วมมือจากผู้บริหารสถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์ สรุปรวมคือ ด้านการอบรมองค์ความรู้ส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมอบรมอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานที่ดูแลเรื่องไมซ์ เปิดโอกาสให้ MOU กับสถานประกอบการให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทวิภาคีของนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกงานในสถานประกอบการจริงโดยไม่เลือกเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ประเด็นคำถามที่ 7. ข้อเสนอแนะมุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรฯ

“ปัจจุบันหลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการหลักสูตรปี 2563 ได้ถูกนำมาพัฒนาโดยยึดโยงกับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพซึ่งครอบคลุมกับทักษะที่นักเรียนต้องมีและคุณสมบัติของนักเรียนที่สถานประกอบการต้องการแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 7, 2565)

“หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาการจัดประชุมและนิทรรศการได้นำมาพัฒนาโดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพครอบคลุมกับทักษะที่นักเรียนต้องมีและคุณสมบัติของนักเรียนที่สถานประกอบการต้องการ เมื่อ ศึกษาจบแล้วก็สามารถทำงานได้เลย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 8, 2565)

“เนื่องจากอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนในวิชาชีพตั้งนั้นตั้งแต่หลักสูตรจนถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องพัฒนาให้ผู้เรียนจบการศึกษาแล้วสามารถปฏิบัติงานได้จริงโดยสอดคล้องกับคุณวุฒิวิชาชีพและความต้องการของสถานประกอบการจึงควรพิจารณาในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะและด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบให้ครอบคลุมสาขาอาชีพให้มากที่สุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“การพัฒนา สมรรถนะควรเป็นที่ด้านทักษะและด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ให้ครอบคลุมสาขาอาชีพให้มากที่สุดเพราะอาชีวศึกษามีการจัดการเรียนการสอนในสายอาชีพวิชาเฉพาะต้องมีการพัฒนาผู้เรียนที่จบการศึกษาไปแล้วสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 10, 2565)

“ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานธรรมชาติการเรียนรู้ของนักศึกษาอาจอ้างถึงความทันสมัยทันเหตุการณ์การนำเสนอในช่องทางแปลกใหม่เพื่อสร้างความน่าสนใจและความท้าทายที่น่าติดตาม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 11, 2565)

“ปรับเปลี่ยนแก้ไขปรับปรุงให้ทันสมัยมากขึ้นและโอกาสในการเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

“จัดกิจกรรมกลุ่มสร้างเครือข่ายของครูและเด็กในสาขาเพื่อให้แลกเปลี่ยนไอเดียข้อมูลทางภูมิศาสตร์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 13, 2565)

“ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ ทันสมัยเข้ากับยุคปัจจุบัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 14, 2565)

“ควรมีการเสริมสมรรถนะมีตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ พัฒนาด้านทักษะเทคโนโลยีให้กับครูที่สอนสาขาวิชาชีพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 15, 2565)

“แนะนำให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาต่อยอดและเข้าร่วม TCEB และขยายช่องทางการตลาดให้นักเรียนได้ร่วมงานให้มีความหลากหลายและร่วมกิจกรรมต่างๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 16, 2565)

“ควรมีหลักสูตร ไมซ์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาไมซ์ มีคุณภาพสูงขึ้นและควรเปิดสอนสาขาไมซ์ทางด้านช่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 17, 2565)

“ต้องการให้มีการทดสอบฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรม MICE ในระดับปฏิบัติการ ที่สามารถอนุญาตให้นักศึกษา ปวส. สามารถเข้ารับการทดสอบได้ และสามารถเข้ารับการดำเนินงานได้ทุกสถานประกอบการ หลังมีการประเมิน หรือผ่านการทดสอบ มีการทำความร่วมมือเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้ารับการฝึกงานได้มากขึ้น การตั้งศูนย์ความรู้หรือ เนื้อหา หรือ สิ่งที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษา MICE” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 18, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรฯ สรุปโดยรวมคือ ปัจจุบันหลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการหลักสูตรปี 2563 ได้ถูกนำมาพัฒนาโดยยึดโยงกับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพซึ่งครอบคลุมกับทักษะที่นักเรียนต้องมีและคุณสมบัติของนักเรียนที่สถานประกอบการต้องการ เพียงแต่ยังไม่สามารถเข้าสอบเทียบคุณวุฒิวิชาชีพได้ เพราะขาดคุณสมบัติอายุการทำงานต้องอย่างน้อย 3 ปี จึงจะสามารถเข้าสอบได้

ประเด็นคำถามที่ 8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ จากมุมมองผู้สอนไม่ซี

“การขยายเครือข่าย และการพัฒนาความร่วมมือเพื่อให้การพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยยึดสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง เปิดโอกาสในการปฏิบัติงานในระดับ ปวส. ให้มีมากขึ้นเพื่อ ให้เห็นชัดเจนถึงการเรียนอาชีวะมีงานทำมีรายได้อย่างแท้จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 9, 2565)

“ต้องการให้มีการจัดอบรมสัมมนาให้ทั่วถึงมากกว่านี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 12, 2565)

มุมมองของครูผู้สอนด้านข้อเสนอแนะอื่นๆ สรุปโดยรวม คือ ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ประกอบการให้มากขึ้น เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกงานและทำงานจริง อีกทั้งให้มีการจัดการอบรมอย่างต่อเนื่องและมากขึ้น

4.3 มุมมองจากนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไม่ซี)

ประเด็นคำถามที่ 1. นักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไม่ซี)

“เข้าใจ 90% เพราะได้ปฏิบัติงานจริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“เข้าใจหลักสูตรไมซ์ในระดับหนึ่ง ค่อนข้างเข้าใจมากและชอบในสายอาชีพนี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“การจัดประชุมและนิทรรศการเป็นสาขาที่ต้องปฏิบัติงานควบคู่ไปด้วยซึ่งไมซ์ มีความหลากหลายรูปแบบเช่น Meetings การจัดประชุม คือการจัดประชุมในองค์กรหรือการประชุมขนาดเล็กเป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจหรือเป็นการมอบหมายงานภายในองค์กร Incentives เป็นการเดินทางเพื่อเป็นรางวัลแก่ผู้ทำงานหรือทำดีเพื่อส่งเสริมการทำงาน Conventions เป็นการประชุมขนาดใหญ่ของหลายหลายองค์กรหรือการจัดประชุมนานาชาติ Exhibitions หรือ Events เป็นการจัดงานแสดงสินค้าหรือบริการอยู่ในระดับภูมิภาคหรือนานาชาติ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“มีความเข้าใจในหลักสูตรไมซ์ ส่วนใหญ่ได้ประสบการณ์จากการฝึกงานจริงมากกว่าทฤษฎี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“มีความเข้าใจในเนื้อหาไมซ์ อาทิ การเรียนในความหมายขั้นตอนการทำงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในอุตสาหกรรมไมซ์ การแก้ไขปัญหาในการทำงานและการวางแผนการทำงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 23, 2565)

“มีความเข้าใจขั้นตอนในการทำงานและการแสดงอีเวนต์ต่างๆและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“มีความเข้าใจในหลักสูตรเพราะเป็นหลักสูตรที่สอนนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในสาขาที่ตนเองเรียนได้เป็นอย่างดีและอีกทั้งยังเป็นการเรียนแบบทวิภาคีทำให้เพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ได้ดีมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“มีความเข้าใจในระดับกลางยังมีบางส่วนที่ยังไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนและบางส่วนจะได้ความรู้จากการฝึกงานจริง อาทิ กระบวนการทำงานจริง และการเสนอขาย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“มีความเข้าใจมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประชุมและนิทรรศการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“มีความเข้าใจเนื่องจากได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยครูได้มอบโอกาสให้เราลงมือทำ ไม่ว่าจะเป็นการจัดห้องประชุม จัดงานวันปีใหม่ และช่วยงานอื่น ๆ อีกมากมาย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“ไม่ค่อยเข้าใจหลักสูตร เพราะทฤษฎีไม่ได้ลงลึกและไม่ค่อยได้ปฏิบัติจริงสักเท่าไรเลย ไม่ค่อยเข้าใจหลักสูตรไมซ์ที่แท้จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“เข้าใจในระดับปานกลาง เพราะที่วิทยาลัยสอนทฤษฎีค่อนข้างแน่น แต่เนื่องจากสถานการณ์ โควิด19 ทำให้การปฏิบัติงานต่างๆยังไม่ค่อยเข้าใจและไม่มีประสบการณ์มากนัก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“ไม่ค่อยเข้าใจหลักสูตร เพราะการสอนไม่ค่อยเข้าใจ รู้แค่ MICE คือ 4 ตัวอักษรที่มาด้วยกัน และไม่มีความพร้อมในการสอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“เข้าใจ เพราะ ไมซ์คือ การจัดงานเบื้องหลังทั้งงานประชุม สัมมนา จัดนิทรรศการแสดงสินค้า และรวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลอีกด้วย ซึ่งเป็นสาขาที่ไม่น่าเบื่อ เพราะต้องคิดงานใหม่ๆ อยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“มีความเข้าใจพอสมควร เพราะอีกส่วนหนึ่ง คือ เราไปเจอจริงๆ ด้วย จึงจะมีความเข้าใจมากกว่านี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“มีความเข้าใจระดับปานกลาง ว่าเป็นอย่างไร ประมาณไหน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“มีความเข้าใจหลักสูตรในระดับปานกลาง สำหรับความรู้พื้นฐาน เช่น การจัดสถานที่ประชุมหรือเกี่ยวกับทฤษฎี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“เข้าใจในระดับมาก เนื่องจากเคยเรียน และมีพื้นฐานเกี่ยวกับไมซ์ในระดับปวช. และมีความสนใจส่วนตัวในหลักสูตรนี้ เมื่อได้มาเรียนในระดับปวส. ก็ได้เพิ่มพูนความรู้ทำให้เข้าใจในคำว่า “ไมซ์” มากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“ได้เรียนรู้ระดับปานกลาง รู้เกี่ยวกับความเป็นมาของสาขาไมซ์ เพราะไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่พัฒนาการจัดงานภาพรวมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประชุม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านความเข้าใจในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) สรุปโดยรวม คือ มีความเข้าใจหลากหลาย ทั้งไม่เข้าใจ ระดับปานกลาง และเข้าใจมาก

ประเด็นคำถามที่ 2. ความต้องการให้สถาบันการศึกษากระดับสื่อการเรียนรู้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)

“ต้องการให้สถาบันจัดทำห้องเรียนตัวอย่างสำหรับไว้จัดทำห้องประชุมเพื่อได้เรียนรู้ทดลอง จัดห้องประชุมในแบบรูปแบบต่างๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“ขอเสนอให้มีการเปิดสอนหลักสูตรขั้นพื้นฐานด้วยโดยเฉพาะในระดับ ปวช. เพื่อให้รุ่นน้อง จะได้เข้าใจมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“สร้างบริษัทจำลอง เพื่อสำหรับนักเรียนไม่ช้ ฝึกการปฏิบัติงานจริงมีการเปิดรับงานจริง เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาเข้าใจถึงการทำงานที่แท้จริงสอนปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อสร้างความชำนาญ ให้แก่นักเรียนนักศึกษาหรือสอนให้คิดเป็นทักษะพิเศษเพื่อพร้อมทำงานในด้านต่างๆอย่างมีคุณภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“ตัดวิชาการออกแล้วใส่เนื้อหาการบริการให้มากขึ้นและลดระยะเวลาการเรียนรู้ลง เพื่อให้มี เวลาในการฝึกงานมากขึ้นเพราะประสบการณ์ที่ได้จากสถานประกอบการมากกว่าในห้องเรียนหลายๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“ให้สื่อมีความกระชับเข้าใจง่ายมีการยกตัวอย่างสถานการณ์หรือเหตุการณ์จริงประกอบ เพื่อให้เห็นแนวทางมากขึ้นอาจจะเป็นการเล่าเรื่องโดยสไลด์เพื่อให้เห็นภาพง่ายขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายเลข 23, 2565)

“มีการยกสถานการณ์จริงเพื่อให้เห็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและเพื่อความเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“อยากให้เปิดกับศูนยที่เน้นปฏิบัติและลงมือทำจริงเกี่ยวกับวิชาที่ตนเองเรียนรู้เช่นวิชาท่องเที่ยวทริปปไปเที่ยวจริงและวิชาการจัดประชุมและงานสัมมนาอยากให้ได้ลงมือทำจริงทุกๆขั้นตอนและวิชาการจัดงานอีเวนต์อยากให้มื่ออุปกรณ์เครื่องใช้ในการจัดงานที่ได้มีรูปแบบมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“อยากให้มื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติที่มากขึ้นขยายความหมายของไมซ์มากขึ้นและชัดเจนบอกเกี่ยวกับรายละเอียดงานอย่างชัดเจน เช่น เทคนิคการทำงานต่างๆและลงมือปฏิบัติงานจริงเช่นการจัดประชุมสัมมนาออนไลน์การจัดอีเวนต์ในรูปแบบปกติ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“ต้องการให้สถาบันการศึกษาระดับในเรืองการได้ลงมือปฏิบัติจริงไปในสถานที่จริง เปิดหุเปิดตานอกห้องเรียนเพื่อให้ได้มีประสบการณ์และการได้พบปะทั้งการได้รับความรู้และมอบความรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสถาบันอื่น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“ต้องการให้สถาบันการศึกษาระดับในเรือง การได้ลงมือปฏิบัติจริง อยากรเรียนรู้สื่อที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“อยากให้มื่อสอนเกี่ยวกับภาคปฏิบัติเยอะ ๆ เพื่อที่จะได้ลงมือทำจริง เรียนรู้และฝึกแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ และอยากให้สอนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ฝึกการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบเยอะ ๆ เช่น Photoshop” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“อยากให้ลงสอนในสิ่งที่นำไปใช้ได้จริง ๆ และอยากให้เน้นปฏิบัติ เพราะจะได้เข้าใจในหลักสูตรไมซ์ได้มากขึ้น และต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านไมซ์มาสอน เพราะจะได้แนวทางในการนำไปปฏิบัติจริงในอนาคต” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“ต้องการศึกษาดูงานจากผู้เชี่ยวชาญ อุปกรณ์ที่มีความพร้อมในการจัดงานต่าง ๆ ทดลองปฏิบัติงานต่างๆ มากกว่าเรียนทฤษฎี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“การสอนที่ตรงต่อเวลา การไม่ให้งานโดยไม่ดูนักศึกษา และใช้ IT ร่วมการเรียนการสอนมากกว่านี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“เพิ่มเติมให้ใส่หลักสูตรที่จำเป็นต้องใช้จริงในการฝึกงาน เช่น TOEIC และ HSK มากกว่าหลักสูตรอื่นๆ ที่เคยเรียนมาแล้วในชั้นปีก่อน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“อยากให้การยกระดับในด้านเทคโนโลยี การเรียนการสอนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศควรมีการสอนทั้งสองเทอม เพราะว่าจากที่เรียนมาเหมือนว่าจะไม่พอ เพราะอยากเรียนการออกแบบงานแบบสามมิติมาก ในปัจจุบันด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญมากทั้งในด้านการจัดประชุมงาน นิทรรศการ จ่ายเงินออนไลน์ เพราะทุกอย่างส่วนใหญ่เทคโนโลยีจะมีบทบาทเป็นอย่างมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“อยากให้มีการสอนเพิ่มเติมในการจัดงาน พวกเทคนิค และมีการปฏิบัติงานลงพื้นที่จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“อยากให้เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เจาะลึกในหลักสูตรแต่ละรายวิชา ใช้สื่อเทคโนโลยีมาบูรณาการทั้งการทำงานและการเรียนการสอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“อยากให้นำเทคโนโลยีทันสมัยมาปรับใช้กับหลักสูตรให้มาก เพราะไม่เช่นนั้นสายงานที่จะต้องเติบโตไปพร้อมกับเทคโนโลยี เน้นการเรียนภาคปฏิบัติที่ได้ทดลองทำงานจริงๆ ในรูปแบบงานที่มีความหลากหลาย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“อยากให้ลงมือปฏิบัติงานจริงมากกว่าเรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านความต้องการให้สถาบันการศึกษากระดับสี่การศึกษาเรียนรู้ของหลักสูตรฯ สรุปโดยรวม คือ จัดตั้งศูนย์ หรือห้องจำลองที่เน้นปฏิบัติและลงมือทำจริง มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการจัดงานที่เต็มรูปแบบมากขึ้นโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีแสงสีเสียง และสร้างบริษัทจำลอง เพื่อนักเรียนไม่ซ้จะได้ลงมือทำจริงเรียนรู้นอกห้องเรียนมากกว่าทฤษฎี ร่วมกับผู้ประกอบการ

ประเด็นคำถามที่ 3. แหล่งการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ในรูปแบบทวิภาคีมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้

“การเรียนรู้แบบทวิภาคีเหมาะสมในระยะเวลาฝึกงานหนึ่งปีการศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงได้ทำงานกับสถานประกอบการที่เกี่ยวกับที่ตนเองได้เรียนมา” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“พื้นที่ยังไม่กว้างขวางพอที่จะสามารถเรียนรู้ได้มากตัวอย่างเช่นการจัดรูปแบบห้องประชุมอยากให้มีห้องเรียนตัวอย่าง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“มีระยะเวลาเพียงพอต่อการทดลองงานจนชำนาญและเข้าใจงานในหลายหลายด้านเพื่อสร้างความพร้อมในการทำงานจริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“ระยะเวลาเพียงแค่อสองเทอมยังไม่เพียงพอต่อการฝึกงานในรูปแบบทวิภาคีแต่เดือนการเริ่มต้นการทำงานการปรับตัวก็กินเวลาไปสองถึงสามเดือนแล้วกว่าจะเป็นงาน ฝึกงานจบพอดี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“ในช่วงโควิด 19 ทำให้หาความรู้ในทางปฏิบัติจริงได้ยากค่ะแต่หากในอนาคตสถานการณ์ดีขึ้นและได้ไปฝึกงานเชื่อได้ว่าจะได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติงานจริงมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 23, 2565)

“เนื่องจากสถานการณ์โควิดทำให้ไม่สามารถเรียนรู้งานได้ไม่ค่อยดีถ้าหากสถานการณ์ดีขึ้นและได้ออกปฏิบัติงานจริงคิดว่างานจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ได้ดีกว่านี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“การเรียนรู้ในรูปแบบทวิภาคีเพียงพอเพราะระยะเวลาหนึ่งปีการศึกษาศาสนาสามารถเก็บเกี่ยวความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถถ้าหากเราตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะทำสามารถนำไปต่อยอดใช้ได้จริงในสายงานและธุรกิจของตนเองได้ เป็นอย่างดีและแหล่งเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติมีความเหมาะสมที่จะสร้างการเรียนรู้แบบใหม่ใหม่ได้เป็นอย่างดี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“มีความเหมาะสมแต่งงานอาจจะไม่มากเนื่องด้วยสถานการณ์ในปัจจุบัน ระยะเวลาที่เพียงพอต่อการเรียนรู้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“เหมาะสมทั้งระยะเวลาด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ฝึกงานจริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“เหมาะสม ระยะเวลาในการเรียนรู้พอเพียง เวลาในการฝึกงานเพียงพอ เพราะระบบทวิภาคี จะเน้นปฏิบัติเพื่อมีประสบการณ์ แต่สถานประกอบการน้อย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“มีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก เพราะการที่เราได้ลงมือทำจริง ๆ สามารถทำให้เราได้เรียนรู้ เกี่ยวกับรายละเอียดของงานได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งเราสามารถนำประสบการณ์เหล่านี้ที่ได้ไปใช้ในการ ทำงานในอนาคตได้ ในส่วนของระยะเวลานั้น ถือว่ามีความเหมาะสมสำหรับการเรียน 2 ปี โดยเรียน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แต่ในด้านภาคปฏิบัตินั้นหากต้องการให้มีประสบการณ์เยอะ ๆ ต้อง หมั่นหาโอกาสให้ตัวเองเยอะ ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“เหมาะสมและเพียงพอในระยะเวลา 1 ปี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“มีความเหมาะสม เพราะการเรียนแบบทวิภาคี เป็นการเรียนแบบ 1 ปีเรียนที่วิทยาลัย และ อีก 1 ปีไปฝึกงานที่สถานี่จริง ทำให้รู้สึกว่าการเรียนแบบทวิภาคี เราจะได้ทั้งความรู้และประสบการณ์ ในการจัดงานไม้ซ์เป็นอย่างมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“สำหรับระยะเวลาของการศึกษา 1 ปี เหมาะสมมาก แต่จะได้ความรู้มากขึ้นอยู่กับตัว นักศึกษาและสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“ระยะเวลาเพียงพอ เพราะได้ฝึกงานถึง 1 ปีเต็ม แบบไม่มีปิดเทอม ซึ่งถือว่าต่อเนื่อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“เหมาะสม เพราะการที่จะทำงานในด้านนี้ได้มันต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดงาน การ เจองานจริงๆ ถึงจะเก่งได้ ไม่ใช่แค่เรียนทฤษฎีและจะไปทำงานได้เลย ส่วนตัวคิดว่า การไปฝึกงานได้ เจอประสบการณ์มากกว่า” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“มีความเหมาะสม เพราะการเรียนแบบทวิภาคีแบบ 1 ปีที่โรงเรียน ครูผู้สอนได้ให้ความรู้ ค่อนข้างแน่นและอีก 1 ปีได้ไปปฏิบัติลงมือจริงในพื้นที่จริง ทำให้เราได้ทำความรู้ไปทำงานได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“มีความเหมาะสมในเวลาทีเพียงพอ การเรียนทฤษฎีรวมทั้งการปฏิบัติสอดคล้องไปด้วย ถือเป็นฝึกทักษะทั้งในห้องเรียนและในสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“มีความเหมาะสมและระยะเวลาเพียงพอ เพราะในระยะเวลา 1 ปี นักศึกษาจะได้ทดลอง ทำงานในสถานประกอบการที่มากประสบการณ์ เป็นระยะที่เพียงพอต่อการให้นักศึกษาได้เรียนรู้งาน ในหลายๆ ด้าน และอาจจะค้นพบงานที่ตนถนัดและทำได้ดี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“เหมาะสมได้ลองปฏิบัติงานจริง ได้รู้ถึงปัญหาของงานและข้อดีข้อเสียของงานที่จัด”
(ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านแหล่งการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติรูปแบบทวิภาคีมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ สรุปรวม คือ รูปแบบการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติการทวิภาคี เหมาะสมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระยะเวลา 2 ปี ได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการในหลายๆ ด้าน โดยเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แต่ในด้านภาคปฏิบัตินั้นหากต้องการให้มีประสบการณ์มากพอนักเรียนต้องหมั่นหาโอกาสให้กับตัวเองอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นคำถามที่ 4. ทศนคตัวอย่างไรกับสมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)

“มีความอดทนในการทำงานมีทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายสามารถปฏิบัติงานได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“คุณลักษณะของนักเรียนสาขาใหม่ มีความเป็นตัวของตัวเองซึ่งไม่เหมือนกับสายงานอื่น และมีความรับผิดชอบสูง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“นักเรียนนักศึกษาที่เรียนทางด้านนี้มาต้องมีความอดทนและมีไหวพริบกิริยาท่าทางดูดีและดูคล่องตัว ต้องรู้วิธีการให้บริการการพูดคุยการเข้าสังคมเป็นอย่างดีก็ทั้งยังต้องมีความรู้ความสามารถรอบด้าน มีทักษะในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆหรือบุคคลต่างๆได้ดี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“นักศึกษาที่จบ ปวส ด้านใหม่ งานง่ายและเงินดีถ้าเรามีความสามารถก็มีสถานประกอบการรองรับแน่นอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“ต้องกล้าแสดงออกพูดเก่งมีไอเดียสร้างสรรค์เก่งภาษาอังกฤษ ต้องการให้มีครูสอนพิเศษมาให้ความรู้เพิ่มเติมเพราะคำศัพท์ใหม่มีคำเฉพาะ และมีเยอะมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 23, 2565)

“สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านการพูดการแสดงออกและการทำในสิ่งที่คิด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“มีทัศนคติที่ดีกับสมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่จะส่งเสริมให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ในการจัดประชุม และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานจริงมีทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และความปลอดภัยอาชีวะอนามัย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“ไม่ปิดกั้นขีดความสามารถอยากให้ทำงานได้หลายหลายด้านเข้าใจงานรู้จักงานมีความคล่องตัวในการทำงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“พื้นฐานของคนที่จะมาเรียนหลักสูตรนี้ต้องมีสมรรถนะทักษะความชอบ ความสามารถเฉพาะตัวด้านการบริหารจัดการขั้นพื้นฐาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“เป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านการบริการที่ดี เน้นคนมีความคิดและการวางแผนเป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สื่อสารประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน เน้นการออกแบบงานที่ทันสมัยและรวดเร็ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“มีความกระตือรือร้น การทำงานเป็นทีม บอกคนได้ ใจคนเป็น สามารถจบไปแล้วหางานทำได้หากมีความตั้งใจ ขยัน พยายาม อุตสาหะไขว่คว้าหาความรู้ทั้งในห้องเรียน การลงปฏิบัติจริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“ควรเน้นในด้านภาษาเป็นอย่างมากเพราะปัจจุบันภาษาก็เป็นสิ่งสำคัญในการทำงานเป็นอย่างมาก และในปัจจุบันเด็กส่วนใหญ่ค่อนข้างอ่อนในเรื่องของภาษาเป็นอย่างมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“สามารถนำสิ่งที่ครูสอนในห้องเรียนไปใช้ทำงานในอนาคตได้ มีความคิดสร้างสรรค์มีบุคลิกภาพที่ดี ได้ลองออกแบบงานต่างๆ หลากหลายรูปแบบ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“ควรมาสอนในเรื่องภาษาอังกฤษให้มีความคล่องแคล่ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“ได้ลองจัดงานก่อนที่จะได้ฝึกงานจริง ซึ่งสามารถนำประสบการณ์นั้นไปใช้ได้ และได้ลองคิดอะไรใหม่ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“มีความรู้ทางด้านนี้พอสมควร เก่งด้านภาษาสำคัญที่สุดทางด้าน MICE กล้าที่จะพูดที่จะแสดงออก เพราะในการเรียนต้องการพรีเซนต์งานอยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“สามารถไปปฏิบัติงานได้จริง มีเทคนิคหลายอย่าง ได้ทำหลายๆ อย่างในการเรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“สร้างเครือข่ายเยาวชนในสถานศึกษาให้เป็นมิตร เผยแพร่และผลักดันองค์ความรู้เกี่ยวกับไมซ์ ให้บุคลากรรุ่นใหม่พร้อมเข้าอุตสาหกรรม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“มีความทะเยอทะยานในการเรียนรู้ ปรับตัวได้กับการทำงานทุกรูปแบบ มีความอดทนต่อแรงกดดัน รู้จักวิธีการรับมือแก้ปัญหาที่หลากหลาย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเผยแพร่องค์ความรู้ของอุตสาหกรรมไมซ์พัฒนาจากการเรียนการสอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านทัศนคติกับสมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรฯ สรุปโดยรวม คือ เรียนหลักสูตรนี้แล้วสามารถไปปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ มีบุคลิกภาพที่ดี ได้ลองออกแบบงานต่างๆ หลากหลายรูปแบบ มีความกระตือรือร้น สามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความอดทนและไหวพริบกิริยาท่าทางดูดีและคล่องตัว ต้องรู้วิธีการให้บริการการพูดคุยการเข้าสังคมเป็นอย่างดี และจบหลักสูตรนี้หางานง่าย

ประเด็นคำถามที่ 5. สมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ที่พึงประสงค์หลังจบการศึกษาแล้ว

“ได้ความรู้เกี่ยวกับสาขาไมซ์แบบเต็มรูปแบบได้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“ได้ความรู้จากสายงานไมซ์ ได้ทดลองได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้มีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“หากไม่มีปัญหาจากภาวะโควิด 19 แพร่ระบาดตอนนี้หลังจากจบการศึกษาไปอาจมีสถานประกอบการที่ดีที่เราเคยไปดูงานหรือฝึกงานด้วยกับสถานประกอบการนั้นนั้นรับนักเรียนนักศึกษาที่จบจากหลักสูตรไมซ์เข้าทำงานจำนวนมาก” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“ควรที่จะมีสถานศึกษารองรับและให้ความรู้เรื่องการศึกษต่อและควรมีสถานประกอบการที่รับนักศึกษาไมซ์จบใหม่เข้าทำงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“คิดได้แก้ปัญหาในงานได้คล่องตัวติดต่อประสานงานเก่ง เก่งภาษาอังกฤษ กล้าคิดกล้าตัดสินใจ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 23, 2565)

“กล้าแสดงออกและตัดสินใจด้วยตนเองมีความคล่องแคล่วว่องไวในการทำงานมีหลักการพูดและด้านภาษาดีคนมีความคิดสร้างสรรค์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“ควรมีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ที่เรียนมากขึ้นเพราะนักเรียนนักศึกษาจะได้เรียนหลักสูตรวิชาที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและรู้วิธีการรับมือต่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“เทคนิคการบริหารจัดงานไมซ์ ต้องมีความพร้อม ละเอียดรอบคอบ มีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหา งาน ใจรักบริการ และสามารถทำงานเป็นทีมได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“ได้งานในด้านการบริการ คิด วางแผน หน้าที่การงานดี หรือได้ทำงานในเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือการจัดประชุมอีเวนต์ การออกแบบการจัดประชุม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้ไปใช้ในการทำงานจริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“ควรพูดภาษาอังกฤษพื้นฐานและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“มีศักยภาพที่พร้อมจะออกไปทำงานและพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ให้ดีขึ้น มีความสามารถในหลากหลายด้านในสายอาชีพไมซ์ เพิ่มการปฏิบัติให้พอๆกับการเรียนทฤษฎี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“ควรพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีประสบการณ์การทำงาน MICE” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“จบไปแล้วสามารถทำงานได้เลยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำงานต่างๆ ในสาขาไมซ์ได้ทุกด้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“มีความพร้อมรับมือในการจะไปทำงานทั้งทางด้านภาษา ความรู้ในด้านสายงานที่ได้เรียนมา มีความกล้าที่จะพูดภาษา มีความมั่นใจในตัวเอง มีประสบการณ์ทำงานด้าน MICE ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือว่าการฝึกงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“ได้รับความรู้ที่นำไปใช้ได้ในอนาคตมีความสามารถในหลายๆด้าน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“ผลิตบุคลากรที่มีประสิทธิภาพด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและพบปะผู้คน สัมผัสกับงานโดยตรง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“มีความรู้พื้นฐานครอบคลุมในทุกสายงานของไมซ์ มีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รู้จักที่จะมองเห็นปัญหา มีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศในระดับที่ดี และเป็นนักเจรจาที่เก่ง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“สามารถนำไปประกอบกิจการได้จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านสมรรถนะของหลักสูตรฯ ที่พึงประสงค์หลังจบการศึกษาแล้ว สรุปโดยรวม คือ ได้รับองค์ความรู้พื้นฐานครอบคลุมในทุกสายงานของไมซ์ มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษพื้นฐาน กล้าที่จะสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการบริหารการจัดการงานไมซ์ ต้องมีความพร้อม ละเอียดรอบคอบ มีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเนื้อหา งาน ใจรักบริการ และสามารถทำงานเป็นทีมได้ ควรปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ที่เรียนมากขึ้นเพราะนักเรียนนักศึกษาจะได้เรียนหลักสูตรวิชาที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ประเด็นคำถามที่ 6. การพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพของการทำงานต่างๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 19, 2565)

“ต้องการให้มีการพัฒนาสายอาชีพนี้ไปเรื่อยๆ ในด้านการจัดงานให้มีความลงตัวมากที่สุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 20, 2565)

“ต้องพัฒนาไปเรื่อยๆ เพราะโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดไม่มีที่สิ้นสุดเนื่องด้วยการเรียนทางสายนี้ก็ควรต่อยอดไปกับอาชีพนี้พัฒนาจนได้ทำงานในสถานประกอบการชื่อดังและก็ต้องพัฒนาขึ้นไปอีกเพื่อให้ ตามโลกที่ทันสมัย และความต้องการของสถานประกอบการ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“ควรพัฒนาด้านการจัดประชุมมากที่สุดเพราะในแต่ละจังหวัดมีสถานที่จัดประชุมอยู่ไม่น้อยทั้งในโรงแรมหรือร้านอาหารดังนั้นการที่เรามีความรู้เรื่องการจัดประชุมอาจจะช่วยให้เราหางานได้ง่ายขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 22, 2565)

“การจัดงานอีเวนต์ และการจัดประชุม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 23, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะนำไปสู่การจัดงานอีเวนต์และการบริหารการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 24, 2565)

“ต้องการให้มีการพัฒนาสมรรถนะเพราะว่าอยากให้ครอบคลุมทุกอย่างกับการเรียนสาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ครบทุกด้านกับสายงานที่ตัวเองเรียนอยู่เมื่อจบไปสามารถนำองค์ความรู้นี้ไปใช้กับสถานประกอบการได้ตลอด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะเพื่อที่จะได้รับความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนางานการสร้างความคิดสร้างสรรค์มีอะไรใหม่ใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 26, 2565)

“ต้องการ เพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“ต้องการสมรรถนะของสายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“ต้องการพัฒนาด้านการจัดงานอีเวนต์ งานแสดงสินค้า” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 29, 2565)

“ด้านการจัดอีเวนต์ เพราะอยากเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะ เพราะอยากที่จะทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์จริงๆ และอยากจัดงานอีเวนต์ต่างๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 31, 2565)

“ด้านภาษา อยากรู้ด้านที่ดีที่สุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะให้ตนเอง เพราะอยากลองได้ทำงานนั้นจริงๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 33, 2565)

“ด้านภาษา ด้านการออกแบบสามมิติ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ อาทิ ด้านการจัดประชุม ด้านการจัดงานอีเวนต์ ด้านการจัดงานแสดงสินค้า ด้านการบริหารจัดการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และด้านการบริการในสถานที่จัดงาน เพราะต้องการเรียนรู้เพิ่มและปฏิบัติงานได้จริง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 35, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะสำหรับตนเอง เพื่อนำไปสู่สายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 36, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะตนเองอย่างยิ่ง โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

“ต้องการพัฒนาสมรรถนะเพราะจะได้เรียนรู้และปัญหาหลาย ๆ อย่างในการจัดการที่รู้ถึงข้อดีข้อเสียของการจัดงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 38, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านการพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ สรุปโดยรวม คือ พัฒนาสมรรถนะตนเอง โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ ด้านการออกแบบสามมิติ พัฒนางานการสร้างความคิดสร้างสรรค์ ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมประสบการณ์และปฏิบัติงานได้จริงจากผู้ประกอบการ

ประเด็นคำถามที่ 7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

“สร้างบริษัทจำลองรับงานภายนอกเพื่อให้นักเรียนได้ทดลองงานจริงสอนปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎีสอนให้นักเรียนเห็นภาพการดำเนินงานจริงเปิดบริษัทจำลองเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ข้อมูลให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าร่วมงานอีเวนต์จริงเพื่อให้นักเรียนเห็นการปฏิบัติงานจริงและศึกษาหาความรู้ในระหว่างงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 21, 2565)

“อยากให้มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสายงานด้านนี้มาเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้กับนักศึกษาเดือนละครั้ง เพิ่ม MOU กับสถานประกอบการที่มีชื่อเสียงเพื่อเด็กจะได้มีงานรองรับที่มั่นคง ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ทำให้เด็กเพิ่มพูนทักษะของตนเองในทุกๆด้านเกี่ยวกับสาขาที่ตนเองเรียนอยู่อย่างได้ห้องปฏิบัติงานไม่ใช่ไว้ใช้งานจริงในการเรียนปฏิบัติ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 25, 2565)

“ต้องการให้ได้ศึกษานอกห้องเรียน เพื่อการได้มีประสบการณ์ และมีประสิทธิภาพการศึกษามากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 27, 2565)

“ต้องการให้ได้สถานประกอบการที่รองรับการทำงานในด้านอุตสาหกรรมไอซ์ เพื่อให้ตรงกับสาขาที่เรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 28, 2565)

“อยากให้สอนในสิ่งที่สามารถนำมาใช้ได้จริง ไม่ต้องการให้มีการสอนที่กดดันมากเกินไป มาตรการป้องกันโควิด 19 ไม่มีความครอบคลุม บุคลากรควรมีจรรยาบรรณครูที่ดีมีสื่อการสอนที่ทันสมัยเข้าใจง่าย ควรมีกฎระเบียบที่เคร่งครัด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 30, 2565)

“ควรมาสอนให้ตรงเวลา บุคลากรไม่เพียงพอ ควรหาเพิ่ม เพิ่มระบบ IT ในการสอน สั่งงานตามความเหมาะสม ระบบหอพักควรให้พักนอก เพื่อความสะดวกและการเกิดหอพักในชั้น มาตรการ Covid-19 ไม่มีความเข้มงวดไม่มีความเป็นระบบ ไม่มีการนิเทศนักศึกษาโดยมาจากครู” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 32, 2565)

“พัฒนาความรู้ด้านบุคลากร และควรให้ความสำคัญของภาษาและเทคโนโลยี (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 34, 2565)

“พัฒนาความพร้อมของสถานศึกษาและบุคลากรให้เพียงพอและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียน และพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยต่อเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 37, 2565)

มุมมองของนักเรียนด้านอื่นๆ สรุปโดยรวม คือ พัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมมีความทันสมัยด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพิ่มองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเสริมด้านเทคโนโลยี ศึกษานอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพการศึกษามากขึ้น

มีผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมมาให้องค์ความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เปิดบริษัทจำลองเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้นักเรียนเห็นการปฏิบัติงานจริง

4.4 มุมมองจากผู้ประกอบการไมซ์

ประเด็นคำถามที่ 1. ความต้องการ (Demand) บุคลากรสำหรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานต่างๆ ผู้ประกอบการมีความคาดหวังกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

“บุคลากรที่ยังขาดอยู่ในอุตสาหกรรมการจัดประชุม และนิทรรศการ นอกจากความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะไมซ์แล้ว ทักษะทางด้านภาษาสากล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ทักษะของผู้ที่จะเข้าสู่สาขาอาชีพนี้จะต้องมี คือจิตบริการ และการสื่อสารที่มีประสิทธิผล ฉับไว มีระดับการตัดสินใจ และภาวะผู้นำในแต่ละหน้าที่ ความรับผิดชอบที่มีอยู่ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่บุคลากรในประเทศไทยยังด้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ที่เสียเปรียบทางด้านโครงสร้างของธุรกิจ และอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ แต่ได้เปรียบกว่าประเทศไทยทั้งด้านภาษา และความกระตือรือร้นที่จะใฝ่รู้ เรียนรู้ไม่หยุดนิ่ง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“คาดหวังให้ผลิตบุคลากรไมซ์ที่มีศักยภาพมีคุณภาพ มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการให้บริการอุตสาหกรรมไมซ์ ทุกระดับ ไม่จำกัดเฉพาะ ป.ตรี ขึ้นไป ลดเวลาการ (On the job training – OJT) หน่วยงานสำหรับบุคลากรใหม่ เป็นการเพิ่มโอกาส และยกระดับมาตรฐานการให้บริการไมซ์ไทยทั้งองค์กรรวม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 40, 2565)

“ผู้ที่จบหลักสูตรนี้ ผ่านประสบการณ์ทำงานจริง (ฝึกงาน) ในองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้ผ่านประสบการณ์การทำงานจริง ซึ่งจะทำให้มีความเข้าใจในงานมากขึ้น มีแผนการฝึกงานที่ชัดเจน เป้าหมายหลัก และ Objective and Key Result (OKR) ที่ชัด มีการสร้างความเข้าใจเรื่อง Soft skill เพิ่มเติมจากหลักสูตร เนื่องจากงานใน MICE Industry เน้นเรื่อง Service และ Hospitality ดังนั้น การพัฒนาด้าน Soft skill เช่นเรื่อง Communication and Influencing , Achievement และ เรื่อง Customer satisfaction จึงเป็นสิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหลักสูตรการเรียนอื่น มีความรู้ในเหตุการณ์ปัจจุบันในระดับสากล ติดตามข่าวสาร ในธุรกิจซึ่งเป็นความรู้ปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ในงานได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“คาดหวังให้บุคลากรที่เข้าทำงาน “หลักสูตรไมซ์” มีความรู้ในสายอาชีพ และทักษะพื้นฐานในการปฏิบัติงาน สามารถทำงานในขอบเขตงานที่วางไว้ได้ ตามระดับคุณวุฒิ (เกณฑ) ซึ่งสอดคล้องกับสายอาชีพต่างๆ และระดับในหลักสูตรไมซ์ รวมถึงสามารถต่อยอดความก้าวหน้าในสายอาชีพนี้ได้ อย่างที่สามารถเทียบเคียงกับประเทศอื่นๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“คาดหวังว่าหลักสูตรนี้จะช่วยผลิตและพัฒนากำลังคน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และ สมรรถนะทางวิชาชีพขั้นปานกลาง มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติ รวมทั้งความสามารถในการทำหน้าที่หัวหน้างาน และ สร้างสรรค์นวัตกรรม (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“มีความคาดหวังให้สามารถ วางแผนการจัดงานได้อย่างมืออาชีพ คิดงานอย่างเป็นระบบ เข้าใจการกระบวนการ(Process) จัดงานตั้งแต่ต้นก่อนการจัด ระหว่างการจัด และหลังการจัดงาน การใช้โปรแกรมออฟฟิศ และเครื่องมืออื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดงาน รวมทั้งทักษะการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“ความคาดหวังด้านหลักสูตรนี้ คือ ความรู้กับอุตสาหกรรม (ท่องเที่ยว) (Knowledge) ซึ่งอาจจะไม่ต้องแยกแยะว่าเน้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบไหน (Leisure, MICE) จะเข้าใจถึงห่วงโซ่อุตสาหกรรมทั้งระบบ มีทัศนคติ (ATTITUDE) ที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรม, มี mindset ที่ยอมรับในอาชีพ, เข้าใจ โครงสร้างงาน (Organization chart), เข้าใจในบุคลิกภาพพื้นฐานที่ควรมี, มีใจรักในการบริการ (service mind) และมีศักยภาพ (SKILL) ขึ้นพื้นฐานที่พึงจะมีในการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“บุคลากรที่จบมามีความเข้าใจในการทำงานด้านต่างๆ ของอุตสาหกรรม MICE ในประเทศไทย และต่างประเทศ เช่น เรื่อง Exhibitions Organizer จะเข้าใจการทำงานของ Contractors แต่ ละประเภทในขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งราคากลางของตลาดที่เปิดเผยได้ วางแผน และวางงบประมาณจัด กิจกรรม หรือ Exhibitions” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ในระดับอาชีวศึกษา ต้องสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับพื้นฐานของการจัดงานประชุมและนิทรรศการว่าอุตสาหกรรมดังกล่าวมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร เมื่อนักเรียน นักศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ การสร้างการเรียนรู้ของหลักสูตรต้องนำทฤษฎีของการจัดงานการประชุมและนิทรรศการแบบเป็นขั้นตอน เพื่อสร้างความเข้าใจการตระหนักรู้ถึงความสำคัญดังกล่าว ในฐานะผู้ประกอบการไมซ์ การได้บุคลากรที่มีความเข้าใจในธุรกิจและอุตสาหกรรม ทำให้การขับเคลื่อนบุคลากรที่เข้ามาร่วมงานกับองค์กรเข้าใจจุดมุ่งหมายของบริษัทได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้หลักสูตร ควรจะมีการนำพานักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนรู้งานของอุตสาหกรรมไมซ์ในตลาด เพื่อสร้างความเข้าใจการปฏิบัติงานจริงกับทฤษฎีของหลักสูตรที่ได้กล่าวข้างต้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

“คาดหวังมาก หลังจากได้ยื่นชื่อหลักสูตร เพราะจากอดีตที่ผ่านมาในอุตสาหกรรมไมซ์ ยังไม่เคยมีหลักสูตรที่เปิดสอนนักศึกษาที่ได้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการแบบนี้มาก่อน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 48, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการความต้องการบุคลากรจากหลักสูตรนี้ สรุปโดยรวม คือ อุตสาหกรรมไมซ์ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้าน ดังนั้นความคาดหวังจากนักเรียน นอกจากความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะไมซ์แล้ว ทักษะทางด้านภาษาสากล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารต้องมีความพร้อมและประสิทธิภาพ สมรรถนะหลักต้องความรู้กับอุตสาหกรรม (ท่องเที่ยว) (Knowledge) ซึ่งอาจจะไม่ต้องแยกแยะว่าเน้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบไหน (Leisure, MICE) จะเข้าใจถึงห่วงโซ่อุตสาหกรรมทั้งระบบ มีทัศนคติ (Attitude) ที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรม, มี mindset ที่ยอมรับในอาชีพ, เข้าใจ โครงสร้างงาน (Organization chart), เข้าใจในบุคลิกภาพพื้นฐานที่ควรมี, มีใจรักในการบริการ (service mind) และมีศักยภาพ (Skill) ขึ้นพื้นฐานที่พึงจะมีการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประเด็นคำถามที่ 2. การพัฒนาสมรรถนะครูประจำการต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์)

“ผู้ฝึกสอนจำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงแก่นของธุรกิจ วิชาชีพนี้ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ระหว่างแขนงต่างๆ ในอุตสาหกรรมการจัดประชุม และนิทรรศการ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักศึกษาได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากความรู้ทางวิชาชีพนี้มักจะไม่แตกต่างกันมากตามกาลเวลา

แต่การปรับ เปลี่ยนวิชาความรู้ให้สามารถทำงานให้เกิดประสิทธิผลในแต่ละงาน หรือแต่ละอุตสาหกรรมจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้จัดการโครงการนั้นๆ ดังนั้น หากครูผู้ฝึกสอนสามารถสร้างประสบการณ์ให้กับตนเองได้ด้วยการเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำโครงการบ้าง จะทำให้เข้าใจ ซึมซับ กับวิชาชีพได้ดีขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้หลักสูตรนี้สำเร็จและผู้เรียนสามารถเข้าใจ และปฏิบัติงานได้จริง ผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะความรู้ในงานไม่ใช่เป็นพื้นฐานด้วย และหากมีประสบการณ์จริงเพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะกรณีศึกษาต่างๆ ก็จะเป็นประโยชน์มากที่สุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 40, 2565)

“ควรมีประสบการณ์ตรงเพื่อการถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้อง มีเครือข่ายของกลุ่มครูเอง เพื่อเป็นการUpdate ความรู้ และ สร้างเครือข่าย ควรมี Network ทั้งใน และต่างประเทศ เข้าใจกับความต้องการของเอกชน โดยการจัด Platform ที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ สร้างความเข้าใจกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลัง COVID 19 ที่ความต้องการที่เปลี่ยนไป รวมถึงความต้องการของนักศึกษาเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะครูประจำการในหลักสูตร ที่เป็นจุดที่สามารถเปลี่ยนแปลงเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาครูให้ตรงตามศักยภาพและคุณวุฒิของบุคลากรที่จะจบในหลักสูตร เพราะสามารถเชื่อมโยงกับวิทยฐานะ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและครูด้วย ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิด “คุณภาพ” ให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาในอนาคต” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“เนื่องจากครูประจำการ เป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากการทำหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดประสบการณ์ด้านต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทางที่ดีทุกๆด้าน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีเทคนิควิธีการสอนที่ดี มีภาวะความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดี อันจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียน (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่างานอย่างน้อย 3 ปี และเข้าใจกระบวนการของการจัดงานและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องในแต่ละหลักวิชาที่จะใช้สอน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“ครูผู้สอนถ่ายทอดควรใช้เทคโนโลยี, นวัตกรรม, เทรนด์ ในการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน, กิจกรรมที่มีส่วนทั้งในระดับจังหวัด และ โอกาสร่วมกิจกรรมระดับประเทศ, หรือผ่านการอบรมหลักสูตรทางหน่วยงานทั้งภาครัฐ และ เอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ MICE การเป็นส่วนหนึ่งของการมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับภาครัฐ และ เอกชน ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเมือง ไม่ว่าจะ การเข้าร่วมประชุม, เสนอแนะการทำงาน เข้าใจและศึกษานโยบายของเมืองและนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระดับประเทศ เพื่อมีข้อมูลแบ่งปันประสบการณ์ ส่งต่อความรู้ให้นักเรียนได้ทราบเพื่อเรียนรู้ประสบการณ์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“อยากให้ครูผู้สอนได้ไปปฏิบัติงานจริงกับองค์กรพันธมิตรที่ทำอุตสาหกรรมด้านนั้นๆ เพราะ ความรู้จากตำราที่เป็นทฤษฎีใช้ได้บางส่วน แต่หลายส่วนจากอุตสาหกรรม MICE จะสอนได้ต้องมาจากประสบการณ์จริง เพราะมีการเปลี่ยนแปลง และต้องปรับตัวตลอดเวลา แม้ครูผู้สอนจะเคยทำงานในอุตสาหกรรมนั้นๆ ก็ตาม แต่ก็ควรต้องมีการหมั่นลงปฏิบัติงานจริงอยู่ทุกๆสองปีเป็นอย่างน้อย เพื่อเห็นภาพที่เกิดขึ้นจริงในอุตสาหกรรม และนำมาพัฒนาหลักสูตรให้ก้าวทันสมัย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“สมรรถนะครูประจำการต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องเข้าฝึกอบรมกับนักอุตสาหกรรมไมซ์ในวงการ เพื่อสร้างความเข้าใจในทฤษฎีของหลักสูตรการสอนที่ได้ถูกสร้างขึ้นจากนักอุตสาหกรรมไมซ์ที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ การเรียนการสอนในแต่ละวิชาที่ถูกกำหนดขึ้นในหลักสูตร ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจเรียนรู้งานจริงจากบริษัทชั้นนำในวงการอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อนำการปฏิบัติเข้าประกอบในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน นักศึกษา ตามลำดับ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

“ด้วยธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการเป็นธุรกิจที่รวบรวมองค์ความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ของภาควิชาต่างๆ ไว้เข้าด้วยกัน ดังนั้นครูที่เป็นครูประจำหลักสูตรต้องมีประสบการณ์มีความรู้ความสามารถมีความเข้าใจและมีสมรรถนะที่สูง จึงสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ ดังนั้นเรื่องของการเพิ่มพูนการพัฒนาสมรรถนะให้กับครูประจำหลักสูตรจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่สุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 48, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการด้านการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน (ครูประจำการ) สรุปโดยรวมคือ สมรรถนะผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้หลักสูตรนี้สำเร็จและผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงแก่นแท้ของการปฏิบัติงานจริงจากสายอาชีพไมซ์ ครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมปฏิบัติงานจริงกับ

องค์กรพันธมิตร เพราะความรู้จากตำราที่เป็นทฤษฎีใช้ได้บางส่วน แต่หลายส่วนจากอุตสาหกรรมไม่ชัดเจนได้ต้องมาจากประสบการณ์ทำงานจริง นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มพูนองค์ความรู้ศึกษานโยบายของเมือง และนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระดับประเทศเพื่อนำข้อมูลมาแชร์ส่งต่อความรู้ให้นักเรียนได้ทราบเพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ นำมาพัฒนาหลักสูตรให้ก้าวทันสมัย

ประเด็นคำถามที่ 3. ทศนคติมุมมอง ข้อเสนอแนะกับสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)

“นักเรียนที่จะเข้ามาศึกษา อย่างน้อยควรได้รับการคัดกรองทางด้านทัศนคติ และความเข้าใจ ที่ถูกต้องต่อวิชาชีพนี้ และมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนี้ต่อไป เนื่องจากมีนักเรียนหลายรุ่น ในหลายสถาบัน เข้ามาเรียนเพราะต้องการได้คะแนนวิชาสำหรับจบการศึกษา แต่ไม่ได้เข้ามาเรียนเพราะมีความชอบ หรือ เชื่อมั่นในวิชาชีพนี้ ทำให้ผลลัพธ์คือจบไปแล้วไปทำอาชีพอื่นที่สบาย และง่ายกว่า หรือออกนอกสาขาอาชีพนี้ไปเลย ทำให้เสียเวลาสำหรับครูผู้ฝึกสอนที่ทุ่มเทเวลา หรือ ผู้ประกอบการที่เสียสละเวลาเข้ามาอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนเหล่านี้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“นักเรียนมีความสนใจงานไมซ์ มีความอยากเรียนรู้ และทำงานเป็นส่วนหนึ่งของอีเวนต์ไมซ์ที่เกิดขึ้น คุณลักษณะ ควรเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่องาน และการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ที่เกิดขึ้นได้เป็นประจำ สามารถทนต่อความกดดัน แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีสติ และทักษะที่ดี มีความละเอียดรอบคอบ และทำงานเป็น teamwork ได้ดี” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 40, 2565)

“เสนอให้มีการสร้างความเข้าใจ และ อบรมเรื่อง Soft skill ควบคู่ไปกับ Hard skill มีการสร้างเครือข่ายให้มีการแลกเปลี่ยนทั้ง onsite และ online แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้การเข้าสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความเข้าใจใน Nature of Industry / Business / Client ที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น Cycle ของการทำงานเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“วิเคราะห์และศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องของหลักสูตร ส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาความสามารถ เพื่อมุ่งสู่วิถีสถาณะในลำดับที่สูงขึ้น ควรสร้างรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้วย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“นักเรียนควรจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆทั้งภายในและภายนอก มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มุ่งมั่นในการทำงาน ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ มีจิตสาธารณะ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคล่องตัวและเป็นนักปฏิบัติที่ดี ยิ่งถ้าผ่านการทำงานเช่นรูปแบบทวิภาคี จะเข้าใจงานและเรียนรู้ได้เร็ว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) เน้นให้ทั้งนักเรียน และนักศึกษาจบใหม่ ทั้งในและนอกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาจจะเป็นกลุ่มคนที่เคยทำงาน และ ผู้ว่างงาน ที่อยากเปลี่ยนมาหาความรู้ในอุตสาหกรรม MICE เป็นกลุ่มคนนอก อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่สนใจเรียนเพื่อเปลี่ยนย้ายอาชีพ ไม่ควรมีกำหนดอายุ ประสบการณ์ และสาขาอาชีพ เพื่อเปิดโอกาสให้เรียนรู้และเข้ามาแลกเปลี่ยนแนวทางการคิด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนควรเป็นผู้ที่ก้าวทันหรือก้าวนำโลก เปิดรับเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ พร้อมพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เข้าใจความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ และมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“นักเรียน นักศึกษา ที่จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ต้องมีความเข้าใจในลักษณะการทำงาน สามารถประยุกต์การเรียนรู้หลักสูตรในห้องเรียน และประสบการณ์การเข้าศึกษาในบริษัทชั้นนำในวงการอุตสาหกรรมไมซ์ในช่วงระหว่างการเรียนหลักสูตร ให้เข้ากับนโยบายการขับเคลื่อนของบริษัทที่จะเข้ามาทำงานจริง หลังจากสำเร็จการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ความขยัน อดทน และทำงานหนักได้ เป็นอีกคุณลักษณะหนึ่งที่ต้องได้รับการฝึกฝนในการเรียน เมื่อนักเรียน นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการทำงานจริงต่อไป หลังจากจบหลักสูตรดังกล่าว” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

“คุณสมบัติและสมรรถนะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลักสูตรนี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีใจรักในงานบริการ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่อการทำงานที่มีภาวะกดดันได้ และเป็นบุคคลที่สามารถทำงานได้หลากหลาย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 48, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการด้านสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลักสูตรนี้สรุปโดยรวม คือ ด้านทัศนคติที่ดีต่องาน ใจรักในงานบริการเป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น และความเข้าใจที่ถูกต้องต่อวิชาชีพนี้ มีความสนใจงานไม่ซ้ำ มีความต้องการที่จะเรียนรู้ศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนี้ต่อไป สามารถทนต่อความกดดัน แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีสติ และทักษะที่ดี มีความละเอียดรอบคอบ และทำงานเป็น teamwork ได้ดี และสามารถรับการเปลี่ยนแปลงหน้าที่งานที่เกิดขึ้นได้เป็นประจำ

ประเด็นคำถามที่ 4. ตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับอาชีวศึกษาในสถานประกอบการและแต่ละตำแหน่งควรมีสมรรถนะอย่างไร

“ตำแหน่งงานที่มีอยู่ในองค์กรที่เป็นผู้จัดงานและผู้รับเหมาด้านการทำแบบคูกาประกอบด้วย 1.) งานบริหารโครงการ ซึ่งควรมีทักษะในการวางแผนงาน การงบประมาณ และการควบคุมงานให้ได้ตามแผนงาน และทักษะการตัดสินใจในขอบเขตที่รับผิดชอบ นอกจากนี้เรื่องภาษาสากล และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 2.) งานปฏิบัติการ/งานผลิต ซึ่งควรมีความเข้าใจในเชิงช่างฝีมือต่างๆ เทคนิคการทำงาน หรือการผลิตต่างๆ ทั้งด้านโครงสร้าง ด้านวัสดุ และด้านระบบที่เกี่ยวข้องกับงานต่างๆ และทักษะในการควบคุมแผนงาน และควบคุมผู้ที่ต้องทำงานร่วมกัน 3.) งานสร้างสรรค์ และออกแบบ โครงการ/ชิ้นงาน ซึ่งควรมีทักษะทางด้านสถาปนิก และงานออกแบบ รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ที่จะออกแบบในสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม/ตกแต่งภายใน เช่น งานศิลป์ และงานออกแบบสื่อต่างๆ เป็นต้น และ 4.) งานประสานงาน ซึ่งทำหน้าที่ในการประสานงานต่างๆ กับผู้ร่วมงานภายใน และภายนอกองค์กร จะต้องมีทักษะในการทำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน จัดแบ่งเวลาให้เหมาะสม และสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างเข้าใจทั้ง วาจา และการเขียน/อ่าน ในภาษาไทย และภาษาสากล” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“สำหรับสถานที่จัดงาน เจ้าหน้าที่ช่างเทคนิค (Audio Visual – AV) แสง เสียง ภาพ ที่ใช้ในงานไม่ซ้ำทุกประเภท การเชื่อมต่อสัญญาณชนิดต่างๆ ความรู้ที่นำมาปรับใช้กับอุปกรณ์หลากหลายแบรนด์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 40, 2565)

“งานของสายงาน PCO สามารถรับ ระดับอาชีวศึกษาได้ทุกตำแหน่ง เนื่องจากเป็นงานต้อง on the job training และการมีประสบการณ์จริงในที่ทำงาน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“การตลาด ต้องมีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการสถานที่ในเรื่องสภาพลักษณะ พัฒนาสินค้าและบริการให้เหมาะสมความต้องการของลูกค้าและตลาด กำหนดนโยบายที่เหมาะสม รวมถึงทำแผนกลยุทธ์ การขายต้องมีสมรรถนะด้านการจัดทำแผนกลยุทธ์ เพื่อการหารายได้ ขยายฐานลูกค้า รักษาลูกค้ารายเดิม กระตุ้นการซื้อซ้ำ พัฒนารูปแบบการเจรจาต่อรอง และรักษาฐานลูกค้า สำหรับตำแหน่งการปฏิบัติการนั้น สมรรถนะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารทีมงาน มีภาวะเป็นผู้นำ รวมถึงติดตาม และควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาและเป้าหมาย มีศักยภาพในการประสานงานรวมถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ และดำเนินการตัดสินใจ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“สำหรับบริษัทอีเวนต์ ออกาไนเซอร์คิดว่าตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น การออกแบบฉากและเวที ระบบงานแสง เสียง การจัดการสถานที่ประชุมและที่พัก กิจกรรมพิเศษทางการตลาด เป็นต้น ส่วนสมรรถนะที่ต้องการคือทักษะในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ วางแผน การแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรม ที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง ทักษะการบริหารจัดการ ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง ทักษะทางด้านสุขภาพและความปลอดภัย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“เจ้าหน้าที่ประสานงาน สมรรถนะ ทักษะด้านการสื่อสาร การควบคุมอารมณ์ การใช้เครื่องมือทางคอมพิวเตอร์โปรแกรมพื้นฐานต่างๆ เจ้าหน้าที่การตลาด สมรรถนะการคิดเชิงระบบ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร การนำเสนออย่างมืออาชีพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“ในอุตสาหกรรมโรงแรมมีตำแหน่งสำหรับเด็กอาชีวะทุกแผนกแล้วแต่ว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติ และ ความสนใจพื้นฐานในแผนกนั้นอย่างไร และมีสัญญาอย่างไร พัฒนาเรียนรู้ได้อย่างไร เพราะในแต่แผนกในสวนโรงแรม มีหลายระดับงาน ทั้งที่เน้นระดับ manager, assistance, supervisor และระดับปฏิบัติงาน เช่น Front Desk – ต้องมีพื้นฐานภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ และความสามารถพิเศษ ภาษาที่สอง อาทิเช่น จีน, ฝรั่งเศส, เยอรมัน หรือ ญี่ปุ่น ต้องมีบุคลิกภาพดี / มีใจรักในการบริการ service mind / มี grooming ที่ดี (เสื้อผ้า, การดูแลหน้าตา, ผม, เล็บมือ, ความสะอาด และ การแต่งกาย) F&B service (พนักงานอาหารและเครื่องดื่ม) – ต้องมีพื้นฐานด้านภาษาต่างประเทศ, มีบุคลิกภาพดี, มีใจรักในการบริการ service mind / มีgrooming ที่ดี (การดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย รูปลักษณ์ การดูแลเสื้อผ้า หน้าตา และผม) เพิ่มเติมในเรื่องทักษะการบริการด้านการเสิร์ฟอาหาร และ การบริการในห้องอาหาร Culinary –

ต้องมีทักษะในด้านการทำอาหาร, การจัดการด้านอาหาร, การดูแลเรื่องห้องครัว และ ทำขนม Engineering Clerk – ต้องมีความสามารถอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษได้ดี, สามารถใช้งานโปรแกรม Microsoft office (words, excel)” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“ตำแหน่ง Operations ต้องมีทักษะในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร การทำงานด้านเอกสารและ MS Office, Marketing มีความเข้าใจพื้นฐานของการตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ ภาษาอังกฤษ, Conference การทำงานด้านเอกสารและ MS Office มีความเข้าใจพื้นฐานด้านการจัดอบรมสัมมนา และ Project Co-Coordinator - มีทักษะในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร ภาษาอังกฤษ การทำงานด้านเอกสารและ MS Office” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“ในฐานะผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์ ประเภทการบริหารจัดการศูนย์ประชุมฯ ตำแหน่งงานที่น่าจะเหมาะสมกับอาชีวศึกษา น่าจะเป็นในส่วนเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการลูกค้าสัมพันธ์ โดยให้บริการลูกค้าหลังการขาย หลังจากทีมขายได้ทำการปิดการขายลูกค้าในการเข้าพื้นที่บริการของศูนย์ประชุมฯ ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีสมรรถนะดังต่อไปนี้ 1.) การทบทวนข้อตกลงลูกค้า เมื่อได้รับเอกสารสัญญา และรับมอบหมายงานจาก ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการลูกค้าสัมพันธ์ หรือผู้ช่วยผู้จัดการแผนก เจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์ ต้องศึกษาข้อมูลในเอกสารสัญญา หากพบว่าข้อมูลไม่ชัดเจน ต้องสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายขายและทำการประสานงานกับลูกค้าเพื่อขอข้อมูลรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าเพิ่มเติม หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์ออกเอกสาร Event Function และส่งเอกสารให้ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ทบทวนอนุมัติ และดำเนินการจัดส่งเอกสาร Event Function ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด, เจ้าหน้าที่กราฟฟิค และควบคุมกระบวนการจัดงาน ให้เป็นไปตาม Event Function 2.) ส่งมอบพื้นที่ให้ลูกค้า ฝ่ายปฏิบัติการลูกค้าสัมพันธ์แจ้งลูกค้าเข้ามาตรวจสอบความถูกต้อง หากตรวจพบว่างานไม่ได้ตามที่กำหนดให้หน่วยงานลูกค้าสัมพันธ์ ออกเอกสาร Non-Conformance Report และแจ้งหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องแก้ไข หากพื้นที่การใช้บริการไม่มีส่วนแก้ไข ลูกค้ารับมอบพื้นที่โดยการเซ็นรับใบใบส่งมอบพื้นที่สำหรับงานประเภทนิทรรศการกับกิจกรรมพิเศษ 3.) การดูแลลูกค้าระหว่างจัดงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการลูกค้าสัมพันธ์คอยประสานงานกับลูกค้า กรณีลูกค้ามีความต้องการเพิ่มเติม เจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์ประสานงานแผนกที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ (ในกรณีไม่มีค่าใช้จ่าย) ในกรณีมีความต้องการเพิ่มเติมของลูกค้ามีค่าใช้จ่าย เจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์จัดทำใบเสนอราคาเพิ่มเติมโดยอ้างอิงราคากลาง และประสานงานแผนกที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ หากกรณีลูกค้าขอต่อรองราคารนอกเหนือจากที่ระบุในสัญญาให้แจ้งไปที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายขายเพื่อประสานงานต่อกับลูกค้า

4.) การตรวจสอบเอกสาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการลูกค้าสัมพันธ์ ต้องมีความแม่นยำในการตรวจสอบ Event Function ใบส่งมอบพื้นที่ และรายงานต่างๆ หากพบว่าข้อมูลไม่ถูกต้องหรือไม่แน่ใจ ให้สอบถามหัวหน้าบังคับบัญชาและแก้ไขให้ถูกต้อง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

“ตำแหน่งช่างไฟฟ้า ควรมีสรรณะดังนี้ เป็นผู้ที่จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขา ช่างไฟฟ้า เป็นผู้ที่มีใจรักในงานด้านบริการ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น และเป็นบุคคลที่มีความอดทนต่อการทำงานที่มีภาวะกดดันได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 48, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการด้านตำแหน่งงานและสรรณะที่เหมาะสมกับอาชีพศึกษา สรุปรวม คือ อุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลาย อาทิ สถานที่จัดงาน โรงแรมที่พัก ผู้จัดการ และผู้รับเหมาช่วงต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นตำแหน่งงานและสรรณะจึงมีความหลากหลายเช่นกัน อาทิ ตำแหน่งช่างไฟฟ้า ควรมีสรรณะรักในงานด้านบริการ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น และเป็นบุคคลที่มีความอดทนต่อการทำงานที่มีภาวะกดดันได้ เป็นผู้จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างไฟฟ้า ฝายขายพื้นที่ศูนย์แสดงสินค้า มีความรู้รอบด้าน เรื่องการบริหารจัดการ เอกสาร การส่งมอบพื้นที่ การประสานงานภายนอกและภายใน เป็นต้น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ Operations ต้องมีทักษะในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร การทำงานด้านเอกสาร มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่างๆ ส่วนการตลาด ควรมีความเข้าใจพื้นฐานของการตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นต้น

ประเด็นคำถามที่ 5. ข้อเสนอแนะการพัฒนาสรรณะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ของผู้ประกอบการไมซ์

“วิชาชีพการจัดประชุม และนิทรรศการนี้ มักจะถูกมองข้าม และไม่ได้รับความสนใจจากนักเรียน หรือผู้ที่จบการศึกษาที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องด้วยความท้าทาย ความลำบากในวิชาชีพ เมื่อเทียบกับวิชาการท่องเที่ยว การจัดการโรงแรมที่น่าจะสบายกว่า ดังนั้น จะขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเองที่ต้องมีความมุ่งมั่น และเข้าใจในวิชาชีพนี้ ก่อนที่จะเข้ามาศึกษา เรียนรู้ถึงอนาคตของสาขาธุรกิจไมซ์ ที่มีความท้าทายความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์อย่างมาก อีกทั้งยังเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ได้ไม่แพ้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแต่อย่างใด สถาบันการศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อผู้ที่จบการศึกษาในวิชาชีพไมซ์ เพื่อให้สามารถต่อยอดธุรกิจ

หลังจากจบการศึกษาที่มีคุณภาพแล้ว และเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการที่จะพึงพอใจกับการรับนักเรียนที่จบหลักสูตร เข้าทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“อยากให้หลักสูตรครอบคลุมการทำงานระดับช่างทั้งหมด ทั้ง AV สำหรับการทำงานแบบประชุม ระบบ แสง สี เสียง Special Effects ต่างๆ ในงานอีเวนต์ ตลอดจนระบบไฟฟ้าในงาน Exhibition ทุกประเภท การเชื่อมต่อระบบไฟฟ้า หรือ หรือสัญญาณต่างๆ ระหว่างอุปกรณ์ภายในของสถานที่ กับอุปกรณ์ภายนอก รวมถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ และเทรนด์ของงานไมซ์ ที่เกี่ยวข้องกับสายงานนั้น เทคนิคและมาตรฐานการทำงานของการจัดเตรียมงาน (สำหรับสถานที่จัดงานและออกาไนเซอร์)” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 40, 2565)

“จัดทำ Workshop กับบริษัทใน MICE Industry เพื่อให้เห็นถึง การทำงานจริง และ สร้างเครือข่ายเพื่อนาคต เปิดโอกาสให้มีการฝึกงานและทำงานจริง โดยผ่านบริษัทฯ และให้ Credit ในการทำงาน และสร้าง online platform เพื่อ ให้มีการ ติดต่อกัน และเข้ากับ New Generation” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“มุมมองของผู้บริหารสถานที่จัดงาน (Venue Management) อยากให้มีการยกระดับความรู้ ความสามารถของบุคลากรในตลาดไมซ์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานที่ เนื่องจากลูกค้ามักเปรียบเทียบ สถานที่จัดงานกับประเทศต่างๆ ในแถบเอเชีย เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศสามารถแข่งขันได้ รวมถึงคนของเราต้องปรับตัวให้เข้ากันกับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นทำให้อุตสาหกรรมไมซ์เข้มแข็ง สร้างมาตรฐานในระดับสากลได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรนั้นจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อเพิ่มศักยภาพทั้งของผู้เรียนและผู้สอน และ เป็นการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ให้เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรม เน้นการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเริ่มที่ตัวผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆที่อยู่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ และมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆเข้าไปให้ความรู้แบบอบรมเชิงปฏิบัติการจริง จะทำให้มีความเข้าใจถึงเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการเพิ่มการเรียนการสอนให้ตระหนักถึงจิตใจในการให้บริการ ปลูกฝังด้านคุณธรรมและจริยธรรม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“เนื้อหาหลักสูตรทางทฤษฎีให้ครอบคลุมวิชาที่เขาจะต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมไมซ์ เช่นวิชาการตลาด ,ทักษะคอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆที่ต้องใช้ ภาคปฏิบัติ เน้นภาคปฏิบัติที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เจอสถานการณ์จริง ลงมือทำจริงด้วยตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“การศึกษาต้องมีหลักสูตรที่เด็กเข้าใจในโครงสร้างของ อุตสาหกรรมไมซ์ ด้านความรู้พื้นฐาน หลักสูตรการเรียนจากประสบการณ์จริงจากอุตสาหกรรม ไม่เรียนเพียงแค่ว่าทฤษฎีอย่างเดียว การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่ทำงานโดยตรง ให้มีส่วนร่วมและโอกาสในการร่วมประชุม หรือ ร่วมโครงการ จำนวนชั่วโมงการมีมาตรฐานที่ภาคการศึกษาทำได้ และใช้ innovation, Technology ในการสร้างเสริมการเรียนรู้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“มีการเพิ่มตัวอย่างจริงที่เป็นปัจจุบัน เปิดให้วิทยากรนอกที่ทำงานในอุตสาหกรรมเข้ามาพูดคุยหรือสอน มีการได้ลงไปทำงานสถานที่จริง มีโปรเจกต์ที่ได้จัดงานเล็กๆ ขึ้นมาจริงๆ ลักหนึ่งงานมีทัศนศึกษาในงานประชุมหรือนิทรรศการที่จัดโดยหน่วยงานพันธมิตร” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ควรสร้างความเข้าใจให้กับครูผู้สอนที่สามารถถ่ายทอดความรู้ และความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ ให้กับนักเรียนที่เลือกเรียนในสาขาวิชานี้ หลักสูตรไมซ์ ไม่สมควรเป็นแค่วิชาเลือกที่อยู่ภายใต้หลักสูตรอื่น อาทิเช่น หลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจ, หลักสูตรการโรงแรม, หรือหลักสูตรการท่องเที่ยว แต่หลักสูตรวิชาดังกล่าวสามารถเข้ามาเป็นส่วนประกอบในหลักสูตรไมซ์ และสามารถทำให้นักศึกษาเข้าใจภาพอุตสาหกรรมไมซ์ได้อย่างชัดเจน เกี่ยวกับพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรไมซ์ในการเรียน อนึ่ง ครูผู้สอนควรจะได้รับกรอบมาจากนักอุตสาหกรรมไมซ์ในวงการ เพื่อสร้างความเข้าใจในองค์ประกอบอุตสาหกรรมไมซ์อย่างชัดเจน หลักสูตรควรจะมีเนื้อหาอันเกี่ยวข้องในส่วนของนักเรียน ในการเข้าปฏิบัติงานจริงในองค์กรหรือบริษัท ที่ประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมไมซ์ เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างเป็นรูปธรรมจากการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

“การที่จะพัฒนาสมรรถนะ ผู้ที่มีความสนใจในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) นั้น หลักสูตรจะต้องสามารถนำเสนอภาพรวมที่ครอบคลุมในทุกๆ ด้านเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาพการจัดการประชุมและนิทรรศการในทุกมิติ โดยอาจให้ผู้ประกอบการหรือผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านมาช่วยเป็นผู้มอบองค์ความรู้และสะท้อนภาพความต้องการสมรรถนะในแต่ละด้านโดยตรงให้กับผู้เรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการด้านข้อเสนอแนะการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สรุปโดยรวม คือ ยกกระดับมาตรฐานและคุณภาพสมรรถนะของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ให้เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรม เน้นการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเริ่มที่ตัวผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เข้าไปให้ความรู้แบบอบรมเชิงปฏิบัติการจริง จะทำให้มีความเข้าใจถึงเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นคำถามที่ 6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

“ขอสนับสนุนสถาบันการศึกษาในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพใหม่ และมีความตั้งใจที่จะเข้ามาสู่ธุรกิจนี้ เพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนาให้เติบโต ก้าวหน้ากว่าประเทศอื่นๆ ทั้งด้านทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพที่แข่งขันได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 39, 2565)

“การทำ career path ให้เห็นเป็นรูปธรรม เพื่อที่นักศึกษาจะสามารถเห็น และเข้าใจการเติบโตในสายงาน และไม่ give up ไปก่อน คำว่าสายงาน MICE เป็นคำที่ abstract สำหรับคนที่อาจจะไม่ได้ทำสายงานนี้ ซึ่งที่จริงแล้ว มีหลายด้าน เช่น ด้าน Marketing , digital หรือ Graphic ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดไปได้ ไม่ได้จำกัดเฉพาะคนที่เรียนวิชานี้ ดังนั้น อาจต้องหา platform เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษาและ อาจารย์” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 41, 2565)

“พัฒนากำลังคนไมซ์ ตั้งแต่ต้นน้ำ การศึกษาจนถึงปลายน้ำ ผู้ประกอบการไมซ์ให้สอดคล้องรวมเป็นหนึ่งเดียว รวมถึงการพัฒนาสินค้าและบริการ ที่เกี่ยวเนื่องของเรา ประเทศไทยยังมีโอกาสมากกว่าประเทศอื่นใน ASEAN สร้างคนให้ตรงกับความต้องการในแต่ละสายงานของอุตสาหกรรมไมซ์ เชื่อมโยงผู้ประกอบการไมซ์ ราชการ เอกชน สถาบันการศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทย” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 42, 2565)

“การพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรน่าจะช่วยให้มีการเพิ่มสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันและสร้างประโยชน์ต่อสังคม พัฒนาให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดสุขภาวะทั้งในด้านสุขภาพ ความฉลาดรู้สังคมและอารมณ์อย่างสมดุลรอบด้าน เน้นการวัดผลแบบสมรรถนะแทนการท่องจำเนื้อหา วัดผลจากการนำความรู้มาใช้งานและต่อยอดให้เกิดประโยชน์สูงสุด” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 43, 2565)

“การคัดเลือกเด็กนักเรียน หรือครูผู้สอนต้องมีความสนใจและเข้าใจอุตสาหกรรมไมซ์จริงๆ” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 44, 2565)

“ผลลัพธ์ของผู้เรียน ต้องมีการประเมิน ที่มากกว่าข้อสอบที่กำหนด การมีวิทยากรในอุตสาหกรรมไปแชร์เพื่อเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจลักษณะ และ การปฏิบัติจริง ให้กับทั้ง คณาจารย์ ผู้สอน และ นักศึกษา ควรจะมีสัดส่วนที่มากกว่าสอนทฤษฎีแต่ในห้องเรียน” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 45, 2565)

“ส่วนตัวมองว่าอุตสาหกรรม MICE คืออุตสาหกรรมที่เน้นการจัดการ บริหารคนและงานขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นทักษะที่สามารถประยุกต์ใช้กับการทำงานด้านอื่นๆ ได้ นี่คือนิ่งในจุดแข็งที่จะดึงคนที่มีศักยภาพเข้ามาในวงการ แต่เราอาจจะต้องมองหาจุดแข็งอื่นๆ มาเสริมเพื่อให้อุตสาหกรรมนี้ดูน่าสนใจมากขึ้นสำหรับคนที่มีศักยภาพแต่ไม่ได้สนใจ หรือไม่รู้จักวงการนี้ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่จะมีส่วนอย่างยิ่งในการผลักดันอุตสาหกรรมนี้ในอนาคต ในยุคที่เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาส่งเสริม และ แทนที่อุตสาหกรรมเราได้” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 46, 2565)

“หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ควรจะมีการปรับเนื้อหาให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ในระยะเวลา 3 ปีครั้ง หรือ 5 ปีครั้ง เพื่อความเหมาะสมและสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของการปรับปรุงหลักสูตรตามสถานการณ์ปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรม” (ผู้ให้ข้อมูลหลักหมายเลข 47, 2565)

มุมมองของผู้ประกอบการด้านอื่นๆ สรุปโดยรวม คือ ควรจะมีการปรับเนื้อหาของหลักสูตร ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ในระยะเวลา 3 ปีครั้ง หรือ 5 ปีครั้ง เพื่อความเหมาะสม และสร้างความเข้าใจตามสถานการณ์ปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรม ร่วมสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพไม่ซ์ และมีความตั้งใจที่จะเข้ามาสู่ธุรกิจนี้ เพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนาให้เติบโต ก้าวหน้ากว่าประเทศอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทยต่อไป

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่มเป้าหมายหลักรวมทั้งหมด 48 ราย สามารถสรุปเป็น สมรรถนะหลักของบุคลากรในระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไม่ซ์ตามรายละเอียดดังตาราง เปรียบเทียบดังนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตรไม่ซ์)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดการประชุมและนิทรรศการ	สรุปผลวิจัย
ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านคุณธรรม และคุณลักษณะ 2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง (ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความรับผิดชอบ) 3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ (ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถประยุกต์ใช้	คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes) ระดับปฏิบัติการ 1. มีความรู้ในการจัดการประชุมและนิทรรศการ 2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดการประชุมและนิทรรศการ 3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน 4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์	สมรรถนะหลักของบุคลากรในระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไม่ซ์ 4 ด้านหลัก 1. ด้านคุณลักษณะ มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะทางด้านศิลปะ สามารถเสนอความคิดเห็นในงานอย่างสร้างสรรค์ ควร มีสมรรถนะรักในงานด้านบริการ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น มีความอดทนต่อการทำงานที่มีภาวะกดดันได้ มีความละเอียดรอบคอบ และทำงานเป็น

ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตรใหม่) (ต่อ)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดการประชุมและนิทรรศการ	สรุปผลวิจัย
	<p>5. มีความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (Safety & Hygiene)</p>	<p>teamwork ได้ดี และสามารถรับการเปลี่ยนแปลงหน้าที่งานที่เกิดขึ้นได้เป็นประจำ</p> <p>2. ด้านทักษะ สื่อสาร</p> <p>ภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ อาทิ การทำงานตามขั้นตอนด้วยภาษาอังกฤษได้ สื่อสารภาษาอังกฤษได้อ่านสื่อหรือเอกสารสารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมถึงจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ในขั้นพื้นฐานทักษะในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร</p> <p>3. ด้านความรู้ มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ อาทิ รู้จักความหมายของการจัดประชุมและนิทรรศการแต่ละประเภทได้ เข้าใจเป้าประสงค์และจุดประสงค์ของการจัดประชุมและนิทรรศการในแต่ละประเภท</p>

ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตรใหม่) (ต่อ)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ	สรุปผลวิจัย
		<p>และสามารถเข้าใจความแตกต่างและจำแนกประเภทของการจัดประชุมและนิทรรศการได้ มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่างๆ</p> <p>4. ด้านทัศนคติ มีทัศนคติ (Attitude) ที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรม, มี mindset ที่ยอมรับในอาชีพ, เข้าใจโครงสร้างงาน (Organization chart), เข้าใจในบุคลิกภาพพื้นฐานที่ควรมี, มีใจรักในการบริการ (service mind) และมีศักยภาพ (Skill) ขั้นพื้นฐานที่พึงจะมีในการทำงานในอุตสาหกรรมใหม่</p> <p>5. ลักษณะอื่นๆ ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและสามารถนำเทคโนโลยีระบบดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานจริง ออกแบบสื่อเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ มีความเข้าใจพื้นฐานของการตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพใหม่</p>

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 กลุ่มเป้าหมายหลักมีความประสงค์ให้พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั้งผู้สอนและนักเรียนตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์ เพื่อให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการมีความเป็นสากลและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย เป็นการวิจัยเพื่อกำหนดกรอบสมรรถนะของหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้ 1.) ศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องจากมุมมองผู้บริหารของอาชีวศึกษา 2.) ศึกษาสมรรถนะบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์กับความคาดหวังของผู้ประกอบการ และให้สอดคล้องกับทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียน และ 3.) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรไมซ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ และให้สอดคล้องตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการวิจัยในหลายขั้นตอน ได้แก่ การทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ การพัฒนากำลังคนด้านไมซ์ในระดับอาชีวศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมไมซ์ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมไมซ์ และนำมาเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ทำให้สามารถสรุปเป็นแบบสัมภาษณ์ จากนั้นจึงดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยแนวคำถามแบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 6 สถาบัน ครูผู้สอนด้านไมซ์ (ครูประจำการ) จำนวน 2 ท่านต่อสถาบัน นักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) จำนวน 20 ราย และ ผู้ประกอบการไมซ์ จำนวน 10 บริษัท คัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไมซ์มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมีประสบการณ์ความชำนาญด้านอุตสาหกรรมไมซ์ และสามารถให้มุมมองความต้องการบุคลากรให้สอดคล้องกับสมรรถนะของตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการในระดับอาชีวศึกษา รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักในสัมภาษณ์ จำนวน 48 ราย รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลและนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นยืนยันการกำหนดกรอบสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สามารถนำเสนอสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดผู้วิจัยเลือกศึกษาสมรรถนะหลักของบุคลากรในอุตสาหกรรมจัดการประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ จากความหมาย องค์ประกอบและความสำคัญของอุตสาหกรรมไมซ์ จะเห็นได้ว่ามีหลากหลายอาชีพมีความแตกต่างกันหากจะต้องพัฒนาหลักสูตรให้ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ประกอบการ

ซึ่งการพัฒนาบุคลากรที่ขาดแคลนในการเรียนของอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการ เป็นอีกหนึ่งการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรไม่ซ้ำจากข้อมูลแบบสอบถามของผู้ประกอบการไมซ์ ความต้องการ (Demand) บุคลากรสำหรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานต่างๆ ยังมีความต้องการจำนวนมาก เพื่อรองรับการกลับมาของธุรกิจหลังการระบาดใหญ่โรคโควิด-19 (Post- Pandemic)

ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ สามารถเห็นภาพรวมของกรอบหลักสูตรไมซ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงการจัดประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (หลักสูตรไมซ์) ที่ควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ ตามสมรรถนะอาชีพโดยยึดกรอบโครงสร้างของมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) และในอนาคตต้องผ่านการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพจากหน่วยงานรับรองหลัก คือ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน.

บทสรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มของการวิจัยแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (ไมซ์) ในประเทศไทย ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย พบข้อสรุปของผู้ให้ข้อมูลหลักตามประเภทดังนี้

5.1 ข้อสรุปจากผู้บริหารการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ด้านวิสัยทัศน์ของการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สรุปโดยรวม คือ พัฒนายกระดับหลักสูตรฯ ให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) และเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพิ่มเติมสมรรถนะด้านทักษะ อาทิ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเสริมด้านการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าแสดงออก เพิ่มเติมสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งเสริมสร้างการฝึกประสบการณ์จริงนอกห้องเรียนจากผู้ประกอบการ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมายและเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับ พงศธร ลิมปนเวทย์สกุล และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) มีทักษะการสื่อสารที่ดีมีความรู้หลายภาษา และ พงศธร ลิมปนเวทย์สกุล และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) ยังกล่าวถึง มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลหมายเลข 2, 3 และ 6 เช่นเดียวกับ นุช สัทธาฉัตรมงคล, เกิดศิริ เจริญวิศาล และพิทักษ์ คีรวิงศ์ (2562) สำหรับ แผนด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) เห็นว่าการฝึกอบรมสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรได้ เป็นไปตาม สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) ซึ่งเป็นหนึ่งในการพัฒนาสมรรถนะของผู้ประสานงานการจัดประชุมตามที่ *ศุภกานต์ พวงช่อ และพัทธริยา หล้าเพ็ชร (2562)* สรุปคือจำเป็นให้มีส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการเข้าอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายใน ภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม

ไมซ์ สามารถนำความรู้ประสบการณ์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนยกระดับทดสอบสมรรถนะอาชีพตามมาตรฐานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพในกรอบวิชาชีพ การจัดการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านวิชาชีพและด้านทักษะเทคโนโลยีอันทันสมัยใหม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์การจัดการ กิจกรรมการฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติจริง (On the job training) เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ นำมาประยุกต์สู่การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ สร้างขวัญ กำลังใจ และการยกย่องเชิดชูเกียรติ พัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมทางด้านวิชาชีพครู ส่วนการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตร บูรณาการ การเรียนรู้ทั้งในด้านองค์ความรู้ การฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และควมมีคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับสถานประกอบการหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นสามารถพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยได้เป็น หลักสูตรเทียบเคียงกับมาตรฐานสากลเชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ และกรอบคุณวุฒิ วิชาชีพ และนอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ คือ พัฒนาคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานระดับสากล ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงในสถาน ประกอบการที่มีคุณภาพ สร้างพัฒนาเครือข่ายร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อการผลิตกำลังคนใน อุตสาหกรรมไมซ์ให้มีคุณภาพสูงตรงตามความต้องการ อีกทั้งพัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะกับวิชาชีพ ทั้งภาษา และเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง

5.2 ข้อเสนอจากครูผู้สอนด้านไมซ์ (ครูประจำการ)

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและ นิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย คือ มีความเห็นแตกต่างเพื่อนำมา ปรับปรุงโครงสร้างให้ทันสมัยต่อความต้องการของผู้ประกอบการ โดยให้ถอดสมรรถนะในแต่ละ วิชาชีพให้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ เพิ่มวิชาเลือกให้สอดคล้องกับแต่ละสายอาชีพ เช่นกัน เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล ตอบสนองการจัดการประชุมในรูปแบบ ออนไลน์ตามความต้องการในยุคปัจจุบัน เป็นไปตามความเห็นจาก *วัชรภรณ์ สุรภี และ ฉลองศรี วิมลสมพงศ์ (2556)* เพราะงานมีลักษณะยืดหยุ่นต้องปรับเปลี่ยนตามความต้องการของลูกค้า สมรรถนะของครูผู้สอน ตามแนวคิดของ *นุช ลัทธธำถรมงคล, เกียรติรี เจริญวิศาล และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2562)* ซึ่งการอบรมจะเป็นวิธีการเพื่อลดช่องว่างของทักษะตามคำแนะนำของ *สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) ภูวดล งามมาก (2563)* พบว่ามีปัญหาในการขาดแคลน ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ทักษะ และลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ คือ สมรรถนะของครูผู้สอนไมซ์เริ่มต้นจากครูสอนด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นการปรับสมรรถนะหลัก คือ การเพิ่มองค์ความรู้ไมซ์ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยสามารถเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ ไมซ์ได้ เข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตรไมซ์อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาครูสู่การรับรองคุณวุฒิวิชาชีพไมซ์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่มีคุณภาพ ความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีพที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรม

ไม่ชอบอย่างมืออาชีพ *ภูวดล งามมาก (2563)* พบว่ามีปัญหาในการขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ทักษะ และลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ เป็นอีกหนึ่งในการสร้างรายได้ ให้แก่ประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อก้าวผ่านจากประเทศในระดับ ปานกลางไปสู่ประเทศในระดับสูงอย่าง ยั่งยืน ดังนั้น มุมมองของครูผู้สอนมีความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีพที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมไมซ์ อย่างมืออาชีพ สรุปโดยรวม คือ นักเรียนที่เรียนหลักสูตรนี้ยังมีจำนวนยังน้อยมากเมื่อเทียบกับความ ต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ในแต่ละสาขา ดังนั้นความคาดหวังของครูผู้สอนจึงต้องการพัฒนา ผู้เรียนให้มีจำนวนมากขึ้นและมีคุณภาพและสามารถทำงานในสถานประกอบการได้ตรงตามสาขา วิชาซึ่งสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพไมซ์เพื่อก้าวสู่ สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ของครูผู้สอนเหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์ สรุปโดยรวม คือ มีความคิดเห็นแตกต่างด้านการ ประเมินผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ บางแห่งยังไม่มีมีการประเมินผลแต่ส่วนใหญ่มีการประเมินผลอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสมกับหลักสูตรซึ่งเป็นสาขาเปิดใหม่ที่เน้นด้านการจัดกิจกรรมให้ทั้งครูผู้สอนและ นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงนอกห้องเรียน ปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมนของ สถาบันอาชีวศึกษาขอเปิดสอนสาขาไมซ์เพิ่มเติมในระดับ ปวส. ทั้งนี้ *วัชรภรณ์ สุรภี และ ฉลองศรี วิมลสมพงศ์ (2556) และพงศธร ลิ้มปนเวทย์สกุล และธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์ (2559)* พบว่าคุณลักษณะที่ ควรมีของบุคลากรในธุรกิจการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ ได้แก่ มีทักษะการสื่อสารที่ดีมี ความรู้หลายภาษา ครูผู้สอนมีทัศนคติมุมมองกับสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตร คือ โดยภาพรวม สมรรถนะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรนี้มีพื้นฐานรักในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ กล้าแสดงออก กล้าแสดง ความคิดเห็น และมีการทำงานเป็นทีมที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารที่ดี อาจต้องเพิ่ม ด้านภาษาอังกฤษ และลงมือปฏิบัติงานจริงให้เพิ่มขึ้น การพัฒนาบุคลากรอาชีพสู่การเป็นมืออาชีพใน อุตสาหกรรมไมซ์ ในฐานะครูผู้สอนต้องการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานบันการศึกษา และ ผู้ประกอบการไมซ์ในมุมมองของความต้องการ (Demand) *ศุภกานต์ พวงซ้อ และพัทริยา หลักเพ็ชร (2562)* พูดถึงแรงบันดาลใจในการทำงาน ความต้องการของครูผู้สอนต้องการได้รับการสนับสนุนความ ร่วมมือจากผู้บริหารสถานบันการศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์ สรุปโดยรวม คือ ด้านการอบรมองค์ ความรู้ส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมอบรมอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานที่ดูแลเรื่องไมซ์ เปิดโอกาสให้ ทำ ความร่วมมือ (MOU) กับสถานประกอบการให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทวิภาคีของนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกงานในสถานประกอบการจริงโดยไม่เลือกเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ข้อเสนอแนะมุมมองของครูผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรฯ ซึ่งสอดคล้องกับ การพัฒนาหลักสูตรแก่นักเรียนอาชีวศึกษาและผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานรุ่นใหม่ในการเตรียมความพร้อม ด้านทักษะให้สอดคล้องต่อตลาดแรงงาน (*Arkan, 2016; LIce, A. 2018 และ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (2563)*) ซึ่งปัจจุบันหลักสูตรการจัดประชุมและนิทรรศการหลักสูตรปี 2563 ได้ถูก นำมาพัฒนาโดยยึดโยงกับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพซึ่งครอบคลุมกับทักษะที่นักเรียนต้องมีและ

คุณสมบัติของนักเรียนที่สถานประกอบการต้องการ เพียงแต่ยังไม่สามารถเข้าสอบเทียบคุณวุฒิวิชาชีพได้ เพราะขาดคุณสมบัติอายุการทำงานต้องอย่างน้อย 3 ปี จึงจะสามารถเข้าสอบได้นอกจากนี้ ผู้สอนไมซ์ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ประกอบการให้มากขึ้น เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกงานและทำงานจริง อีกทั้งให้มีการจัดการอบรมอย่างต่อเนื่องและมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอจากนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) คือ มีความเข้าใจหลากหลาย ทั้งไม่เข้าใจ ระดับปานกลาง และเข้าใจมาก ต้องการให้สถาบันการศึกษายกระดับสื่อการเรียนรู้ของหลักสูตรฯ สรุปโดยรวม คือ จัดตั้งศูนย์ หรือห้องจำลองที่เน้นปฏิบัติและลงมือทำจริง มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการจัดงานที่เต็มรูปแบบมากขึ้นโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีแสงสีเสียง และสร้างบริษัทจำลอง เพื่อให้นักเรียนไมซ์จะได้ลงมือทำจริงเรียนรู้นอกห้องเรียนมากกว่าทฤษฎี ร่วมกับผู้ประกอบการ มีแหล่งการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ในรูปแบบทวิภาคีที่มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ คือ รูปแบบการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติการทวิภาคี เหมาะสมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระยะเวลา 2 ปี ได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการในหลายๆ ด้าน โดยเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แต่ในด้านภาคปฏิบัติ นั้นหากต้องการให้มีประสบการณ์มากพอให้นักเรียนต้องหมั่นหาโอกาสให้กับตัวเองอย่างต่อเนื่อง สมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรนี้ คือ เรียนหลักสูตรนี้แล้วสามารถไปปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ มีบุคลิกภาพที่ดี ได้ลองออกแบบงานต่างๆ หลากหลายรูปแบบ มีความกระตือรือร้น สามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความอดทนและไหวพริบกิริยาท่าทางดูดีและดูคล่องตัว ต้องรู้วิธีการให้บริการการพูดคุยการเข้าสังคมเป็นอย่างดี และจบหลักสูตรนี้หางานง่าย สมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ที่พึงประสงค์หลังจบการศึกษาแล้ว คือ ได้รับองค์ความรู้พื้นฐานครอบคลุมในทุกสายงานของไมซ์ มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษพื้นฐาน กล้าที่จะสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการบริหารจัดการงานไมซ์ ต้องมีความพร้อม ละเอียดรอบคอบ มีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงของงาน ใจรักบริการ และสามารถทำงานเป็นทีมได้ ควรปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ที่เรียนมากขึ้น เพราะนักเรียนนักศึกษาจะได้เรียนหลักสูตรวิชาที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ การพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ คือ พัฒนาสมรรถนะตนเอง โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ ด้านการออกแบบสามมิติ พัฒนางานการสร้างความคิดสร้างสรรค์ ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมประสบการณ์และปฏิบัติงานได้จริงจากผู้ประกอบการ นักเรียนมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านอื่นๆ คือ พัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมมีความทันสมัยด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพิ่มองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เสริมด้านเทคโนโลยี ศึกษานอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพการศึกษามากขึ้น

มีผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมมาให้องค์ความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เปิดบริษัทจำลองเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้นักเรียนเห็นการปฏิบัติงานจริง

5.4 ข้อสรุปจากผู้ประกอบการไมซ์

ความต้องการ (Demand) บุคลากรสำหรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานต่างๆ ผู้ประกอบการมีความคาดหวังกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย คือ อุตสาหกรรมไมซ์ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้าน ดังนั้นความคาดหวังจากนักเรียนนอกจากความรู้ทางด้านวิชาชีพเฉพาะไมซ์แล้ว ทักษะทางด้านภาษาสากล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารต้องมีความพร้อมและประสิทธิภาพ สมรรถนะหลักต้องความรู้กับอุตสาหกรรม (ท่องเที่ยว) (Knowledge) ซึ่งอาจจะไม่ต้องแยกแยะว่าเน้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบไหน (Leisure, MICE) จะเข้าใจถึงห่วงโซ่อุตสาหกรรมทั้งระบบ การพัฒนาสมรรถนะครูประจำการต่อหลักสูตร คือ สมรรถนะผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้หลักสูตรนี้สำเร็จและนักเรียนสามารถเข้าใจถึงแก่นแท้ของการปฏิบัติงานจริงจากสายอาชีพไมซ์ ครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมเข้าร่วมปฏิบัติงานจริงกับองค์กรพันธมิตร เพราะความรู้จากตำราที่เป็นทฤษฎีใช้ได้บางส่วน แต่หลายส่วนจากอุตสาหกรรมไมซ์จะสอนได้ต้องมาจากประสบการณ์ทำงานจริง นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มพูนองค์ความรู้ศึกษานโยบายของเมือง และนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระดับประเทศเพื่อนำข้อมูลมาแชร์ส่งต่อความรู้ให้นักเรียนได้ทราบเพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ นำมาพัฒนาหลักสูตรให้ก้าวทันสมัย ซึ่ง ทศนคติมูมมอง ข้อเสนอแนะกับสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน คือ ด้านทัศนคติที่ดีต่องาน ใจรักในงานบริการเป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น และความเข้าใจที่ถูกต้องต่อวิชาชีพนี้ มีความสนใจงานไมซ์ มีความต้องการที่จะเรียนรู้ศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนี้ต่อไป สามารถทนต่อความกดดัน แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีสติ และทักษะที่ดี มีความละเอียดรอบคอบ และทำงานเป็น teamwork ได้ดี และสามารถรับการเปลี่ยนแปลงหน้าที่เกิดขึ้นได้เป็นประจำ ตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับอาชีวศึกษาในสถานประกอบการและแต่ละตำแหน่งควรมีสมรรถนะที่แตกต่าง เพราะ อุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลาย อาทิ สถานที่จัดงาน โรงแรมที่พัก ผู้จัดงาน และผู้รับเหมาช่วงต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นตำแหน่งงานและสมรรถนะจึงมีความหลากหลายเช่นกัน อาทิ ตำแหน่งช่างไฟฟ้า ควรมีสมรรถนะรักในงานด้านบริการ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกกระตือรือร้น และเป็นบุคคลที่มีความอดทนต่อการทำงานที่มีภาวะกดดันได้ เป็นผู้ที่จบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้า ฝายขยายพื้นที่ศูนย์แสดงสินค้า มีความรู้รอบด้านเรื่องการบริหารจัดการ เอกสารการส่งมอบพื้นที่ การประสานงานภายนอกและภายใน เป็นต้น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ Operations ต้องมีทักษะในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร การทำงานด้านเอกสาร มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่างๆ ส่วนการตลาดควรมีความเข้าใจพื้นฐานของ

การตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตร คือ ยกกระดับมาตรฐานและคุณภาพสมรรถนะของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ให้เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรม เน้นการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเริ่มที่ตัวผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เข้าไปให้ความรู้แบบอบรมเชิงปฏิบัติการจริง จะทำให้มีความเข้าใจถึงเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น และควรจะมีการปรับเนื้อหาของหลักสูตรให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ในระยะเวลา 3 ปีครั้ง หรือ 5 ปีครั้ง เพื่อความเหมาะสม และสร้างความเข้าใจตามสถานการณ์ปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรม ร่วมสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพใหม่ และมีความตั้งใจที่จะเข้ามาสู่ธุรกิจนี้ เพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนาให้เติบโต ก้าวหน้ากว่าประเทศอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทยต่อไป

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย สามารถสรุปผลการศึกษได้ตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสมรรถนะที่เกี่ยวข้องในมุมมองของผู้บริหารของอาชีวศึกษาในประเทศไทย

ผู้บริหารสถาบันการศึกษาด้านวิสัยทัศน์ของการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย โดยเน้นการพัฒนายกระดับหลักสูตรฯ ให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพการจัดการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพราะปัจจุบันหลักสูตรพัฒนาจากพื้นฐานของหลักสูตรท่องเที่ยว ซึ่งสมรรถนะมีความแตกต่างอาจยังไม่ตรงกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพใหม่ 5 ตำแหน่งงานที่สำคัญ คือ สาขาอาชีพการจัดการจัดการประชุม สาขาอาชีพการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ สาขาอาชีพการจัดการสถานที่จัดงาน สาขาอาชีพการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และสาขาอาชีพการจัดการงานอีเวนต์โดยทั้ง 5 สาขาอาชีพนี้มีสมรรถนะร่วมกัน 4 สมรรถนะหลักประกอบด้วย

1. มีความรู้เรื่องการจัดการประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ รู้จัก ความหมายของการจัดการประชุมและนิทรรศการแต่ละประเภทได้ เข้าใจเป้าประสงค์และจุดประสงค์ของการจัดการประชุมและนิทรรศการในแต่ละประเภท และสามารถเข้าใจความแตกต่างและจำแนกประเภทของการจัดการประชุมและนิทรรศการได้

2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 4 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การทำงานตามขั้นตอนด้วยภาษาอังกฤษได้ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ อ่านสื่อหรือเอกสารสารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมถึงจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้

3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การใช้ชุดโปรแกรมสำนักงานได้เป็นอย่างดีในการปฏิบัติงาน การใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และการใช้ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานได้

4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ มีทักษะทางด้านศิลปะ สามารถเสนอความคิดเห็นในงานอย่างสร้างสรรค์ และออกแบบสื่อเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

นอกจากการพัฒนาหลักสูตรแล้วยังคงต้องพัฒนาศักยภาพบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) ผู้ซึ่งเป็นเสาหลักในการถ่ายทอดองค์ความรู้สร้างรากฐานที่ดีให้นักเรียน นักศึกษา ส่งเสริมพัฒนากระดับความรู้ครูผู้สอน 4 ด้าน คือ 1.) **ด้านหลักสูตร** บูรณาการจัดฝึกร่วมกับผู้ประกอบการ เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรตามความต้องการของผู้ประกอบการตามสาขาวิชาชีพ เน้นการเรียนรู้แบบทวิภาคีฝึกร่วมในสถานประกอบการ 2.) **ด้านทักษะองค์ความรู้** ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการเข้าอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับไมซ์หรือเข้าฝึกงานในสถานประกอบการจริง (On the job Training) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 3.) **ด้านภาษา** ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าอบรมภาษาอังกฤษพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถ 4.) **ด้านลักษณะอื่นๆ** พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมทางด้านวิชาชีพครู สร้างขวัญกำลังใจ และการยกย่องเชิดชูเกียรติ สร้างศักยภาพทีมงานครูผู้สอนให้มีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์มากขึ้นเพราะอุตสาหกรรมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงและมีแนวคิดที่หลากหลายเสมอ

2. ศึกษาสมรรถนะที่คาดหวังของผู้ประกอบการของบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างก้าวกระโดดในช่วงก่อนโควิด-19 ทำให้การผลิตบุคลากรไม่เพียงพอขาดแคลนบุคลากรอย่างมากที่มีคุณภาพและความสามารถเฉพาะด้าน เพราะมีความหลากหลายของตำแหน่งงาน สำคัญที่สุดของบุคลากรที่จะเข้ามาร่วมทำงานในสายอาชีพนี้ คือ **ทัศนคติที่ดี (Attitude)** อาทิ เขาวินิจฉัย ปัญหา ความมีเกียรติในตนเอง ทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำ ความช่างสังเกตและใส่ใจรายละเอียด ความมีจิตบริการ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ทุกสถานการณ์ เป็นต้น ตำแหน่งงานในอุตสาหกรรมไมซ์มีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายแขนง อาทิ สถานที่จัดงาน โรงแรมที่พัก ผู้จัดงาน และผู้รับเหมา

ช่วงต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นตำแหน่งงานและสมรรถนะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่จบจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) คือ **เจ้าหน้าที่ประสานงาน (Coordinator)** ต้องมีทักษะพื้นฐานในการติดต่อประสานงานกับภายในและภายนอกองค์กร การทำงานด้านเอกสาร มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่างๆ ส่วนการตลาดควรมีความเข้าใจพื้นฐานของการตลาดทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นต้น นอกจากนี้ตำแหน่งงานผู้ประสานงาน ยังมีตำแหน่งงานที่รองรับสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่เรียนด้านไฟฟ้า คือ **ช่างไฟฟ้าใหม่** โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเห็นชอบประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุมการเดินทาง เพื่อเป็นรางวัลและการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions) และไทยเป็นประเทศแรกในโลกที่มีการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสำหรับบุคลากรวิชาชีพใหม่ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของการพัฒนาสมรรถนะฝีมือแรงงานไทยในระดับอาชีวศึกษา

3. เสนอแนะแนวทางกรอบสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการใหม่

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (2563) ได้กำหนดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดการประชุมและนิทรรศการ (MICE) เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการจัดประชุมและนิทรรศการให้มีมาตรฐานอาชีพ และคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ มีความเป็นสากลและเหมาะสมกับประเทศไทย คุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ประกอบด้วย 5 สาขาอาชีพหลัก คือ สาขาอาชีพการจัดการจัดการประชุม สาขาอาชีพการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ สาขาอาชีพการจัดการสถานที่จัดงาน สาขาอาชีพการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และ สาขาอาชีพการจัดการงานอีเวนต์โดยทั้ง 5 สาขาอาชีพนี้มีสมรรถนะร่วมกัน 4 สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย

1. มีความรู้เรื่องการจัดประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ รู้จักความหมายของการจัดประชุมและนิทรรศการแต่ละประเภทได้ เข้าใจเป้าประสงค์และจุดประสงค์ของการจัดประชุมและนิทรรศการในแต่ละประเภท และสามารถเข้าใจความแตกต่างและจำแนกประเภทของการจัดประชุมและนิทรรศการได้

2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ แบ่งเป็น 4 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การทำงานตามขั้นตอนด้วยภาษาอังกฤษได้ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ อ่านสื่อหรือเอกสารสารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมถึงจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้

3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ การใช้ชุดโปรแกรมสำนักงานได้เป็นอย่างดีในการปฏิบัติงาน การใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และการใช้ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานได้

4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 3 สมรรถนะย่อย ได้แก่ มีทักษะทางด้านศิลปะ สามารถเสนอความคิดเห็นในงานอย่างสร้างสรรค์ และออกแบบสื่อเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

คุณวุฒิวิชาชีพ ระดับ 3 และระดับ 4 เป็นทักษะที่เหมาะสมกับการเตรียมความพร้อมของผู้ปฏิบัติการระดับอาชีวศึกษา โดยมีคุณลักษณะ ทักษะที่แตกต่างกัน 5 สาขาวิชาชีพ ดังนี้ เป็นผู้ที่มีทักษะในการประสานงาน โดยทำหน้าที่ในการสนับสนุนการทำงานของโครงการ และประสานงานกับทีมงานทั้งภายในและภายนอก โดยเป็นบุคคลที่

1. มีความรู้ในการจัดประชุมและนิทรรศการ
2. สื่อสารภาษาอังกฤษในธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ
3. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
4. มีทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์
5. ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เป็นข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถและทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่างๆ ช่างไฟฟ้าสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัลและการแสดงสินค้า (MICE: Meetings Incentives Conventions Exhibitions) หมายถึง ช่างซึ่งประกอบอาชีพในงานติดตั้งระบบไฟฟ้าที่มีกำหนดการจัดงานชัดเจน โดยมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไม่เกิน 15 วัน ซึ่งรวมถึงงานแก้ไขและเพิ่มเติมระหว่างจัดงาน งานรื้อถอน งานขนย้ายและงานจัดเก็บ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบในระดับอาชีวศึกษา คือ ระดับ 1 คือ ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการทำงาน ที่ต้องมีหัวหน้าช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และทัศนคติในงาน เตรียมเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับงานติดตั้ง งานเดินสายเมน งานติดตั้งอุปกรณ์งานบริการระหว่างจัดงาน งานเปิด-ปิดไฟฟ้าตามรายการที่กำหนด งานแก้ไขและเพิ่มเติมระหว่างจัดงาน งานรื้อถอน งานขนย้าย งานตรวจสอบซ่อมแซมอุปกรณ์เบื้องต้น งานคัดแยก และงานจัดเก็บ

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปและการอภิปรายผล สามารถสรุปได้ว่าสมรรถนะหลักของบุคลากรในอุตสาหกรรมการจัดประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (หลักสูตรไมซ์) **ระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยที่เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ คือ ด้านคุณลักษณะ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ** โดยเสนอแนะให้มีการปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ ตามสมรรถนะอาชีพโดยยึดกรอบโครงสร้างของมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) อีกทั้งงานวิจัยนี้ควรจะนำไปต่อยอดในการขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน ที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมไมซ์ ให้มีทักษะ องค์ความรู้ในการบริหารจัดการงานไมซ์ที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังมุ่งไปตามนโยบายของรัฐบาลภายใต้โครงการ “ฝีมือชน คนสร้างชาติ” เป้าหมายคือการส่งเสริมให้เยาวชนไทยเรียนสายอาชีวะ และให้เด็กและผู้ปกครองปรับเปลี่ยนค่านิยมให้เข้าใจว่าความสำเร็จในชีวิตนั้น ไม่ได้อยู่ที่การมีปริญญา หากแต่การมีทักษะที่ตลาดต้องการ อีกทั้งยังหางานทำได้งานตามทักษะอาชีพที่เรียนมา และมีรายได้แน่นอน สร้างความเข้มแข็งของการศึกษาของประเทศไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

การพัฒนาสายอาชีพสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาตามความต้องการของผู้ประกอบการ จากการประชุมของคณะอนุกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา กลุ่มอาชีพไมซ์ (MICE) เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (กรอ.อค.)

ปัจจุบันสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ จำนวน 12 สถาบัน ดังนี้ 1.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น 2.) วิทยาลัยพัฒนชายการบางนา 3.) วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา 4.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี 5.) วิทยาลัยการอาชีพอุดรธานี 6.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา 7.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี 8.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี 9.) วิทยาลัยเทคนิคพังงา 10.) วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ 11.) วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ 12.) วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ซึ่งจะมีเปิดเพิ่มอีกจำนวน 4 สถาบัน ภายในปี 2566 ถือเป็นแนวโน้มที่ดีสำหรับการพัฒนากำลังคนของประเทศ รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรจึงได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ เร่งบริหารเครือข่ายผลิตพัฒนากำลังคนอาชีวะ โดยการจัดตั้งศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (Center of Vocational Manpower Networking Management : CVM) จำนวน 25 แห่ง ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ขับเคลื่อนการศึกษาเพื่ออาชีพ

และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้ผู้จบการศึกษาอาชีวศึกษามีอาชีพ และมีรายได้ที่เหมาะสมโดยการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (AQRF) รวมถึงมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จัดตั้งศูนย์ CVM 25 แห่ง บริหารเครือข่ายผลิตพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา และขับเคลื่อนสถานศึกษาปลอดภัย หนึ่งในการจัดตั้งศูนย์ CVM ของอุตสาหกรรมไมซ์ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้ อาชีวศึกษาขอนแก่น เป็นศูนย์หลักในการยกระดับการเรียนการสอนทั้งระบบ โดยความร่วมมือกับกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่การปรับหลักสูตรภาคทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติ อุปกรณ์เครื่องมือ ตลอดจนการพัฒนาครูวิชาชีพในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญ สร้างกำลังคนคุณภาพของประเทศให้มีเพียงพอ และตรงกับความต้องการกำลังคนของผู้ประกอบการทั่วประเทศ

จากการสรุปและการอภิปรายผล สามารถสรุปได้ว่าสมรรถนะหลักของบุคลากรในอุตสาหกรรมการจัดประชุม นิทรรศการ และการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยที่เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ คือ คุณลักษณะ ด้านทักษะด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 3 มิติหลัก เพื่อนำไปสู่การวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงหลักสูตร เสนอแนะให้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยปรับให้สอดคล้องตามมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) ซึ่งเทียบเท่ามาตรฐานสากล อีกทั้งยังให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ทั้งคุณลักษณะ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และลักษณะอื่นๆ ไทย อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบุคคล ในการสรรหาบุคลากรตรงตามสมรรถนะของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ตามนโยบายของรัฐบาลภายใต้โครงการ “ฝีมือชน คนสร้างชาติ” เป้าหมายคือการส่งเสริมให้เยาวชนไทยเรียนสายอาชีพมากขึ้น อีกทั้งยังสร้างค่านิยมใหม่ให้เยาวชนและผู้ปกครองปรับเปลี่ยนความคิดให้เข้าใจถึงความสำเร็จในชีวิตนั้นไม่ได้อยู่ที่การมีปริญญาเท่านั้น แต่การเรียนรู้ในระดับอาชีวศึกษาเป็นอาชีพที่ตลาดต้องการไม่ใช่เพียงแต่อุตสาหกรรมไมซ์เท่านั้น ซึ่งระหว่างศึกษานักเรียนได้มีโอกาสฝึกงานกับสถานประกอบการจริง ทำให้จบมาสามารถหางานทำได้ง่ายขึ้นตามทักษะอาชีพที่เรียนมา และมีรายได้แน่นอน ซึ่งสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหนึ่งในสถาบันที่สร้างความเข้มแข็งของการศึกษาของประเทศไทย ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพที่มีความหลากหลายตามทักษะอาชีพ ตอบโจทย์บริบทการพัฒนาบุคลากรของประเทศ ดังนั้นเพื่อส่งเสริมความรู้พื้นฐานและสมรรถนะวิชาชีพไมซ์ สถาบันอาชีวศึกษาทั่วประเทศควรเสริมพื้นฐาน

รายวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นก่อนตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาชีพไมซ์ โดยยกระดับขีดความสามารถสมรรถนะของทั้งผู้สอนและผู้เรียนตามกรอบโครงสร้างของมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไมซ์ในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยสมรรถนะจำเป็นอย่างยิ่งต้องยกระดับขีดความสามารถขั้นพื้นฐานตามตำแหน่งงาน อาทิ เจ้าหน้าที่ประสานงาน (Project Coordinator) สำหรับการจัดงานประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล การจัดงานแสดงสินค้า การจัดงานอีเวนต์ เจ้าหน้าที่ประสานงานสถานที่จัดงาน และช่างไฟฟ้าไมซ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัด
ประชุมและนิทรรศการ
(หลักสูตรไมซ์)

➔

พัฒนาให้สอดคล้องกับคุณวุฒิวิชาชีพ สาขา
วิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE)
ประกอบด้วย 5 สาขาอาชีพหลัก คือ

1. สาขาอาชีพการจัดการการจัดประชุม
2. สาขาอาชีพการจัดการงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ
3. สาขาอาชีพการจัดการสถานที่จัดงาน
4. สาขาอาชีพการจัดการการเดินทางเพื่อเป็นรางวัล
5. สาขาอาชีพการจัดการงานอีเวนต์

ภาพที่ 5.1 การสังเคราะห์ของผู้วิจัย

รายการอ้างอิง

- กองทุนส่งเสริมการจัดประชุมนานาชาติ. (2557). **คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประสานงานและผู้วางแผนปฏิบัติการไมซ์ (ไทย)**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กীরติ ยศยิ่งยง. (2549). **ขีดความสามารถ Competency based approach**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2559). "ถอดรหัส แนวโน้ม ใหญ่ ของ โลก ปี 2020: โอกาส และการปรับตัวของธุรกิจในอนาคต." **Journal of Management Sciences Surattthani Rajabhat University**, 3, 1: 1-26.
- แก้วขวัญ ตั้งติพงศ์กุล. (2555). "เศรษฐศาสตร์ ตลาดวิชา." 4, ธันวาคม.
- จิระประภา อัครบวร. (2549). **สร้างคนสร้างผลงาน**. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์.
- ชลลดา มงคลวนิช และรัตนาภรณ์ ชาตวิวงศ์. (2560). "แนวทางการพัฒนาบุคลากรที่ขาดแคลนในอุตสาหกรรมไมซ์ กรณีศึกษา : สถานที่จัดงานประเภทโรงแรม." **วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย**, 12: 1 (มกราคม – มิถุนายน).
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). **มารู้จัก Competency กันเถอะ**. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ดุจเดือน พิงคยางกุล. (2555). "การพัฒนาบุคลากรตามกรอบสมรรถนะหลักของศูนย์อนามัยที่ 10 เชียงใหม่." **ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- ธนพล รุ่งเรือง และโชคชัย สุเวชวัฒนกุล. (2558). "สมรรถนะบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์และความภาคภูมิใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม." **International Thai Tourism Journal**, 11, 2: 116-147.
- อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2550). **ทูนมนุษย์กำหนดตัวชีวิตเพื่อการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- นิสดารก์ เวชยานนท์. (2549). **Competency-based approach**. กรุงเทพฯ: กราฟิโกซิสเต็มส์.
- นุช สัทธาฉัตรมงคล, เกิดศิริ เจริญวิศาล และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2562). "แนวทางการพัฒนาทูนมนุษย์ของบุคลากรระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมไมซ์." **Business Review Journal**, 11, 1: 146-162.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2554). **ธุรกิจไมซ์ (MICE BUSINESS)**. นนทบุรี: เพ็ชรน้ำหลวง พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- พกานต์ ดันติกรพรรณ และศศิวิมล สุขขบท. (2561). "องค์ประกอบการจัดการเชิงการตลาดของสถานศึกษาอาชีวะเอกชนเพื่อ ลดการขาดแคลนแรงงานภาคอุตสาหกรรมเขตภาคใต้ประเทศไทย." **วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**, 29, 1: 66-77.

- พงศธร ลิ้มปนเวทย์สกุล และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). "การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ." **ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**, 9: 1 (มกราคม – เมษายน).
- พยัต วุฒิรงค์. (2555). **การจัดการนวัตกรรม : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธ์พรหม รังสิธารานนท์. (2558). "การพัฒนาสมรรถนะพนักงานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน." **ดุสิตนิพนธ์ปริญญาดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง**.
- ภูวดล งามมาก. (2563). "แนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์." **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**, 11: 1 (มกราคม-มิถุนายน).
- มยุรี สมบูรณ์, บงกชมาศ เอกเอี่ยม, เฉลิมชัย ปัญญาดี และอนุรักษ ปัญญาวัฒน์. (2562). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามหน้าที่ของบุคลากรเพื่อรองรับธุรกิจการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้าในจังหวัดเชียงใหม่." **วารสาร มมร. วิชาการล้านนา**, 9, 1 (มกราคม-มิถุนายน).
- เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์. (2560). "ความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมไมซ์ของประเทศไทย." **วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา**, 7, 1: 56-65.
- วรรณวิสา แยมทัฬ. (2558). "การพัฒนาชุดฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย." **วิทยานิพนธ์ปริญญาดุสิตบัณฑิต สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง**.
- วัชรภรณ์ สุรณี และฉล่องศรี พิมลสมพงศ์. (2556). "การศึกษาความต้องการสมรรถนะของบุคลากรในอุตสาหกรรมการจัดประชุม นิทรรศการและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของประเทศไทย." **วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร**, 8, 2. เข้าถึงได้จาก <https://so02.tcithaijo.org/index.php/BECJournal/article/view/54905>.
- ศิริภรณ์ งามรุ่งเรืองกิจ. (2551). "การนำระบบสมรรถนะมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรของกรมสรรพสามิต." **ภาคินิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**.
- ศุภกานต์ พวงช่อ และพัทธริยา หลีกเพ็ชร. (2562). "กระบวนการการพัฒนาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ประสานงานการจัดประชุมในธุรกิจการจัดประชุมกรณีศึกษาบริษัทจัดประชุมมีอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร." **International Thai Tourism Journal**, 15, 2: 58-87.
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). (2554). **กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ**. เข้าถึงได้จาก <http://www.tpqi.go.th>
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). (2563). **มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพสาขาวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE)**.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561). **การพัฒนาสมรรถนะหลักข้าราชการใหม่**. เข้าถึงได้จาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/page/aptitude_development.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. เข้าถึงได้จาก <http://www.vec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนการจัดการอาชีวศึกษาตามนโยบาย**. เข้าถึงได้จาก <https://www.vec.go.th/Portals/0/ITA/O33%20การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย%20ผ่านการประชุมคณะ%20อ.กรอ.อศ%20ปี%202562.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ**.
- สำนักงานรัฐมนตรี. (2557). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564**. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 15. (2564). **แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 พ.ศ. 2563-2565 (ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)**. เข้าถึงได้จาก <http://www.reo15.moe.go.th/web/images/yutasan/ppreo15.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการองค์การมหาชน. (2561). **แผนแม่บทการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมไมซ์ พ.ศ. 2561-2565**. เข้าถึงได้จาก <http://www.micecapabilities.com>
- สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการองค์การมหาชน. (2563). **หนังสือ Meetings 101 การจัดประชุมองค์กร**. เข้าถึงได้จาก <http://www.micecapabilities.com>
- สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการองค์การมหาชน (สสปน.). (2559). **หนังสือเรียนวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (MICE 101)**. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1. เข้าถึงได้จาก <http://www.micecapabilities.com>
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency**. กรุงเทพมหานคร: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์จำกัด (มหาชน).
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2550). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency-Based Learning**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์จำกัด (มหาชน).

- อรรคพล สรสุชาติ. (2552). ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมนานาชาติ และงานแสดงสินค้านานาชาติ (ไมซ์) ของประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางในภูมิภาคเอเชีย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- อาภรณ์ ภูววิพันธ์. (2549). การจัดการความรู้ : พื้นฐานการประยุกต์ใช้. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/home>
- อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ. (2543). "การใช้ Competency ในการบริหารงานบุคคล." *วารสารบริหารคน*, 4, 21: 11-18.
- Arkan, Ç. (2016). **Thoughts on global workforce transformation in the Industry 4.0 era. Microsoft.** Accessed June 15, 2018. Available from <https://news.microsoft.com/uploads/2017/02/Thoughts-on-globalworkforce-transformation-in-the-Industry-4.0-era.pdf>
- Boam, R., and Sparrow, P. (1992). **Designing and achieving competency: a competency-based approach to developing people and organizations.** McGraw-Hill Book Company Limited.
- Boyatzis, R. E. (1982). **The competent manager: A model for effective performance.** John Wiley & Sons.
- Hanushek, E. A., Schwerdt, G., Woessmann, L., and Zhang, L. (2017). "General education, vocational education, and labor-market outcomes over the lifecycle." *Journal of human resources*, 52, 1: 48-87.
- Huang, Y. L., and Lin, C. T. (2010). "Management trainee core competencies in the hospitality industry: Differences between managers and scholars." *Journal of Human Resources in Hospitality & Tourism*, 10, 1: 1-13.
- Jotkasthira, N., Wangpaichitr, S., Ourairat, A., Chuaychoo, I., Shoowong, D., Wetsanarat, N., . . . Choolkongka, N. (2014). **MICE working standard manual for MICE Coordinator and MICE Operation Planner.** Bangkok: Thailand Incentive and Convention Association (TICA).
- Līce, A. (2018). "The Importance-performance Analysis (Ipa) Of Employer Evaluations Of Employability Competencies In Vocational Education." *Problems of Management in the 21st Century*, 13, 1: 7.

McClelland, D. C. (1970). "The two faces of power." **Journal of international Affairs:** 29-47.

Spencer, L. M. (1993). **Competence at Work.** In d. S. M. Spencer (Ed.).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามกิ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปสู่
การวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย” โดยแบ่งแบบ
สัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ตำแหน่ง/ สถานะ

ผู้อำนวยการอาชีวศึกษา.....

ชื่อ นามสกุล.....

อาชีวศึกษา.....

เบอร์มือถือ.....

3. ประสบการณ์และระยะเวลาในการทำงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านสมรรถนะ ทักษะ ทักษะ มุมมอง และข้อเสนอแนะ

คำถามสำหรับผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา

1. ท่านคิดว่าวิสัยทัศน์ที่เหมาะสมต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทยควรเป็นอย่างไร
2. ท่านมีแผนด้านการพัฒนาศักยภาพสมรรถนะบุคลากรครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อย่างไร
3. ในฐานะดูแลเรื่องนโยบาย ท่านมีโครงการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน (ครูประจำการ) อย่างไร เพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานที่ดีสำหรับการนำไปถ่ายทอด เป็นแม่พิมพ์ของชาติ
4. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของผู้บริหาร
5. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

ขอขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปสู่
การวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย” โดยแบ่งแบบ
สัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ตำแหน่ง/ สถานะ

ครูประจำการ

ชื่อ นามสกุล.....

อาชีวศึกษา.....

สาขาวิชา.....

เบอร์มือถือ.....

3. ประสบการณ์และระยะเวลาในการทำงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านสมรรถนะ ทักษะคติ มุมมอง และข้อเสนอแนะ

คำถามสำหรับครูประจำการสถาบันอาชีวศึกษา

1. ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย” ที่เหมาะสมในปัจจุบันควรมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนอย่างไรเพื่อตอบสนองในความต้องการของผู้ประกอบการ อย่างไร เช่น วิชาบังคับ วิชาเลือก เป็นต้น
2. ท่านคิดว่าสมรรถนะของครูผู้สอน (ครูประจำการ) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ควรมีลักษณะอย่างไร และควรได้รับการพัฒนาอย่างไร
3. ท่านมีความคาดหวังจำนวนกำลังคนอาชีวศึกษาที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมไมซ์อย่างมีอาชีพอย่างไร
4. ท่านคิดว่าสถานศึกษามีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูทุกคนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง หรือไม่ เหมาะสมกับหลักสูตรไมซ์อย่างไร
5. ท่านมีทักษะคติ มุมมอง กับสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อย่างไร
6. เพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษาสู่การเป็นมีอาชีพในอุตสาหกรรมไมซ์ ในฐานะครูผู้สอน (ครูประจำการ) ท่านต้องการได้รับการสนับสนุนอย่างไรบ้างจากผู้บริหารสถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการไมซ์ในมุมมองของความ ต้องการ (Demand)
7. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของครูประจำการ
8. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

ขอขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปสู่
การวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย” โดยแบ่งแบบ
สัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

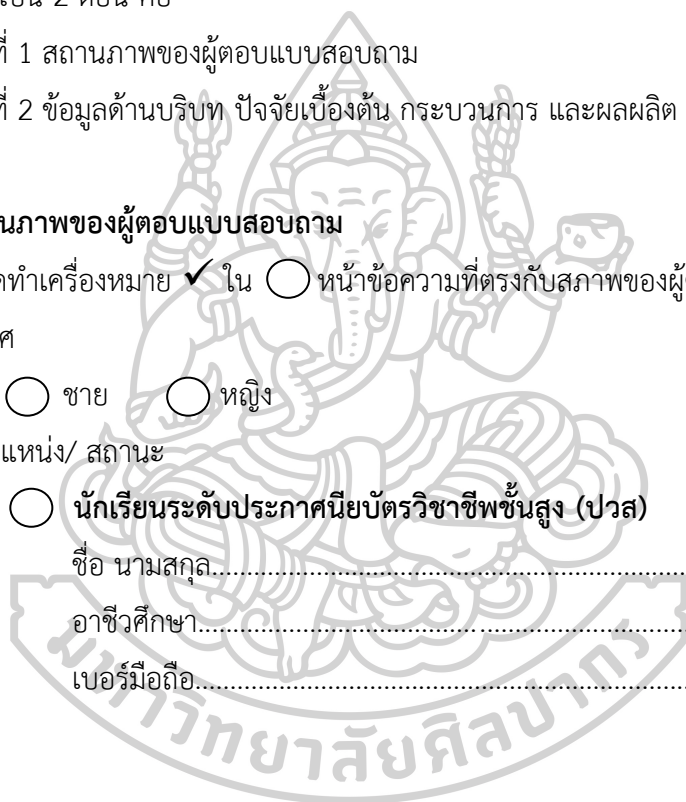
2. ตำแหน่ง/ สถานะ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)

ชื่อ นามสกุล.....

อาชีวศึกษา.....

เบอร์มือถือ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านสมรรถนะ ทักษะคติ มุมมอง และข้อเสนอแนะ

คำถามสำหรับนักเรียน

1. ท่านมีความเข้าใจในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) มากน้อยเพียงไร
2. ท่านมีความต้องการให้สถาบันการศึกษายกระดับสื่อการเรียนรู้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) อะไรเพิ่มเติมบ้าง
3. แหล่งการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ในรูปแบบทวิภาคีมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้หรือไม่ ระยะเวลาเพียงพอหรือไม่
4. ท่านมีทัศนคติอย่างไรกับสมรรถนะคุณลักษณะของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่)
5. ในมุมมองของท่านคิดว่าสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ที่พึงประสงค์หลังจบการศึกษาแล้ว ควรเป็นอย่างไร
6. ท่านต้องการพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำไปสู่สายอาชีพอะไรในอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ด้านการจัดประชุม ด้านการจัดงานอีเวนต์ ด้านการจัดงานแสดงสินค้า ด้านการบริหารจัดการเดินทาง เพื่อเป็นรางวัล และด้านการบริการในสถานที่จัดงาน หรือไม่
7. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

ขอขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
จัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปสู่
การวิจัย เรื่อง “แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย” โดยแบ่งแบบ
สัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ตำแหน่ง/ สถานะ

ผู้ประกอบการใหม่

สถานที่จัดงาน (Venue)

ผู้จัดงาน (Organizer)

ผู้ให้บริการ (Supplier).....

โรงแรม (Hotel)

ชื่อ นามสกุล.....

เบอร์มือถือ.....

3. ประสบการณ์และระยะเวลาในการทำงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านสมรรถนะ ทักษะคติ มุมมอง และข้อเสนอแนะ

คำถามสำหรับผู้ประกอบการไมซ์

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ประกอบการไมซ์ ซึ่งมีความต้องการ (Demand) บุคลากรสำหรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานต่าง ๆ ท่านมีความคาดหวังอย่างไรกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย
2. ในมุมมองของท่าน การพัฒนาสมรรถนะครูประจำการต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร
3. ท่านมีทัศนคติ มุมมอง ข้อเสนอแนะอย่างไรกับสมรรถนะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์)
4. ท่านมีตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับอาชีวศึกษาในสถานประกอบการของท่าน ตำแหน่งใดบ้าง และแต่ละตำแหน่งควรมีสมรรถนะอย่างไร
5. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในมุมมองของผู้ประกอบการไมซ์
6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ หรือไม่

ขอขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย
ที่ อว 8606 (พบ)/ 636

โทร.032 594 107
วันที่ 30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาศูนย์รวมวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย
ที่ อว 8606 (พบ)/ 637

โทร.032 594 107
วันที่ 30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (พบ) / 638

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ทรงสิน ชีระกุลพิศุทธิ์

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจуй)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

เพชรบุรี โทร.032 594 107

ภาคผนวก ค หนังสือเชิญขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เชิงลึก

ที่ อว 8606(พบ)/ 644

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ 639

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
 อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการบางนา

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และเอเวนต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัด
 ประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์
 ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการ
 ดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความ
 อนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ใน
 การสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลข
 โทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
 เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ 640

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอโหนด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อภิมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ 641

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
 อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และเอเวนต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
 เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ 642

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอโหนด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ 643

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
 อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคพังงา

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอโหนด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการสถาบัน ครูผู้สอนรายวิชาไมซ์ (ครูประจำการ) และนักเรียน จำนวน 20 ราย เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

เพชรบุรี โทร.032 594 107

ที่ อว 8606(พบ)/ พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบล สามพระยา
อำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี 76120

30 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน **ผู้ประกอบการไมซ์**

ด้วย นางอรชร ว่องพรรณงาม รหัสประจำตัว 631220113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรไมซ์) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาตให้นางอรชร ว่องพรรณงาม หมายเลขโทรศัพท์ 081 558 3446 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อภิมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
เพชรบุรี โทร.032 594 107

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการประชุมและนิทรรศการ

**หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2563**

**ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ**

**สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ**

สารบัญ

หน้า

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
เรื่องให้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	
คำสั่งคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
เรื่อง อนุมัติหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	
○ หลักการของหลักสูตร.....	1
○ จุดหมายของหลักสูตร.....	2
○ หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร.....	3
○ การกำหนดรหัสวิชา.....	11
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ	
○ จุดประสงค์สาขาวิชา.....	12
○ มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ.....	13
○ โครงสร้างหลักสูตร.....	15
คำอธิบายรายวิชา	
● รายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ.....	24
● หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง.....	27
○ กลุ่มวิชาภาษาไทย.....	30
○ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ.....	33
○ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์.....	55
○ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์.....	58
○ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์.....	60
● กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์.....	62
● หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	
○ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน.....	68
○ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ.....	73
○ กลุ่มสมรรถนะวิชาเลือก.....	79
● สาขางานการจัดประชุมและนิทรรศการ.....	82

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
○ ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ.....	85
○ โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ.....	89
● หมวดวิชาเลือกเสรี.....	93
● กิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	98

ภาคผนวก

- คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 633/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาทักษะชีวิต
- คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 923/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาทักษะชีวิต (เพิ่มเติม)
- คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 748/2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2562
- คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 1251/2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและบรรณาธิการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2562

คำนำ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและกณิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียน ได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงานสถานประกอบการและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งจากหน่วยราชการ สถานศึกษา ผู้บริหาร ศิษยานุศิษย์ ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะคณะกรรมการร่างรายนามที่ปรากฏ ซึ่งได้อุทิศสติปัญญา ความรู้และประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศชาติเป็นสำคัญ ในงานนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2563

2

จุดหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและงานอาชีพ สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาค้นคว้าในระดับที่สูงขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
3. เพื่อให้มีปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน บริหารจัดการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในการสร้างงาน ให้สอดคล้องกับวิชาชีพและการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้น ๆ
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ทั้งในการทำงานการอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนัก ในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในการผลิตและให้บริการ
8. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พุทธศักราช 2563

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนากำลังคนระดับเทคนิคให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ อีสาระ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและ สถานประกอบอาชีพอีสาระ
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริง มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กร ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
5. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ

การกำหนดรหัสวิชาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

1	2	3	4	5	-	6	7	8	9	ชื่อวิชา	ท-ป-น
										ลำดับที่วิชา 01 - 99	
										สาขาวิชา / วิชาเรียนร่วม	กลุ่มวิชา
3	x	x	0	0						หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	11 กลุ่มวิชาภาษาไทย 12 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ 13 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 14 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ 15 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 16 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 17 กลุ่มวิชาบูรณาการ 20 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 9X วิชาเลือกเสรี
3	0	0	0	1						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (การจัดการอาชีพ) 20 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
3	x	x	0	0						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	00 วิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพประเภทวิชา 10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมประเภทวิชา 0X กลุ่มวิชาเรียนร่วมกลุ่ม / สาขาวิชา
3	x	x	x	x						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	00 วิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพสาขาวิชา 10 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน 20 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ 21-49 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก 51-79 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก (ทวิภาคี) 80 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ 85 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ 9X วิชาเลือกเสรี
(-) รายวิชาพัฒนาโดยส่วนกลาง (*) รายวิชาพัฒนาโดยสถานศึกษา											
สาขาวิชา											
0 วิชาเรียนร่วม											
ประเภทวิชา											
01 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม 07 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 02 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ 08 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 03 ประเภทวิชาศิลปกรรม 09 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 04 ประเภทวิชาคหกรรม 10 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมบันเทิงและดนตรี 05 ประเภทวิชาเกษตรกรรม 11 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม 06 ประเภทวิชาประมง											
หลักสูตร											
3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง										ปวส.	

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ

จุดประสงค์สาขาวิชา

1. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการของงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านการจัดประชุมและนิทรรศการ
4. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และเทคโนโลยีด้านการจัดประชุมและนิทรรศการในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
5. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานวิเคราะห์ แก้ปัญหา สร้างสรรค์และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านการจัดประชุมและนิทรรศการเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมองค์กร และการจัดนิทรรศการ
6. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการจัดประชุมและนิทรรศการ เพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมองค์กร และการจัดนิทรรศการในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อด้านความรุนแรงและสารเสพติด

มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ ประกอบด้วย

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสียดสีและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสังคมภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.2 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความมีวินัยความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สนใจใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน ประหยัด อดทนพึ่งตนเองต่อด้าน ความรุนแรงและการทุจริต ปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความปลอดภัย อาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง

2.1 ด้านความรู้ ได้แก่

- 2.1.1 หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.2 หลักการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ
- 2.1.3 หลักการดำรงตนและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
- 2.1.4 หลักการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่

2.2 ด้านทักษะ ได้แก่

- 2.2.1 ทักษะการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ โดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- 2.2.3 ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตตามหลักศาสนาวัฒนธรรมและความเป็นพลเมือง และหลักการพัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัย

2.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

- 2.3.1 สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทยภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
- 2.3.2 แก้ไขปัญหาและพัฒนางานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3.3 ปฏิบัติตามหลักศาสนาวัฒนธรรมค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.3.4 พัฒนาบุคลิกภาพสุขอนามัยและคุณลักษณะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอาชีพและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1 ด้านความรู้ ได้แก่

3.1.1 หลักทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพ

3.1.2 หลักการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหา

3.1.3 หลักการประสานงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานและบริหารจัดการงานอาชีพ

3.1.4 หลักการด้านความปลอดภัยและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการงานอาชีพ

3.1.5 หลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และพัฒนางานอาชีพ

3.2 ด้านทักษะ ได้แก่

3.2.1 ทักษะการเลือกและประยุกต์ใช้วิธีการ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

3.2.2 ทักษะการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

3.2.3 ทักษะการวางแผน การบริหารจัดการ การประสานงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ

3.2.4 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2.5 ทักษะด้านสุขภาพและความปลอดภัยตามระเบียบข้อบังคับที่เชื่อมโยงกันในการปฏิบัติงาน

3.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

3.3.1 วางแผน ดำเนินงานตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอริยธรรมและความปลอดภัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 ปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ ตามหลักการและแบบแผนที่กำหนด โดยใช้/เลือกใช้/ปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่เหมาะสม

3.3.3 เลือกใช้ และบำรุงรักษาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงความประหยัดและความปลอดภัย

3.3.4 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่อพัฒนาและสนับสนุนงานอาชีพ

สาขางานการจัดประชุมและนิทรรศการ

3.3.5 บริหารจัดการประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ

3.3.6 ตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมในงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการ ที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง

3.3.7 ประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะทางวิชาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานด้านการจัดประชุมและนิทรรศการ

3.3.8 บริหารจัดการประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพการจัดประชุมและนิทรรศการด้วยตนเอง

โครงสร้าง
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ

ผู้สำเร็จการศึกษาคตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 83 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดัง โครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	(ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.5 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
1.6 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2. หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	(15 หน่วยกิต)
2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ	(22 หน่วยกิต)
2.3 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต)
2.4 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.5 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	
รวมไม่น้อยกว่า	83 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือเทียบเท่า

16

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาหรือสาขาวิชาอื่น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า ที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพ จะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐาน วิชาชีพ ต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30700-0001	การโรงแรมและการท่องเที่ยว	3-0-3
30700-0002	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม	3-0-3
30700-0003	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว	3-0-3
30700-0004	บุคลิกภาพสำหรับธุรกิจบริการ	3-0-3

1. หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง **ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต**

ให้เลือกเรียนรายวิชาจากทุกกลุ่มวิชา ตามเงื่อนไขและจำนวนหน่วยกิตที่กลุ่มวิชากำหนด รวมไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1101	ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ	3-0-3
30000-1102	การเขียนและการพูดเชิงวิชาชีพ	3-0-3
30000-1103	การฟังและการพูดเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ	3-0-3
30000-1104	ทักษะภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์	3-0-3
30000*1101 ถึง 30000*1199	รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาไทยที่สถานศึกษาอาจศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)

ให้เรียนรายวิชา 30000-1201 จำนวน 3 หน่วยกิต แล้วเลือกเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอื่นที่สอดคล้องกับ สาขาวิชาที่เรียนจนครบหน่วยกิตที่กำหนด

1) กลุ่มภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1201	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2-2-3
30000-1202	ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน	1-2-2
30000-1203	การสนทนาภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ	1-2-2
30000-1204	ภาษาอังกฤษโครงการงาน	0-2-1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1207	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3-0-3
30000-1208	ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ	3-0-3
30000*1201 ถึง 30000*1250	รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศที่สถานศึกษาชีวศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

2) กลุ่มภาษาต่างประเทศอื่น

สถานศึกษาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถเลือกรายวิชาต่อไปนี้ ไปจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ หรือในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก หรือหมวดวิชาเลือกเสรีได้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1218	ภาษาและวัฒนธรรมจีน	2-0-2
30000-1219	การสนทนาภาษาจีนเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1220	ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น	2-0-2
30000-1221	การสนทนาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1222	ภาษาและวัฒนธรรมเกาหลี	2-0-2
30000-1223	การสนทนาภาษาเกาหลีเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1224	ภาษาและวัฒนธรรมเวียดนาม	2-0-2
30000-1225	การสนทนาภาษาเวียดนามเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1226	ภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย	2-0-2
30000-1227	การสนทนาภาษาอินโดนีเซียเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1228	ภาษาและวัฒนธรรมมาเลเซีย	2-0-2
30000-1229	การสนทนาภาษามาเลเซียเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1230	ภาษาและวัฒนธรรมพม่า	2-0-2
30000-1231	การสนทนาภาษาพม่าเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1232	ภาษาและวัฒนธรรมเขมร	2-0-2
30000-1233	การสนทนาภาษาเขมรเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1234	ภาษาและวัฒนธรรมลาว	2-0-2
30000-1235	การสนทนาภาษาลาวเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1236	ภาษาและวัฒนธรรมฟิลิปปินส์	2-0-2
30000-1237	การสนทนาภาษาฟิลิปปินส์เพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1238	ภาษาและวัฒนธรรมรัสเซีย	2-0-2
30000-1239	การสนทนาภาษารัสเซียเพื่อการทำงาน	2-0-2

18

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1240	ภาษาและวัฒนธรรมเยอรมัน	2-0-2
30000-1241	การสนทนาภาษาเยอรมันเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1242	ภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส	2-0-2
30000-1243	การสนทนาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000*1201 ถึง 30000*1299	รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศที่สถานศึกษาอาจเลือกศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1301	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	2-2-3
30000-1302	การวิจัยเบื้องต้น	2-2-3
30000-1308	วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ	2-2-3
30000*1301 ถึง 30000*1399	รายวิชาในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ที่สถานศึกษาอาจเลือกศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1401	คณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ	3-0-3
30000-1402	คณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะการคิด	3-0-3
30000-1408	คณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ	3-0-3
30000*1401 ถึง 30000*1499	รายวิชาในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ที่สถานศึกษาอาจเลือกศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

1.5 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1501	ชีวิตกับสังคมไทย	3-0-3
30000-1502	ศาสตร์พระราชา	3-0-3
30000-1503	การเมืองการปกครองของไทย	3-0-3
30000*1501 ถึง 30000*1599	รายวิชาในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ที่สถานศึกษาอาจเลือกศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

1.6 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-1601	การพัฒนาสุขภาพ	2-0-2
30000-1602	การคิดอย่างเป็นระบบ	2-0-2
30000-1603	สุขภาพกายและจิต	2-0-2
30000-1604	คุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน	2-0-2
30000-1605	มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน	2-0-2
30000-1606	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์	2-0-2
30000-1607	จิตวิทยาสังคมว่าด้วยคนพิการ	2-0-2
30000-1608	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	0-2-1
30000-1609	ลีลาศเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ	0-2-1
30000-1610	นันทนาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	0-2-1
30000*1601 ถึง 30000*1699	รายวิชาในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ที่สถานศึกษาอาจใช้ศึกษา หรือสถาบันพัฒนาเพิ่มเติม	*-*-*

2. หมวดสมรรถนะวิชาชีพ

ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน (15 หน่วยกิต)

ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

กลุ่มการจัดการอาชีพ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30001-1003	การพัฒนาองค์การด้วยระบบบริหารงานคุณภาพ	3-0-3

กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30700-1002	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2-2-3

กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30700-1001	อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ	3-0-3
30700-1003	ศิลปะการต้อนรับและการบริการ	2-2-3
30700-1005	พฤติกรรมผู้บริโภคในอุตสาหกรรมไมซ์	3-0-3

2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ (21 หน่วยกิต)

ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30707-2001	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไมซ์	3-0-3
30707-2002	การจัดการประชุมและท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล	2-2-3
30707-2003	การจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ	1-4-3
30707-2004	การตลาดสำหรับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว	2-2-3
30707-2005	กฎหมายและจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพไมซ์	3-0-3
30707-2006	การเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจไมซ์	2-2-3
30707-2007	สัมมนาในอุตสาหกรรมไมซ์	2-2-3

2.3 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต)

2.3.1 สาขาการจัดการประชุมและนิทรรศการ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30707-2101	กิจกรรมพิเศษทางการตลาด	2-2-3
30707-2102	การบริหารศูนย์การจัดประชุมและแสดงสินค้า	1-4-3
30707-2103	การจัดการสถานที่จัดประชุมและที่พัก	2-2-3
30707-2104	ระบบงานแสง เสียง เบื้องต้นสำหรับอุตสาหกรรมไมซ์	1-2-3
30707-2105	โลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมไมซ์	2-2-3
30707-2106	การออกแบบฉากและเวที	2-2-3
30707-2107	เทคนิคการนำเสนอเชิงสร้างสรรค์	2-2-3
30707*2101 ถึง 30707 *2199	รายวิชาเลือกที่สถานศึกษาอาจวิชาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน พัฒนาเพิ่มเติมตามความต้องการของสถานประกอบการ หรือตามยุทธศาสตร์ของภูมิภาค	*-*-*

รายวิชาทวิภาคี

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30707-5101	งานการจัดประชุมและนิทรรศการ 1	*-*-*
30707-5102	งานการจัดประชุมและนิทรรศการ 2	*-*-*
30707-5103	งานการจัดประชุมและนิทรรศการ 3	*-*-*
30707-5104	งานการจัดประชุมและนิทรรศการ 4	*-*-*
30707-51xx	งานการจัดประชุมและนิทรรศการ...	*-*-*

สำหรับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิตนั้น ให้สถานศึกษาและสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ร่วมจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดรายละเอียดของแต่ละรายวิชา ทวิภาคี ได้แก่ จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบายรายวิชา เวลาที่ใช้ฝึกและจำนวนหน่วยกิตเพื่อนำไปจัดทำแผนการฝึกอาชีพและแนวการวัดและประเมินผลรายวิชา ทั้งนี้ โดยให้ใช้เวลาฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.4 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชา 30707-8001 จำนวน 4 หน่วยกิต หรือรายวิชา 30707-8002 และ 30707-8003 รวม 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30707-8001	ฝึกงาน	*-*-4
30707-8002	ฝึกงาน 1	*-*-2
30707-8003	ฝึกงาน 2	*-*-2

2.5 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชา 30707-8501 จำนวน 4 หน่วยกิต หรือรายวิชา 30707-8502 และ 30707-8503 รวม 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30707-8501	โครงการ	*-*-4
30707-8502	โครงการ 1	*-*-2
30707-8503	โครงการ 2	*-*-2

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจจากรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศในทศวรรษที่ 21 สถานศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากรายวิชาต่อไปนี้ หรือจากรายวิชาในหมวดวิชา สมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มภาษาอังกฤษ

22

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-9201	ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน	1-2-2
30000-9202	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ	1-2-2
30000-9203	การอ่านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ	1-2-2
30000-9204	การเขียนภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ	1-2-2
30000-9205	ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการ	1-2-2

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ท-ป-น
30000-2001	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 1	0-2-0
30000-2002	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 2	0-2-0
30000-2003	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 3	0-2-0
30000-2004	กิจกรรมองค์การวิชาชีพ 4	0-2-0
30000-2005	กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	0-2-0
30000*2001 ถึง 30000*20XX	กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร / กิจกรรมที่สถานศึกษา หรือสถานประกอบการจัด	0-2-0

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อรชร ว่องพรรณงาม
วัน เดือน ปี เกิด	6 กรกฎาคม 2509
สถานที่เกิด	จังหวัดสกลนคร
วุฒิการศึกษา	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
รางวัลที่ได้รับ	- ศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประจำปี 2563 (BU Diamond Awards และ President Asia Pacific Award of Reed Exhibitions - ได้รับรางวัลการนำเสนอผลงานวิจัยดีเด่น เรื่อง แนวทางพัฒนาสมรรถนะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดประชุมและนิทรรศการ (หลักสูตรใหม่) ระดับอาชีวศึกษาในประเทศไทย ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 ประจำปี 2565 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร “Challenges in Management Sciences to the Achievements of Sustainable Development Goals” รูปแบบการนำเสนอออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom Cloud Meeting เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2565

